

53 53 547

53 5 48

53 5 49

(1) a

Bhut

1 to 14 Patra

Ath Ad ~~Budda~~, Sundar da

^{Ram poet Gulab Singh or ramda}
Adyatam Ramayan Panjamo Acharya

B Ath Singh Gou Katha

1 to 47

writan By Mulkh Raj

C Ath Shri Prokh Dukh Nivaran ^{Mahat}

1 to 5 Patra

By Milkhu Ram poet

$8\frac{1}{4} \times 6\frac{1}{4}$

P. S. JAURA, Jullundur

॥ १६॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ॥ ॥ १

ਮਥਾਸਿੰਘ ਗਉਕੀ ਕਥਾ ਲਿਖਾ ਤੇ॥ ॥ ਹਿੰਸ ਪੁਰਾਨ
ਕੋ ਮਤਾ॥ ॥ ਗਾਜਾਜੁਧਿ ਸਟਰੇ ਵਾਚਾ॥ ॥ ਏਹਿ ਗਾ॥ ॥
ਪ੍ਰਸਨ ਕਰਤ ਗਾਜਾਭੋਭਿਖ ਮਧਤਾ ਮਾਂਪਾਸਾ॥ ਹੇ ਪੁਰਖ
ਤਮ ਪੁਰਖ ਜੀ ਨਿਰਬਾਰੇ ਕ੍ਰਮ ਫਾਸਾ॥ १॥ ਏਧਈ॥ ਏ
ਹ ਮਧਜੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਏਖਾਵੇ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਦੇਖ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਪਾਵੇ॥
ਮਨ ਸਾ ਪੁਰਨ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ॥ ਤੂ ਮਹੇ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖ ਮਠੀ
ਪਕਾਰੀ॥ ਜਿਹ ਬਿਧ ਮੁਕਤੀ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ॥ ਸੇ ਤੂ ਮ
ਕੋਰੇ ਬੇਦ ਬਿਧ ਸਾਰੀ॥ ਕੋਨ ਕਰਮ ਜਗਤੀ ਤਰਾਮੇ
ਸਾ॥ ਜੇ ਤੂ ਮਕੋਰੇ ਕੋਰੇ ਹੋਤੈ ਸਾ॥ २॥ ਏਹਿ ਗਾ॥ ਪਰ
ਮਪੁਰਜੁਧਿ ਸਟਰੇ॥ ਅਤਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਪ੍ਰੀਛਾ ਕੀਨਾ॥ ਲਿ
ਖਾਤ ਹਿੰਸ ਪੁਰਾਨ ਮੈਂ ਭਾਖਤ ਹੋਤੁ ਮਠੀਨਾ॥ ੩॥ ਏ
ਧਈ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮਥਨਾ ਸੀ॥ ਸਕਲ ਮਾਂ
ਹਿ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਕੇਵਾ ਸੀ॥ ਮਲਖਾ ਮਭੇਵਾ ਮਗਾ
ਧਾ ਮਪਾਗਾ॥ ਸਿਮਰਾ ਸਿਮਰੇ ਵਤ ਨਿਸਤਾਗਾ॥ ਨਿਜ
ਭਗਤ ਨਕੀਨੇ ਉਪਕਾਰਾ॥ ਕਿਆ ਮਾਂਨ ਸਕਿਆ
ਪਸੁ ਬਚਾਰਾ॥ ਬਾਚਾ ਮਚਲ ਦੀਓ ਸੀ ਸਾਗਾ॥ ਸੇਈ
ਪਾਵੈ ਮੋਖ ਦਾ ਮਾਗਾ॥ ੪॥ ਏਹਿ ਗਾ॥ ਏਹ ਮਧਜੇ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੋਸੇ ਸਮਝੈ ਹੋਵਨ ਹਾਗਾ॥ ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਮੁਕਤੀ

ਗਏ ਤਾਂ ਕਾਕਰ ਉਚਰਾ ॥੫॥ ਚੈਪਈ ॥ ਮਹਾਂ ਸਘਨ
 ਬਨਾ ਮਤਿ ਭੈ ਮਾਂ ਨਾ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਮਧ ਸਿੰਘ ਵਲ ਵਾਂ ਨਾ ਏ
 ਕਜੀ ਉਤ੍ਰਿ ਏ ਕਰਤ ਮਹਾਰਾ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਸਿੰਘ ਕਰਤ ਧੁਰਾ
 ਰਾ ਹੋ ਵਨਹਾਰਾ ਮਾਂ ਨ ਬਿਧ ਜੁਗੀ ॥ ਕਾਹੂੰ ਨੀ ਕੀ ਕਾਹੂੰ ਬੁ
 ਰੀ ॥ ਮੰਤਰੇ ਤੇ ਹੋ ਵਨਹਾਰਾ ॥ ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਯਹੀ ਬਿ
 ਚਾਰਾ ॥੬॥ ਏਹਿ ਗਾਇਨ ਮਸਤ ਤਤ ਬਨਿ ਸਪਰੇ
 ਨਿਸਬੀ ਤੇ ਇਨ ਹੋਇ ॥ ਇਸੀ ਤਰਾਂ ਮਾਰ ਵਲ ਘਟੈ
 ਮਰਮਨ ਜਾਨੇ ਕੋਇ ॥੭॥ ਚੈਪਈ ॥ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਪੁਰਾ
 ਤਨ ਭਾਖਿਓ ॥ ਜਿਸ ਸੀਤ ਪਰਮਾਇ ਰੁਗਾ ਬਿਓ ॥ ਬ
 ਹੁਲਾਨਾਂ ਮਗਉ ਇਕ ਮਾਹੀ ॥ ਮਤਿ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਬਹੁਗ
 ਉਮਾ ਮਾਂਹੀ ॥ ਇਕ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਬਛਰਾ ਤਿਸ ਜਾਇ ਮਾ ॥
 ਜਾ ਬਿਪਲਿ ਖੁਸੇ ਨ ਮਿਟੈ ਮਿਟਾਇ ਮਾ ॥ ਨਿਸਬੀ ਤੇ
 ਜਬ ਹੋ ਬਤ ਭੋਗਾ ॥ ਬਛਰੇ ਗਉ ਕਾਹੋ ਤ ਬਿਛੋਗਾ ॥ ਗਉ
 ਮਾਂ ਬਨ ਤਿਨ ਚਰਨੇ ਜਾਹੀ ॥ ਬਛਰੇ ਗਹ ਮੇ ਬਾਂਧ ਰਖਾਂ
 ਹੀ ॥ ਮਾਇ ਬਨੀ ਬਿਧ ਹੋ ਵਨਹਾਰਾ ॥ ਗਉ ਮਾਂ ਛੁਡ
 ਸੋਗ ਹੋ ਜੇਗਾ ਵਾਰਾ ॥੮॥ ਏਹਿ ਗਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਤਿਆ
 ਗਨ ਸਾ ਕਈ ਵਹੁਲਾ ਜਾਂ ਕੇਨਾਂ ਮਾ ॥ ਤਹਾਂ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪ
 ਤਿ ਭਈ ॥ ਜਹਾਂ ਸਿੰਘ ਕੇ ਧਾਂ ਮਾ ॥੯॥ ਚੈਪਈ ॥ ਗਉ
 ਨਿਰਖਾ ਸਿੰਘ ਗਰਜਾਂ ਨਾ ॥ ਮਰਨ ਨੇੜ ਕਾਰਿ ਮਤਿ ਉ

ਕਲਾਂਨਾ ਬਹੁਲਾ ਮੁਖ ਤੇ ਤਿਨ ਬਿਸਰਾਏ ॥ ਕਠਨ ਭ २
 ਇਓ ਮੁਖ ਚ ਕਿਯੋ ਨ ਜਾਏ ॥ ਲਘੁ ਸੰਕਾਏ ਨੇ ਛੁਟ ਗਈ ॥
 ਇਹ ਵਹੁਲਾ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਭਈ ॥ ਮੁਹਾ ਅਪਨੇ ਮਰਨੇ ਕੀ
 ਨਾਹੀ ॥ ਸੁਤ ਕੇ ਸੇਕ ਬਡੇ ਜੀ ਮਾਮਾਂਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ਏ
 ਹਿਰਾ ॥ ਚਿਤ ਵਨ ਸਕਲ ਸ੍ਰੀਰਕੀ ਓਠ ਗਈ ਬਛਰੇ
 ਮਾਂਗਿ ਮੁਝ ਕੋਈ ਗਾਂਇ ਹਬਨੀ ਬਹਿਲ ਗਜੀ ਵੈਕਾ
 ਹੀ ॥ ੧੧ ॥ ਏ ਪਈ ॥ ਕਹੈ ਕਹਾਂ ਬਾਕੇ ਪਰਚੀਨਾ ॥ ਪੂਰਬ
 ਦੂਪ ਕਾਂਹੂੰ ਕੋਢੀਨਾ ॥ ਪੂਰਬ ਦੂਪ ਕੀ ਓਠ ਹਿਦਾਂਨਾ ॥
 ਕੇ ਸੇ ਦੂਪ ਕੇਰੇ ਵਹੁ ਪਾਨਾ ॥ ਪੂਰਬ ਕੇਰੇ ਸੁਈ ਗਾਂਪਾਵੈ ॥
 ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਇਉ ਬੇਦ ਬਤਾਵੈ ॥ ਏ ਕਬਡੇ ਮੁਝ ਕੋ ਅ
 ਰਮਾਂਨਾ ॥ ਖਾਇਨ ਸਾਕੈ ਤਿਨ ਅਰਦਾਂਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਏ
 ਹਿਰਾ ॥ ॥ ਸੰਘ ਵਾਚਾ ॥ ਰੀਗ ਉਤੈ ਜਾਨਿ ਓਠ ਗਈ
 ਹਾਂ ਸੰਘ ਕੋਧਾਂ ਮਾ ॥ ਤਿਦੁ ਦੁਮ ਪਸੰਛੀ ਸਕਲ ਤੁ
 ਝੁਕੁੰਨ ਕੀ ਓ ਬਖਾਂਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਏ ਪਈ ॥ ਜਿਹ ਜੀ
 ਮਾ ਕੋ ਮਾ ਕਾਲ ਗਾ ਸੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥ ਮੇਤਾਂ ਕੀ ਬੁਧ ਬਿਨ ਸੈ ॥
 ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਮਵਰਕੀ ॥ ਮਬ ਗਾਇ ਖਾਵੈ ॥ ਮਾਰਗ ਛਾਤੁ
 ਕੁ ਮਾਰਗ ਪਾਵੈ ॥ ਸੁਵਨ ਸੁਨੇ ਪਰਮ ਨਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥
 ਮਿਤ੍ਰ ਬਚਨ ਦੁਸਟ ਕਾਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਜੀ ਮਾ ਪਸਕੋ ਬਲੀ
 ਕਹਾਇ ॥ ਕਾਲਰ ਸੈ ਬਲ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਇ ॥ ੧੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ਜੇ ਪ੍ਰਹਦ ਛਨਾ ਮਾਵਈ ਪਾਹਨ ਪੰਥਨ ਪਾਇ ॥
 ਪਛਮ ਭਾਂਨ ਉਦੇ ਕਰੈ ਤਉ ਨ ਕਾਲ ਮਿਟਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਚੈ
 ਪਈ ॥ ਪੈਂਨ ਸੁਵਣ ਕਰਿ ਸਿੰਘ ਕੇ ਬੈਨਾ ॥ ਨੀਰ ਪ੍ਰਵਾਹ
 ਚਲੇ ਭਰਨੈ ਨਾ ॥ ਕੰਧ ਕੰਧ ਪਰਨੀ ਕੋ ਗਯੋ ॥ ਮਖਨੀ
 ਚਾਉ ਤਨਹੀ ਕਯੋ ॥ ਰੋਮਾ ਬਿਪ ਭਏ ਉਭੇ ਸਗੋ ॥ ਉਰਸੇ
 ਲਾਗ ਰਹੇ ਪਗ ਚਾਰੇ ॥ ਸੁਆਸ ਸੁਆਸ ਚਿਤੈ ਹਾਦਈ ॥
 ਇਹ ਬਹੁਲਾ ਕੀ ਬਿਬਾਭਈ ॥ ੧੬ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਮ੍ਰਿ
 ਗ ਨਿਪ ਭਾਖੇ ਗੀਗਾ ਉਮ ਬਤ ਜਜੀਵਨਾ ਮਾਸਾ ॥
 ਮੋਹ ਬਿਲ ਮੋਸੇ ਕਿਆ ॥ ਲਗੈ ਪਰਤੁ ਤੁਲੈ ਨੈਹੈ ਸੁਆਸਾ ॥
 ੧੭ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ਬਹੁਲਾ ਭਨੈ ਸੁਨੈ ਮ੍ਰਿਗ ਭਾਇਆ ॥
 ਬੈਰੀ ਨਹਿ ਤੀਏ ਪਰਾਮਾਇਆ ॥ ਮੇਰੇ ਬੈਰ ਭਾਉ ਕ
 ਛੁਨਾਹੀ ॥ ਸਮੁਤ ਬਿਚਾਰੈ ਖਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥ ਸਰਨ ਪ
 ਰੇ ਕੀ ਪੈ ਜਰਖੀ ਜੋ ॥ ਜੀਉ ਦਾਨਾ ਮਖ ਮੁਤ ਕੇ ਦੀਜੈ ॥
 ਮਾਂਤਿ ਕਸੀ ਹੋਭੈ ਲਭੁਲਾਵੈ ॥ ਦੀਨ ਨਿਰਖ ਤੁਤੁ ਦ
 ਏਆਨਾ ਮਾਵੈ ॥ ੧੮ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦੀਨ ਬਚਨ ਬਹੁ
 ਲਾ ਕਰੈ ਦੇਹਾ ਮਿੰਘ ਜੀਆ ਦਾਨਾ ॥ ਤੁਮ ਹੋ ਸਰਸ ਮਿ
 ਗਾਵਲੀ ॥ ਜਿਉ ਸਮਝਿ ਭੁਗਨ ਭਾਂਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਚੈ ਪ
 ਈ ॥ ॥ ਗਉ ਵਾਚਾ ॥ ਇਕ ਨਿਰਧਨ ਕੇ ਪ੍ਰਗਿਮ
 ਜਾਮਾਈ ॥ ਅਪਕ ਪ੍ਰੀਤ ਤਿਨ ਸੰਗ ਲਗਾਈ ॥

ਅਵਰਗਜਕਛੁਸੁਭੈਨਹੀ॥ਨਿਸਾਇਨਵਾਂਕੀਚਿੰ ३
 ਤਾਮਾਂਹੀ॥ਬਨਜਾਵੈਤਿਨਪਾਤਲਿਆਵੈ॥ਅਤ
 ਸੀਤਲਜਲਮਾਂਨਪਿਲਾਵੈ॥ਬਹੁਨੀਕੀਕਰਿਹੈਧਿ ੦॥
 ਤਪਾਲਾ॥ਜੈਸੇਮਾਤਪਿਤਾਹਿਤਵਾਲਾ॥੨੧॥ਦੇਹਿਰ
 ਤਬੈਪੁਛਕੈਆਜਗੀਦੀਨੋਹਲਦੀਤੇਲਾ॥ਸੁਤਕੇ
 ਪ੍ਰਾਪਤਕਾਰਣਕੀਨੋਅਜਸੀਗਮੇਲਾ॥੨੨॥ਚੈਪਈ॥
 ਅਜਾਹੋਇਭਈਪ੍ਰਸੁਤਾ॥ਅਤਿਸੁੰਦ੍ਰਜਾਏਏਇ
 ਪੁਤਾ॥ਇਸੀਪ੍ਰਕਾਰਬਾਦਿਓਪ੍ਰਵਾਗਾ॥ਏਕਾਅਜਾਸੇ
 ਭਏਹਜਾਗਾ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਬਨਕੋਚਰਨੇਜਾਹੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਨੀਹਧੀਵੈਤ੍ਰਿਖਨਾਹੀ॥ਸੀਧਜਾਕੋਆਵੈਗ੍ਰਹਮਾਂ ੦॥
 ਹੀ॥ਦੁਗਧਪਨੀਕੋਸੁਤਤ੍ਰਿਪਤਾਂਹੀ॥੨੩॥ਦੇਹਿਰ
 ਦੁਖਸੁਖਦੇਹਕੋਹੋਤਹੈਮਿਟੇਫੁਹੇਵਨਾਗਾ॥ਕਰੂਰ
 ਗਾਇਆਪਤਭੁਜਾਕੋਬਹੁਪ੍ਰਵਾਗਾ॥੨੪॥ਚੈਪਈ॥
 ਪਨੀਕੇਮਨਮੇਓਪਜੀਭ੍ਰਾਂਤਿ॥ਜਾਂਕੋਕਠਨਰੇਗਾਵਿ
 ਛਾਤਾ॥ਸੰਗਜਲਮਚੈਸੰਗਤਿਨਚਰੈ॥ਇਸਤੇਲ
 ਗਸਕਲਕੋਪਰੈ॥ਨਿਸਾਇਨਮਨਮੇਰਿਣਤੀਕਿਰੈ॥
 ਸਕਲਕਲਿਤਸੰਗਲੇਮਰੈ॥ਏਕਮਤਾਮਨਮਾਂਹਿ
 ਬਿਚਾਰਾ॥ਜਾਂਕੋਭੁਜਾਗੋਬਨਮੰਤ੍ਰਾਰਾ॥੨੫॥ਦੇ
 ਹਿਰਾ॥ਅਪਗਧੀਦੁਸਟਾਤਮਾਂਅਗਿਆਮਾਂਨੀਮਤਿ

ਹੀਨਾ। ਬਨਮੈਂਤਬਚਲਤਾਰਹਿ। ਮਨਮੈਂਦਇਮਨ
 ਕੀਨਾ। ੨੬॥ ਏਪਈ। ਮੇਕੋਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਬਨਾਈ॥
 ਮਬਤੁਹਬਿਨਮੇਰੋਕੋਨਸਹਾਈ॥ ਮੈਂਮਜਾਸਭਤੇਬ
 ਲਹੀਨੀ॥ ਪਾਈਗਯੋਤਾਗਮਤਿਹੀਨੀ॥ ਲਗੀ
 ਮਜਾਕੇਹਰਿਗੁਨਗਾਵਨਾ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਹਰਿਨਾਂਮ
 ਯਜਾਵਨਾ॥ ਤੋਲਤਫਿਰਤੀਬਨਮੈਆਈ॥ ਤਿਏਚ
 ਰਤੀਇਕਕੰਢਪਾਈ॥ ੨੭॥ ਦੇਹਿਗਾਪਾਈਬਨਮੈ
 ਕੰਢਾ॥ ਮਾਥੈਠੀਤਿਸਮਾਂਗਾਪਰਚੀਨਪੁਰਬਕੇ॥ ਮਾਪ
 ਏਦੇਸਕਿਸੀਕੋਨਾਹਿ॥ ੨੮॥ ਏਪਈ॥ ॥ ਕੰਢਾ
 ਮਹਾਂਸਿੰਘਕੀ॥ ਮਾਹੀ॥ ਕਹੂੰਸਿਕਾਰਗਯੋਬਨਮਾਂਹੀ॥
 ਕਾਰਿਸਿਕਾਰਕੇਹਰਜਬਾਮਾਇਓ॥ ਝੀਮਸਦਾਸ
 ਸੁਨਤਉਕਲਾਇਓ॥ ਕਵਨੋਜਬੈਠਾਹਮਰੇਰੋਹਾ॥
 ਮੁਝਤੇਮਾਧਿਕਪਰਤਵਲਦੇਗਾ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਜਾਕੇਮੁ
 ਖੰਬਲਾਵੇ॥ ਤਿਹਪਾਛੇਤੇਵਲਪਤੀਮਾਵੇ॥ ੨੯॥
 ਦੇਹਿਗਾ॥ ਇਹਪਾਛੇਹੋਈਨਹੀਏਕਤਖਤਨਿਪ
 ਦੋਇ॥ ਦੇਮੈਏਕਮਰੇਤਉਗੁਜਸੁਖਹੋਇ॥ ੩੦॥ ਏ
 ਪਈ॥ ਤੂੰਕੋਬੈਰਾਗੇਹੁਬਗੰਨੇ॥ ਜਾਨਤਹੈਕੋਨਾਹੀਜ
 ਨੇ॥ ਜੋਬਲਹੈਤਉਜੁਧਕਰਾਵੇ॥ ਵਾਹਗਨਿਕਸੇਦ
 ਰਸਾਦਿਖਾਵੇ॥ ਸਨਮੁਖਹੋਸੰਗਲਰੇਹਮਾਰੇ॥ ਸਕ

ਤਾਜੀਤੇਨਿਰਵਲਹਾਰੇ॥ ਜਿਉਮਨਉਜੀਤਿਉਮੁਖ ८
 ਭਨੀ॥ ਜੋਜੀਤੇਸੋਗੁਹਕਾਧਨੀ॥ ੩੧॥ ਏਹਿਗਾਮ
 ਲਾਸਬਦਸੁਨਸਿੰਘਕੋਆਤਿਹੀਮਰਜਗਈ॥ ਤਨ
 ਕੰਠੂਭਿਨਪ੍ਰਵਾਰੇਤਾਮਾਕੇਹਰਵਸਭਈ॥ ੩੨॥ ਏ
 ਪਈ॥ ਮਾਪਨਕਰਮਕੋਨਸੋਕਹੀਮੇ॥ ਦੁਖਬੀਜੇ
 ਸੁਖਕਹਿਤੇਲਹੀਏ॥ ਥੋਟੀਮੋਹਰਲੇਗੀਠਬਧਾਇ ॥
 ਖਰੀਨਹੋਇਲਖਕੋਟਦਿਖਾਇ॥ ਤਿਸਮਹਰਾਂਕਾ
 ਪਾਟਿਜੋਭਰੇ॥ ਏਤਕਵਾਬਿਧਪ੍ਰਗੀਪਰੇ॥ ਭੈਭੀ੩
 ਹੈਜਨਮਹੈਜਨਮਹਮਾਰਾ॥ ਸੋਈਭੀ੩ਬੀਤਿਓ
 ਲਾਰਾ॥ ੩੩॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਕਿਆਲਕਰਹਿਮਾਭੀਤੇ
 ਬਾਹਰਦਰਸਦਿਖਾਇ॥ ਜੋਬਲਹੈਤੋਜੁੰਧਕਾਰਿਨਿ
 ਰਭੁਲਧਰਮਭਗਾਇ॥ ੩੪॥ ਏਪਈ॥ ਤਬੀਮ
 ਜਾਮਨਮਾਂਹਬਿਚਾਰਾ॥ ਜਾਂਸੀਗਵਲਕਿਆਚਲੇ
 ਹਮਾਰਾ॥ ਸਰਨਸਰਨਕਹਿਚਰਨੀਲਾਗੇ॥ ਕੋਤੇ
 ਮਾਰੇਕੋਤੇਤਿਆਗੇ॥ ਮਜਾਨਿਕਸਭੀ੩ਤੇਮਾਈ॥
 ਮਾਰੇਗਾਖੋਤੁਮਸਰਨਾਈ॥ ਬੁਸੋਮਜਾਹਮਰੇਬਨ
 ਮਾਹੀ॥ ਮਬਕੰਟਕਤੁਮਗੋਕੇਨਾਹੀ॥ ੩੫॥ ਏਹਿ
 ਗਾ॥ ਮਜਾਸਬਦਸੁਨਸਿੰਘਕੋਮਨਮਾਨੰਦਭਓ॥
 ਤੁਮਪ੍ਰਸਾਦਿਮਿਗਰਾਜਜੀਮੇਰੇਭਉਜੁਗਓ॥ ੩੬॥

ਚੰਪਈ ਨਿਰਭੈ ਮਜਬਨ ਕੋ ਨਿਤ ਚਰੈ॥ ਅਸੀਰ
 ਬਾਦ ਕੇ ਹਰ ਕੋ ਕਰੈ॥ ਯਾਹਿ ਪੁਰਬ ਹਮੇ ਸੁਖ ਦਾਈ॥
 ਤਿਨ ਤਿਖ ਮੇਰੀ ਸਕਲ ਮਿਟਾਈ॥ ਬਹੁਰੇ ਜੁਬਾ ਮਵ
 ਸਥਾ ਭਈ॥ ਮਾਤਿ ਸੁਖੈ ਨਾ ਚੰਤਾ ਮਿਟ ਗਈ॥ ਚਰੇ ਘ
 ਸਫਲ ਪਾਤ ਘਨੇਗੇ॥ ਭਾਲ ਰਹੀ ਜਲ ਕਹੂੰ ਨ ਨੇਗੇ॥ ੩
 ੭॥ ਦੇਹਿਗਾ॥ ਇਕਾ ਦਿਨ ਰਮਤੇ ਖੇਲਤੇ ਬਹੁਰ ਮਿਲਿ
 ਓਮ੍ਹਿਰਾ ਗਈ॥ ਹੋਇ ਦਿਆਲ ਮੁਖ ਭਾਖੀ ਸਮਾਚ
 ਰ ਕਹਾ ਕਿਆਇ॥ ੩੮॥ ਚੰਪਈ॥ ਤਬੈ ਮਜਾ ਮੁਖ
 ਓਸਤ ਤਕਰੈ॥ ਪੁਨ ਪੁਨ ਸੀਸ ਚਰਨ ਪਰ ਪਰੈ॥ ਬਹੁਤ
 ਦਿਬ ਸਾਮੰਤ ਕੁਯੋ ਮੇਲਾ॥ ਮਾਨੇ ਮੇਲ ਕੁਯੋ ਗਾਰ ਚੇਲਾ॥
 ਤੁਹ ਪੁਸਾਇ ਮੁਹ ਕਛੁ ਨਹੀ ਪੀਗਾ॥ ਭੋਜਨ ਬਹੁਤਾ ਮ
 ਕੁਯੋ ਨਹੀ ਨੀਗਾ॥ ਤਿਖਾ ਵੰਤਾ ਮਾਤਿ ਹੀ ਬਿਲ ਲਾਵੈ॥ ਟੇ
 ਲ ਰਹੀ ਜਲ ਕਹੂੰ ਨ ਪਾਵੈ॥ ੩੯॥ ਦੇਹਿਗਾ॥ ਸੁਨਤ
 ਸਿੰਘ ਚੁਪ ਕਰਿ ਰਹੇ ਮਨ ਮੇ ਕਰਤਾ ਬਿਚਾਗਾ॥ ਦੁਆ
 ਸ ਜੋ ਜਨ ਜਲ ਨਹੀ॥ ਇਹਾ ਮਜਾ ਸਾ ਬਿਜਾਗਾ॥ ੪੦॥
 ਚੰਪਈ॥ ਅਤਿ ਸੀਸ ਮੇਹ ਸਤੀ॥ ਇਕਾ ਮਾਇ ਓ॥ ਮਾਰ
 ਗ ਬੰਧ ਕੇ ਹਰਾ ਮਟ ਕਾਇ ਓ॥ ਨਿਰਖ ਗਜਾਇ ਦਭਾਇ
 ਓਭੈ ਮਾਨਾ॥ ਮਾਰੇ ਸਿੰਘ ਮਹਾਂ ਬਲ ਵਾਨਾ॥ ਰਬ
 ਗਜਾਇ ਦਮੁਖਾਇ ਦਭਾਗਾ॥ ਮੇਤੁ ਮਰਾ ਕਿਛੁ ਨਾ

ਹਥਿਗਾਗਾਜਲਨਮਿਤਾਇਹਮਾਗਾਮਾਇਓਤੁ ॥ ੪੧ ॥ ਦੇਹਿਗਾਏਹ ५
 ਰੇਬਨਕਾਦਲਨਹੀਖਾਇਓ॥ ੪੨ ॥ ਏਹਿਗਾਏਹ
 ਮਜਾਪਿਆਸੀਮਰੈਸਨੇਬਚਨਗਜਰਾਜਾਯਾਕੇ
 ਜਲਮਚਵਾਈਮੈਜਹੀਹਮਰੇਕਾਜਾ॥ ੪੩ ॥ ਏਪ
 ਏਹੀਸਿੰਘਕਹੀਗਜਨੀਕੀਮਾਂਨੀ॥ ਗਾਹੀਮਜ਼ਿਆ
 ਮਸਤਕਪਰਠਾਂਤੀ॥ ਏਤਹੀਆਏਬਹੁਰਏਤਤਿ
 ਜਾਗੇਕਹਿਤਸਿੰਘਓਠਮਾਰਗਲਾਗੇ॥ ਨੀਚਸੰਗ
 ਕੋਹੈਪਿਧਕਾਗਾਓਤਮਸੰਗਸਦਾਜੈਕਾਗਾ॥ ਨੀਚਸੰ
 ਗਨਹਿਕਾਰਿਓਕੋਈ॥ ਓਤਮਸੰਗਸਦਾਸੁਖਹੋਈ॥
 ੪੪॥ ਦੇਹਿਗਾਨੀਚਸੰਗਕੋਤਾਗੀਏਓਤਮਕੀ
 ਨਹਿਗੀਸਾ॥ ਮਜਾਸਿੰਘਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਬ੍ਰਾਜਤਗਜ
 ਕੇਸੀਸਾ॥ ੪੫॥ ਏਪਈਸਿੰਘਮਜਾਸਿਓਮੈਸ
 ਕਹੀਲੋਕਮਾਂਹਓਸਤਤਹੈਪਰੀ॥ ਸਿੰਘਮਜਾਕਾ
 ਤਾਗਕਰਾਇਓ॥ ਮਵਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਛੁਨਹਿਪਾਇ
 ਓ॥ ਤਿਹਮਜਤਾਗੀਤਮਗੋਤਿਜਾਗੇ॥ ਮਧਮ
 ਤਤਾਗਓਤਮਤਲਾਗੇ॥ ਤੇਹਸਿੰਘਕੋਬਹੁਤਮਹਾ
 ਗਾਧਰਮ॥ ਪਾਗਕਰਿਤਿਤਾਗਹਮਾਗਾ॥ ੪੬॥ ਦੇਹਿ
 ਗਾਗਓਸਾਮਾਰਥਾਮਾਪਣੇਬਹੁਓਪਏ॥ ਸਕਰੈ
 ਤਮਦੇਖੈਰਿਦੇਬਚਾਰਕੋਬਿਨਾਮਾਈਕਉਨਮਰੈ॥

੪੬॥ ਚੰਪਈ॥ ਬਿਨਤੀ ਕੀ ਏਕਾਲ ਪਰਹਰੇ॥ ਜਗ
 ਮੇਜੀ ਵੇਕੋ ਉਨਹਿ ਮਰੇ॥ ਮਾਠ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਮੇਰਿ ਹਰਾ
 ਰਹੈ ਬੇਠੇ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਓਮਹਾਰਾ॥ ਕਹੁ ਬੇਰੀ ਕੈ ਸੇਕਰਿ
 ਤਾਗੋ॥ ਨਿਸਚੇ ਤੇ ਹਮਰਾ ਮਾਲਾਗੋ॥ ਸਾਦ੍ਵਧਾ
 ਨਹੋਇ ਤੇ ਪ੍ਰਾਇਦਾਗੋ॥ ਬਿਦਾਰਤਾਰ ਬਰਤਨ ਹਰਾ
 ਗੋ॥ ੪੭॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਗਉਦਾਠਾ ਸਰਬ ਪਰਮ ਪ
 ਰਦਾ ਹੋ ਸੇਵਾਇ ਜਾਧਾਰ ਮਨ ਮਾਗਾ ਹਮ ਮੁਖ ਤੇ
 ਇਹ ਭਾਖਾ ਕਛੁ ਬਲ ਹਮੇਰੇ ਨਾਹੀ॥ ੪੮॥ ਚੰਪਈ
 ਨਿਰਦੈ ਸਿੰਘ ਦਯਾ ਨਹੀ ਕੀਨੀ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਯੇ ਭ
 ਲਾ ਮਤ ਹੀਨੀ॥ ਬਹੁਲਾ ਬਹੁਤ ਬਾਰ ਕਹਿ ਬਾਕੀ॥
 ਮਨ ਕਠੋਰ ਨਹੀ ਭੀਝੇ ਪਾਧੀ॥ ਬਹੁਤ ਦੁਰ ਕਹਿ ਕ
 ਥਾ ਸੁਨਾਈ॥ ਜਗ ਸਿੰਘ ਮਨ ਦਯਾ ਨਾ ਮਾਈ॥ ਬ
 ਹੁਲਾਸੇ ਚਕਰੇ ਮਨ ਮਾਂਹੀ॥ ਅਖਹ ਮੇਰੇ ਕੋ ਉਦ ਸ
 ਨਾਹੀ॥ ੪੯॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਸਿੰਘ ਕਹੈ ਸੁਨਰੀ ਗਉ
 ਮੇਰਾ ਖਤ ਹੀ ਤੇਹਾ॥ ਕੁਲ ਕਾ ਪਰਮ ਤਾਗਾ ਹੀ ਮਮਾਨੀ
 ਦੇਸ ਭੁਕੇਇ॥ ੫੦॥ ਚੰਪਈ॥ ਸੁਨ ਬਹੁਲਾ ਇਕ ਬ
 ਤ ਹਮਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਕੀ ਏ ਮਾਸਾ ਮਹਾਰੀ॥ ਮਮ ਬਿ
 ਚਾਰ ਮੇਰੇ ਓਮ ਨ ਮਾਂਹੀ॥ ਦਯਾ ਹਮਾਰੇ ਕਾਰ
 ਜਨਾਹੀ॥ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰਮ ਹਮੇਰੇ ਨਿਰਦਯਾ॥ ਕਹੁ

ਸਿੰਘ ਸਾਂਤ ਕੀ ਭਯਾ ਜੋ ਕੋ ਉਤਾਰੇ ਕੁਲ ਕੇ ਕਰ ॥ ੬ ॥
 ਮਾਂ ਸੋ ਉਕਹਾਵੇ ਮਿਥ ਜਾਧਰ ਮਾਂ ॥ ੫੧ ॥ ਇਹਿ
 ਰਾ ਕੁਲ ਕੇ ਕਰ ਮਤ ਯਾਗ ਕੈ ਸਿੰਘ ਨਾਂ ਮਪੈ ਦੁਗ
 ਰ ਉਰਤ ਨ ਪਰ ਬਤਤ ਜੈ ਨਾਂ ਮਪਏ ਤਿਹ ਧੁਗ ॥ ੫੨ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਬਹੁਲਾ ਭੁਨੇ ਸਨੇ ਸਿਰਾ ਭੁਧਾ ਸਾਗਰ
 ਕੈ ਸੇਹੋ ਵੇ ਕੁਧਾ ਜੇ ਤੇ ਵਲ ਤੇ ਤੇ ਉਲਾਵੈ ॥ ਉਛਲ
 ਪਰੇ ਕਹੁ ਕਹਾਂ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸੋ ਉਜਗ ਮੇ ਸੋ ਭਾਪਾਵੈ ॥ ਬ
 ਲਹੋ ਤੇ ਨਿਰਬਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜੀ ਤੇ ਹਰੇ ਸੋ ਇਤਿ ਤਾ
 ਈ ॥ ਮੇਰ ਕੁ ਮੇਰ ਗਈ ਕੀ ਗਈ ॥ ੫੩ ॥ ਇਹਿ ਰਾ
 ਬਲਾਇ ਧਰਾਈ ਮੇ ਤਾਂ ਹਰੇ ਜੋ ਮਾਵੈ ਮਾਰਨ ਹਾਰਾ ॥
 ਸਭ ਕੋ ਉ ਉਸਤਤ ਕਰੈ ਨਿਬਲੈ ਚਲੀ ਮੇ ਹਾਰਾ ॥ ੫੪ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਸਿੰਘ ਵਾਚਾ ॥ ਆਪਨ ਸਵਾਰ ਬਦ ਜਾ
 ਜਨਾ ਵਤਾ ॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪੁਰਖ ਚਲ ਜਾ ਵਤਾ ॥ ਮੋਹਛ
 ਪਾ ਮਾਧਿਕਾ ਬਿਜਾਪੀ ਪ੍ਰਾਨਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਕਰਤ ਹੋਧੈ
 ਨਮਾਨਾ ॥ ਤੋਹ ਤਜੈ ਮੋਹਤ ਜੇ ਬੁਲੰਤਾ ॥ ਮਾਇਗਰਿ
 ਤਿਅਧਰਨ ਕੇ ਅੰਤਾ ॥ ਮਹਾਰਹੀ ਨ ਜੇ ਤਜੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥
 ਤੋ ਸਿੰਘ ਕਲੇ ਵਰਹੋ ਵੈਹਾਨਾ ॥ ੫੫ ॥ ਇਹਿ ਰਾ
 ਖਧ ਜਕਰਿ ਨਿਰਬਲ ਕੁਝ ਚਲਨ ਸਕੈ ਪਗਾ ਮਾਸ ॥
 ਤੋਹ ਤਜੈ ਪ੍ਰਾਨ ਕਿਆ ਕਰੈ ਸਿੰਘ ਚਰਤ ਨ ਹੀਧਾ

ਸਾ॥ ੫੬॥ ਚਿਪਈ॥ ਅਗੀਹਮੇਕੇਕਥਾਸੁਨਾਵ
 ਤਰਮਾਨਾ॥ ਹਿਤਕਰਿਰਾਖਤਾਅਪਨੇਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਤੁਮ
 ਅਪਨੇਮੁਹਾਅਪਨੇਪਿਆਗੇ॥ ਏਨੇਕੇਸੁਖਦੁਖਹੈ
 ਨਾਗੇ॥ ਤੁਮਇਛਾਮੇਛੁਟਗ੍ਰਹਜਾਉ॥ ਮੁਹਇ
 ਛਾਪਗਹਾਰਕਰਾਂਉ॥ ਇਕਛੁਟੇਇਕਮਰਤਾਸਹੀ॥
 ਦੇਵੀਦਾਸਸਿੰਘਇਉਕਹੀ॥ ੫੭॥ ॐ॥
 ਇਤਸ੍ਰੀਹੰਸਪੁਰਾਂਦੇਸਿੰਘਗਉਸੀਬਾਏਪ੍ਰਿ
 ਥਮਧਿਆਉਸੀਪੁਰਾਂਦੇ॥ ੧॥ ॐ॥ ਗਉਵਾਗ
 ਦੇਹਿਗਾਮੇਅਪਨੇਸੁਰਬਨਕਹੇਸੁਨੇਸਿੰਘਪਰ
 ਕਾਂਨਾ॥ ਮੁਹਸਮਝੁਜੇਜੀਆਅਪਨੇਜੇਪਾਹੁਨਹਮਰੇ
 ਪ੍ਰਾਨਾ॥ ੧॥ ਚਿਪਈ॥ ਜਾਨਤਹੇਮਰਨਾਹੇਮੇਹੀ॥
 ਸਤਕਹੇਮਹਾਂਗਜਕੀਦੇਹੀ॥ ਤੀਨਿਦਿਵਸਕਾਵ
 ਛਰਾਛੁਟਾ॥ ਵਹੁਵਿਲਖਾਇਗੇਇਗੇਭੁਖਾਇਅ
 ਨੇਕੀਜੇਮਰੇਮਾਤਾ॥ ਨਿਰਖਨਿਰਖਰੇਵੇਵਿਲਖਾ
 ਤਾ॥ ਵਛਰੇਸਕਲਪੀਏਗੇਖੀਰਾਂ॥ ਬਹੁਬਪੁਰਾਪੀ
 ਵੇਗੋਨੀਰਾ॥ ੨॥ ਦਿਹਿਗਾਬਾਲਸਮੇਮਾਤਾਮ
 ਈਕੋਨਕਰਮਉਨਕੀਨਾ॥ ਬਡੇਪਾਪਉਸਨੇਕੀ
 ਮਾਲੀਮਾਦੁਪਾਪੁਭਛੀਨਾ॥ ੩॥ ਚਿਪਈ॥ ਹ
 ਉਤਜਾਮਾਈ॥ ਬਿਲਖਾਤਾ॥ ਉਨਕਯੋਸਵੇਰੇ

ਮਾਈ ਮਾਤਾ ਮੋਹਿ ਕਯੋ ਸੁਤ ਬੇਗਹੀ ਮਾਏ। ਦੁਕ
 ਪਸੰਦ ਤਹਿ ਮਾਨਾ ਪਿਲਾਏ। ਵਹਿ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪੰਥ ਤਕੇ
 ਗੇ। ਮੇਰੇ ਤਵੀ ਸੀਜਾਂ ਉਸ ਵੇਗੇ। ਈਹਾਂ ਮਾਇ ਬ
 ਨੀ। ਇਹ ਬਾਤਾ। ਵਹਿ ਮਾਸ ਵੰਤ ਮਾਵਤ ਹੈ ਮਾਤਾ।
 ੪॥ ਏਹਿ ਗਾ ਮੁਹ ਮਪਨੀ ਚਿੰਤਾ ਤਜੀ ਵਾਂਕੀ ਬਿ
 ਮਾਪੀ। ਮਾਇ। ਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੁਹ ਭਾਖੀ। ਓਤੀ ਮ
 ਪਨੇ ਰਹਿ ਜਾਇ॥ ੫॥ ਓਪਈ॥ ਸਿੰਘ ਵਾਚ ॥
 ਮਰੀ ਜਮਠਾ ਕੁਰਕਾ ਸੁਨ ਸੰਬਾਦਾ। ਇਕ ਦਿਨ ਜਮ
 ਕੁਯੋ ਬਿਸਮਾਦਾ। ਕਿਤ ਕੁਯੋ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮਝਾਗਾ। ਚ
 ਤ੍ਰੇ ਬੋਹ ਬੇਜੀ ਵਮਾਪਾਗਾ। ਕਛੁ ਕਰਿ ਮਾ ਕਛੁ ਪੁਰ
 ਖਬ ਦੇਸੀ॥ ਖਦ ਦਰਸਨ ਮਾਪੋ ਮਪਨੇ ਸੀ॥ ਏਕ
 ਤ੍ਰਿਮਾਸੀ ਰੂਪ ਬਸੇ ਕਾ। ਹੋਵ ਨਹਾਗ ਮਿਟ ਤਨਹੀ
 ਰੇਖਾ॥ ੬॥ ਏਹਿ ਗਾ ਜਮ ਕੇ ਮਾਗਿ ਮਾਪੁ ਭਕ
 ਰੀ ਰੂਪ ਮੰਛ ਕੇ ਪਾਗਾ। ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਬੋਹ ਬਾਮੇ
 ਸੀਟ ਕਰ ਮਾਗਾ॥ ੭॥ ਓਪਈ॥ ਕਹਾਂ ਕਰੇ ਜਮਾ ਮਾ
 ਗਿ ਮਾ ਕਰੀ॥ ਵੇਗਾ ਮੰਛ ਕੀ ਏਹੀ ਪਾਗੀ॥ ਕੋ ਪਬੰਤ
 ਹੋਇ ਸਿਰ ਦੀਨਾ॥ ਖੰਡ ਖੰਡ ਬੋਹ ਬਾਕੀ ਨਾ। ਬੂ
 ਠੀ ਸਕਲ ਸਮਗਰੀ ਸਾਰੀ॥ ਉਬਰੀ ਏਕ ਗਰਭ
 ਕੀ ਨਾਗੀ॥ ਤਖਤ ਉਪਰ ਜਾਤੀ ਵਹੀ॥ ਸਕਲੇ ਰੂ

ਬੇਏਕੋਰਹੀ॥੮॥ ਏਹਿਗਾਯਾਸਮੰਦਕੀਲਹਿਰ
 ਮੇਕੋਕਾਰਨਸਮਰੰਥਾਕੋਵਲਨਿਕਸੇਆਪਨੇਕੋਪ
 ਨੀਪਸਾਰੇਹੰਥਾ॥੯॥ ਚੈਪਈ॥ ਹਾਇਹਾਇਹਾਟਈ
 ਪੁਕਾਰੈ॥ ਯਾਸੀਕਟਮੇਕੋਨਉਬਾਰੈ॥ ਉਦੁਦਸਮਾ
 ਸਪੁਰਨਭਏ॥ ਕੇਤਕਾਇਨਆਪੀਛੇਰਹੇ॥ ਜਲ
 ਅਥਾਹਪਾਰਨਹੀਪਾਵੈ॥ ਮਹਾਰਬਿਨਾਕੋਸੇਠਹਰਾ
 ਵੈ॥ ਹੋਹਿਓਆਨਭਈਪਰਸੁਤਾ॥ ਤਖਤੇਉਪਰਯ
 ਇਓਪਤਾ॥੧੦॥ ਏਹਿਗਾਪੁਨਜਮਕੋਆਰਿਅ
 ਭਈਤ੍ਰਿਅਾਏਵੇਰਾਗਾਏਯੋਏਨੋਰੁਖਤੇਬਾਲ
 ਕਲੇਹਉਬਾਰਾ॥੧੧॥ ਚੈਪਈ॥ ਮਾਤਰਾਰਬਾਲਕ
 ਰਖਲੀਨਾ॥ ਤ੍ਰਾਹਤ੍ਰਾਹਜਮਮਨਮੇਕੀਨਾ॥ ਏਮਹ
 ਰਾਜਮਹਾਂਨਿਰਦਈ॥ ਤੁਮਆਰਿਅਮਮਾਸਿਰ
 ਪਰਸਹੀ॥ ਤਬਜਮਸਿਰਪੁਨਚਲਤਾਰਹੋ॥ ਬ
 ਲਕਜਲਮੇਜਾਤਾਬੁਯੋ॥ ਕਾਰਿਉਗੁਸਟਮੁਖਚੁ
 ਸਤਜਾਇ॥ ਉਹਜਾਨੇਕਾਰਿਮੇਰੀਆਇ॥੧੨॥ ਏ
 ਹਿਗਾਤਖਤੇਉਪਰਬਾਲਕਾਜਾਤਾਸੀਗਾਬਿਜਾਗਾ॥
 ਪਾਟਲਗਾਤਿਹਜਾਇਕੇਜਹਿਮੰਯਨਾਮਾਵਤਨ
 ਗਾ॥੧੩॥ ਚੈਪਈ॥ ਇਸਨਨਕਰਨਉਤਰੀਪਟ
 ਗਾਂਨੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੇਸੀਮਨਭਾਂਨੀ॥ ਬਾਲਕਏ

ਖੋਗੇਏਮੈਲੀਨਾਮਗਾਂਗਜਇਹਹਮਕੇਈਨਾਮੋਹਬਾ ੮
 ਲਸੀਤਤਕਛੁਨਾਹੀ। ਸਮਝੁਬਿਚਾਰਏਖਮਨਮਾਂ
 ਹੀ। ਰਾਜਾਜੀਕੋਲੇਇਖਰਾਵੇ। ਪਰਮਪੁਤਲੇਗੋਟੀ
 ਪਾਵੇ॥੧੩॥ ਏਹਿਗਾਗਾਂਨੀਬਾਲਕਲੇਚਲੀਆ
 ਈਰਜਾਪਾਹਿ। ਜੇਤੁਮਕਹੇਤਾਂਗਖੋਹਾਮਾਗਿਆਤੁ
 ਮਰੀਮਾਂਹੀ॥੧੪॥ ਚੈਪਈ। ਰਾਜਾਕਹੇਸੁਨਪਟਗਾਂਨੀ
 ਤੂੰਮਪਨੇਮਨਖਰੀਸਿਆਮਾਂਨੀ। ਮਪਨਾਕੈਸੇਹੋਤਬਿ
 ਗਾਨਾ। ਆਗੇਤੁਕਾਰਿਮਪਨਾਂਭਾਂਨਾ। ਪੁਤਕਹਿਤਹੋਵ
 ਤਮੁਖਮੀਠਾ। ਆਗਾਕਹੇਕਵਨਹੈਡੀਠਾ। ਸਾਗਰ
 ਲਹਰਸਹਿਜਹੀਆਇਓ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਮੋਹ
 ਪਠਾਇਓ॥੧੫॥ ਏਹਿਗਾ। ਨਿਕਸੇਰਤਨਸਮੁੰਦਤੋ
 ਏਤਿਜੇਲੀਨੇਮਾਂਨਾ। ਏਹਰਤਨਹਮਕੋਪਠੇਸਹੀਸ
 ਤਿਕਰਿਜਾਂਨਾ॥੧੬॥ ਲੇਪਈ। ਪਗਾਰਭਧਸਮੁੰਦਮ
 ਝਾਗ। ਮਰੇਜੀਵਣਾਮੈਸੀਧਾਗ। ਕਬਹੂੰਰੀਤੀਸੀ। ਲਿ
 ਆਵੈ। ਕਬਹੂੰਮਾਂਨਕਸੇਤੀਪਾਵੈ। ਅਚਰਜਕਥਾ
 ਮਗਾਧਕਹਾਨੀ। ਤਛਤਛਕਾਰਿਬੇਦਬਖਾਂਨੀ। ਮ
 ਨਸਾਪੁਰਨਹਰਿਜੀਕੀਆ। ਪਰਮਪੁਤਹਮਕੋਪਠ
 ਦੀਆ॥੧੭॥ ਏਹਿਗਾ। ਜੇਕੁਛਗਾਣੀਭਾਖੇਰਜੇ
 ਲੀਨਾਂਮਾਂਨਾ। ਜਿਉਜਿਉਬੇਦਬਤਾਇਓਤਿਉਤਿ

ਓਕੀਨੇਦਾਂਗ ॥ ੧੮ ॥ ਓਧਈ ॥ ਪਰਮਪੁਤ੍ਰਗਜੇਕਰਿਗਾਖ ॥ ੦ ॥
 ਸੁਨਕਾਰਿਬੇਦਲੇਕਰੀਸਾਖਾ ॥ ਜਬਹੀਦੁਇਸਬਰਖਕੋਰੁ
 ਜੋ ॥ ਤਬਰਾਜਾਸੁਗਲੇਕੋਰਗਥੀ ॥ ਰਾਜਪਾਟਓਹ
 ਬਾਲਕਪਾਇਓ ॥ ਪਰਮਰਾਜਜਗਮਾਂਹਚਲਾਇਓ ॥
 ਅਤਿਸੁਖੇਨਭਈਪੂਜਾਸਾਗੀ ॥ ਪੀਨਪੀਨਗਜਾਓਪ
 ਕਾਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਏਹਿਗਾ ॥ ਮੰਦਰਏਕਰਚਾਇਓਪਖ
 ਪੁਖਾਇਟਪਗਾਇ ॥ ਜਿਓਜਿਓਮਾਗਿਮਾਬੇਦਕੀਤਿ
 ਓਤਿਓਸੁਭਸਗਨਮਨਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਓਧਈ ॥ ਕੇਤਕ
 ਬੂਰਸੁਜਬਪੂਰਨਭਈ ॥ ਮਾਂਮਾਜਰਾਜਾਨ੍ਰਪਲਏ ॥
 ਜਗਹੋਮਕਰਗੋਹਮਨਾਇ ॥ ਪੂਜਾਪਾਤ੍ਰਬ੍ਰਹਮਜਿਬਾਇ ॥
 ਜਿਹਬਿਧਬੇਦਬਤਾਏਕਰਮਾਂ ॥ ਤਿਹਬਿਧਰਾਜੇਕੀਨੇ
 ਪਰਮਾ ॥ ਬਲਾਮਪੂਰਤਲਗਨਗਣਾਇਮਾ ॥ ਤਬਰਾ
 ਜਾਮੰਦਮਾਗਿਮਾਇਮਾ ॥ ੨੧ ॥ ਏਹਿਗਾ ॥ ਤ੍ਰੈਸੈਸਠ
 ਥੀਪੈਰੀ ॥ ਮਾਰਾਜਾਚਰਿਓਮਾਇ ॥ ਜਮਕੋਮਾਗਿ
 ਮਾਪ੍ਰਭਦਈ ॥ ਇਕਰਹੇਤੁਇਸੇਗਿਗਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਓ
 ਧਈ ॥ ਬਿਲਮਨਕਰੀਬੇ ॥ ਰਾਜਮਾਮਾਇਓ ॥ ਪਟਰ
 ਜਾਕਾਚਰਨਧਿਸਾਇਓ ॥ ਕੀਮਾਮੰਦ੍ਰਤੇਗਿਕਜੇਬੁਧਾ
 ਲਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨਪੁਰਖਤਜੋਤਿਹਕਾਲਾ ॥ ਹਾਹਕਾਰਨਗ
 ਰਮੇਕੁਜੋ ॥ ਏਹਮੰਦ੍ਰਰਾਜਾਤਨਗਯੋ ॥ ਜਮਕੀਧਾਇ

ਮਾਂਤਾਮਾਤਿਕੁਯੋ॥ ਮਚਰਜੁਦੇਖਮਹਾਂਤਰਗਯੋ॥ ੨੩
 ਦੋਹਿਰਾ॥ ਓਗਮੰਚਰਕਾਰਿਜੇਰਜਮਪ੍ਰਭਪੈਠਾਏਜਾ
 ਇ॥ ਮੇਸੀਕਾਰਨਹੋਵਈਕਰਿਕਿਰਪਾਏਹਰਜਾਇ॥
 ੨੪॥ ਚੈਪਈ॥ ਦੋਇਠੋਰਸਮਸਗਮਾਨਿਆਈ॥ ਕ
 ਰਬੇਨਤੀਦੇਹੁਬਤਾਈ॥ ਇਕਸਮੁੰਦੁਮਧਬੋਹਬਥੁ
 ਕਯੋ॥ ਮਾਗਿਆਤੇਖੰਡਖੰਡਉਹਕਯੋ॥ ਤਾਂਕੇਬੀਚਗ
 ਰਭਨੀਨਾਰੀ॥ ਸਕਲੇਰੂਥੇਏਕਉਭਾਰੀ॥ ਕੁਯੋਪ੍ਰਸੂਤ
 ਜਾਇਤਹਿਬਾਲਾ॥ ਮਿਟੈਨਲੇਖਲਿਖਤਜੇਭਾਲਾ॥
 ੨੫॥ ਦੋਹਿਰਾ॥ ਮੇਸੇਮਚਰਜੁਦੇਖਕੇਕੁਯੋਕੰਪਤਨਮੇ
 ਗਪ੍ਰਭਤੁਮਕਿਆਯਹਿਕਰਿਬੋਹਠੀਮਨਤੇਰਾ॥
 ੨੬॥ ਚੈਪਈ॥ ਫੁਨਮੁਹਿਅਗਿਆਮਾਭਈਤੁਮਾਰੀ॥
 ਬਾਲਕਗਾਖਮਾਤਹੁੰਮਾਰੀ॥ ਮੁਹਿਅਗਿਆਮਾਲੇਮਸ
 ਤਕਧਰੀ॥ ਝੁਬਏਗਯੋਬੋਰਨਹਿਕਰੀ॥ ਮਾਗੇਮੇ
 ਸਾਕਾਂਮਨਕਰੇ॥ ਇਸਜੀਵਣਤੇਨਿਸਚੇਮੇਰੇ॥ ਮਥ
 ਹੀਮੇਰੇਕਾਏਸਾਸਾ॥ ਮੇਜੀਵਣਕੀਛੋਰੀਆਸਾ॥
 ੨੭॥ ਦੋਹਿਰਾ॥ ਮਾਤਾਭੂਬਸਮੁੰਦੁਮੇਬਾਲਕਲੀ
 ਓਓਬਾਰਾ॥ ਹੋਇਤਾਸਮੇਉਠਚਲਯੋਤੈਕਿਆਸਮ
 ਝੁਯੋਕਰਤਾਰਾ॥ ੨੮॥ ਚੈਪਈ॥ ਇਕਏਹੁਬਾਲਕਾਇਕ
 ਭੁਪਾਲਾ॥ ਉਨਕਿਸਾਮਾਸਾਮੰਦੁਰਾਲਾ॥ ਚਿਤਵਤ

ਚਿਤਵਤਸੋਦਿਨਮਯੋਜਿਗਦਾਂਨਬਹੁਹੋਮਕਰਾਇ
 ਚਿਯੋਦਨਕੇਤਿਹਬਿਛੇਪ੍ਰਜੰਗਾਬਿਛੇਬਿਛਾਵਨਬ
 ਹਮਤਰੰਗਾਤਤਾਛਿਨਾਮਾਰਿਮਾਤਮਰੀਮਾਈ॥
 ਮਾਸਾਪੁਰਨਹੋਨਨਘਾਈ॥ ੨੯॥ ਏਹਿਗਾਰੇਜਮਤੁ
 ਹਸਮਝਾਵਹੁਜੇਤੁਸਮਝੇਨਾਹਿ॥ ਲੀਓਰਾਖਸਮੁੰਦ੍ਰ
 ਤੇਬਾਲਕਗਜਾਮਾਹਿ॥ ੩੦॥ ਚਿਪਈ॥ ਲੀਓਰਾਖਸ
 ਮੁੰਦ੍ਰਮਝਾਗਾ॥ ਮਹਾਰਾਬਿਨਾਰਾਖਮੇਨਿਰਹਾਗਾ॥ ਏ
 ਕਜੀਵਹੁੰਰਖਾਕੀਨੀ॥ ਹਮਰੀਗਤਮਿਤਕਿਨੇਨਚੀ
 ਨੀ॥ ਲੋਕਦੇਸਕਾਕੀਆਪਨੀ॥ ਕੁਟੰਬਲਛਮੀਮਾਂ
 ਨੇਘਨੀ॥ ਤੀਅਪਨੀਗਤਮਿਤਾਮਾਧੇਜਾਨੈ॥ ਦੇਵੀ
 ਦਾਸਕਹਿਕਹਾਂਬਖਾਨੈ॥ ੩੨॥ ॐ॥ ਇਤਸ੍ਰੀਹੰ
 ਸਪੁਰਾਣੇਸਿੰਘਗਉਸੰਬਾਦੇਦੁਤੀਓਧਿਆਇ॥
 ॥ ੨॥ ॐ॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਮਮਪਨੇਉਪਰਹਿਜਾਵਈ
 ਤੇਉਜੀਵਮਤਹੀਨਾ॥ ਰਿਣੁਸਨਬੰਧਸੰਸਾਰਹੈਕਛ
 ਕਾਰਜਕਰਤੇਕੀਨਾ॥ ੧॥ ਸਿੰਘਵਾਚਾ॥ ਚਿਪਈ॥
 ਮਰੀਤੇਹਕਯੋਬਛਰਾਤਜਾਮਾਈ॥ ਮੇਇਸਕਾ
 ਰਣਕਥਾਸੁਨਾਈ॥ ਜਿਹਉਤਪਤਕੀਓਸੰਸਾਰਾ॥
 ਓਹਸਕਲਜੀਆਕੇਦੇਵਨਹਾਰਾ॥ ਮੇਥੈਠਾਥਾਮ
 ਪਨੇਰੇਗਾ॥ ਖੁਯਜਾਮਧਕਾਬਿਜਾਪੀਦੇਹਾ॥ ਮਮਸ

ਜੋਗਬਾਕਾਲਤੁਮਾਗਾਪਹਚਾਨਵਾਂਮੁਝਾਮਹਾਰਾ
 ੨॥ ਦੇਹਿਗਾਇਕਬਿਨਸੇਇਕਪੇਖੀਇਸਭਾਮਾ
 ਗਿਆਪ੍ਰਭਕੀਮਾਂਹੀਜੀਉਭਯਾਂਮਹਾਰਹੈਦੇਸਕਿ
 ਸੀਕੋਨਾਹੀ॥ ੩॥ ਚੈਪਈ॥ ਰੀਉਸਕੇਕੁਰਮਉਸੀ
 ਕੇਸਾਥਾਉਸਕਾਕਾਲਨਹੀਉਸਹਾਥਾਜੇਕਛਮੁ
 ਕਾਤਿਤੁਮਾਰੇਮਾਹੀ॥ ਕਿਉਨਹੀਮਪਨਾਮਾਪਬਚਾ
 ਹੀ॥ ਤੂੰਕਿਉਨਹੀਹੋਇਚਲੈਹਿਨਿਰਵਾਸਾਜਨਮ
 ਮਰਨਕੀਕਾਟਹਿਫਾਸਾ॥ ਰਾਪਤਪ੍ਰਗਟਜੀਵਜਗ
 ਮਾਂਹੀ॥ ਵਾਂਕੀਚੰਤਾਕਰੋਗੇਵਾਹੀ॥ ੪॥ ਦੇਹਿਗਾ॥ ਖੁ
 ਯਾਮੇਹਬਯਾਪੀਆਬਾਪਸਕੋਨਹਿਪੀਗਾ॥ ਤੁਮਸੁਤ
 ਮਪਨੇਕੀਭਈਮੇਹੀਆਪਨੀਪੀਗਾ॥ ੫॥ ਚੈਪਈ॥
 ॥ ਗਉਵਚਾਸੁਨੇਸਿੰਘਇਕਕਰੋਬਿਨਿਤੀ॥ ਬੂਝਿ
 ਓਰਗਬਜੀਜਬਤੀ॥ ਮਬਜੀਉਮੇਰਾਬਚਨਾਨਾ
 ਹੀ॥ ਸਮਝਬਿਚਰਲੀਓਮਨਮਾਂਹੀ॥ ਨਮਿਤਤੁਮਾਰੇ
 ਸਕਲਸ੍ਰੀਗਾ॥ ਦਾਨਕਰੋਬਛੋਰੇਕੇਖੀਗਾ॥ ਜੇਉਜਾਨੇ
 ਤਿਉਕਰੋਬਿਸਾਸਾ॥ ਪੁਰਨਹੋਇਜੀਵਰੀਆਸਾ॥ ੬॥
 ਦੇਹਿਗਾ॥ ਜੇਤੁਮਰਹੋਇਆਗਿਆਮਜਕਾਖੀਰ
 ਦੇਮਾਉੀ॥ ਮਬਪਬਾਪਕੇਜਾਇਹੈਮਪਕਾਬਿਲਮ
 ਨਹਿਲਾਂਉ॥ ੭॥ ਚੈਪਈ॥ ਹੇਗਉਸਿਮਾਂਨੀਨਹੀ

ਇਆਂ ਨੀ ਕੈ ਸੇ ਪਲ ਬ ਚੈ ਨ ਬਿਹਾਂ ਨੀ॥ ਕਿਹ ਕਾਰ ਨ
 ਉਚਰੇ ਮੁਖ ਬੈਠਾ॥ ਫੁਨ ਪਾਛੇ ਪਗਾ ਮਿਲੇ ਨ ਦੈ ਨਾਂ॥ ਬਿ
 ਨ ਤੀ ਕੀਏ ਕਾਲ ਨ ਹਧੀਗੇ॥ ਉਹ ਕਹਾਂ ਜਾਂ ਨ ਬਿਗਾਨੀ
 ਪੀਗੇ॥ ਕਾਲ ਬਚਨ ਪਗਾ ਆਇ ਪਲੇਵੈ॥ ਏਕ ਬਚਨ
 ਦੂਜਾ ਨਹਿ ਹੋਵੈ॥ ੮॥ ਇਹਿਗਾ॥ ਮੰਤ ਸਮੇਰੀ ਗੋਖਰੀ
 ਮੁਖੇ ਨ ਮਿਲਾਭਾਖਾ॥ ਮਬਰ ਹਜਾਂ ਨਾ ਕਠਨ ਹੋਧਰ
 ਮਾਮਾ ਪਨੇਰਾਖਾ॥ ੯॥ ਚੈਪਈ॥ ਤੇਹਿ ਸਿੰਘ ਹਉ
 ਗਉ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਹੋਤੁ ਤੁਤੇ ਨਾਹੀ ਬਲਕਾਰੀ॥ ਜੇਤਿ
 ਵਾ ਅਪਕਪੇਟ ਮੈ ਚਾਰਾ॥ ਕਾਲ ਨਾਕਿਉ ਹੰਟਰ ਤਨਟ
 ਰਾ॥ ਸਤਿ ਕਾਰਿ ਜਾਨੇ ਜੀਵਨ ਸਪਨਾ॥ ਇਸ ਕਾਰਿ ਬ
 ਚਨ ਨਖੇਵੈ ਅਪਾਝਾ॥ ਬਛਰੇ ਤੇਵੈ ਇਮੋਹੇ ਇਮਾਵੈ॥
 ਪੁਨਤੁ ਨਗਾ ਮਹਾਰਕਰਾਵੈ॥ ੧੦॥ ਇਹਿਗਾ॥ ਏਹ ਜੁਹਮ
 ਰੀਏ ਹੋਧ ਪ੍ਰਭਟੀ ਨੀ ਤੁਝੇ ਮਹਾਗਾ॥ ਜੈ ਸੇਤ ਪਸੀਪੈ
 ਖੋ ਸੰਤ ਨ ਕੀਓ ਉਧਾਗ॥ ੧੧॥ ਚੈਪਈ॥ ਸਿੰਘ
 ਸੁਨੇ ਸੰਤ ਨ ਕੇਕਰ ਮਾਂ॥ ਜਿਹ ਬਿਧ ਸੰਤ ਨ ਕੀਤੇ ਪਰ ਮਾਂ॥
 ਰਾਹ ਸੰਤ ਨ ਕੇ ਚਾਰੋ ਜੀਆ॥ ਤਿਨ ਮੈ ਦੋਇ ਪੁਰਖ ਦੋਇ ਤਿ
 ਆ॥ ਏਕ ਸੰਤ ਏਕ ਸੰਤ ਕੀ ਨਾਹੀ॥ ਇਕ ਸੁਤੁ ਸੁਤੁ ਕੁਮ
 ਗਿ ਮਾਕਾਰੀ॥ ਜੀਵ ਚਾਗ ਬ੍ਰਿਤੁ ਏਕੋ ਮਾਗੀ॥ ਮਜਾ ਬ
 ਕਿ ਸੀ ਸੇਜਾ ਬੇਨਾਹੀ॥ ੧੨॥ ਇਹਿਗਾ॥ ਇਕ ਦਿਨ

ਮੇਸਾਮਾਇਓਰਹੇਸੰਤਪਾਰਿਮਾਗਿ। ਬਰਖਾਮ ११
 ਸਲਧਾਰਵਤਬਾਹਗਨਿਕੇਸਨਾਹਿ॥ ੧੩॥ ਏ
 ਪਈ॥ ਦੁਦਸਾਇਨਲਗਬਰਸਯੇਮੇਗਾਂਉਨ
 ਦੁਦਸਾਇਨਤੁਆਗਯੇਨਹੀਰੇਗਾ॥ ਦੁਦਸ
 ਬੂਤਉਨਕੇਜਬਭਏ॥ ਤੇਦਸਾਇਨਮਾਰਗ
 ਕੇਗਏ॥ ਏਕਸੇਰਜੇਚੁਦਕੇਲਾਏ॥ ਤਿਸਕੇ
 ਉਤਮਸਤੁਬਨਾਏ॥ ਪੰਚਭਾਗਏਕਸਮਕਰੇ ॥
 ਏਕਨਮਿਤਕ੍ਰਿਸਕੇਕਰੇ॥ ੧੪॥ ਏਹਿਗਾਪ
 ਰੇਸਪਾਤ੍ਰਆਗੇਪਰੇਪੁਨਬੈਠਕ੍ਰਿਜੇਗਾਮਹਾਂ
 ਗਜਾਇਸਪਾਤ੍ਰਕੋਕੋਈਸੰਤਬਹੋਗ॥ ੧੫॥ ਏ
 ਪਈ॥ ਅਕਸਮਾਤਤਪਸੀਇਕਾਮਾਇਓ॥
 ਅਗਰਭਾਵਹੋਇਤਪਸੀਧਾਇਓ॥ ਅਮੋਵਪ੍ਰ
 ਭਜੀਕੋਗੇਮਹਾਗਾਹਮਾਓ॥ ਤਵੇਥੇਪੰਥਤਿਹ
 ਗਾ॥ ਸੰਤਿਭਾਵਕਰਿਚਰਨਪਖਾਗੇ॥ ਚਰਨਾਂਮ
 ਤਲੇਮਸਤਕਧਾਗੇ॥ ਪਾਤ੍ਰਉਠਾਇਪ੍ਰਤਿਤਿਹ
 ਮਾਗੇ॥ ਤੁਮਜੇਵੇਹਮਜੇਉਨਮਾਗੇ॥ ੧੬॥ ਏ
 ਹਿਗਾ॥ ਤਪਸੀਕਰਿਨਾਹਿਕਾਛਹੀਰਹਯੋਪਾਤ੍ਰਨਿ

ਹਾਗਾ ਮਹਾਪੁਰਸ਼ਾਇ ਨ ਬਹੁਤ ਕੀਟੀ ਜੋ ਪੁਰਨ
 ਹਾਗਾ ੧੭॥ ਚੋਪਈ॥ ਤਪਸੀ ਕੋ ਹੈ ਸੋ ਨੇਰੁ ਭਾਈ ॥
 ਮਲਪਾ ਮਹਾਰਈ॥ ਮਾਦੁਖ ਦਾਈ॥ ਬਿਰਧਗ
 ਉਜੋ ਕਾਰਿ ਹੈ ਦਾਨਾ॥ ਮਥਵਾਈ ਜੈ ਬਸਤੁ ਪੁਰਾ
 ਨਾ॥ ਪੁਰਸ਼ਾ ਰਖ ਕੇ ਮਲਪਾ ਮਹਾਰਾ॥ ਤਿਨ ਕਾ
 ਸੰਤ ਸੁਨੇ ਬੀਚਾਗਾ॥ ਮੇ ਸੇ ਦਾਨ ਫਲੇ ਕੋ ਨਾਹੀ॥
 ਜੋ ਜੀ॥ ਮਾਸੋ ਬਿਰਥਾ ਜਾਹੀ॥ ੧੮॥ ਏਹਿ ਰਾਗ ਮ
 ਪਨਾ ਪਾਤੁ ਉਠਾਇ ਕੇ ਸਾਂਤ ਕਤ ਪਸੀਦੀਨਾ॥
 ਸਾਂਤ ਕੋ ਕੀਤਾ ਆਈ ਓਮ ਨਾ ਬਿਚਾਰਾਇ ਹਕੀਨ ॥
 ੧੯॥ ਚੋਪਈ॥ ਤਬ ਤਪਸੀ ਮੁਖ ਬਚਨ ਉ
 ਢਾਗਾ॥ ਕਹਾਂ ਭੁਜੇ ਨਹੀ ਹੋਤ ਮਹਾਰਾ॥ ਤਬ ਸਾਂ
 ਤ ਕੁਸੁਤਾ ਮਪਨਾਈ ਨਾ॥ ਮਗੁ ਭਾਵਤੀ ਮਾ
 ਤਿ ਹਕੀਨਾ॥ ਤਬ ਸਾਂਤ ਕੁਸੁਤ ਪਾਤੁ ਦਿਲਾ
 ਇਆ॥ ਸਾਂਤ ਕੁਸੁਤਾ ਸੇਤ ਰਖਾਇ ਮਾਪੀ
 ਚਪਾਤੁ ਤਪਸੀ ਕੋਈ ਨੇ॥ ਤਪਸੀ ਸਿਵ ਸਤ
 ਚਿਤੋ ਹੋਇ ਲੀਨੇ॥ ੨੦॥ ਏਹਿ ਰਾਗ॥ ਚਾਰ
 ਜੀਵ ਵਰਤੀ ਹੋ ਕੀਨੇ॥ ਇਕੁ ਪਰਸਾਦਾ॥ ਤਪ

ਸੀਅਤਸੀਤੁਸਟਹੋਇਕੀਨੋਅਸੀਰਬਾਦਾ॥੨੨
 ੧॥ਏਪਈ॥ਛੰਡੁਚੁਲੀਤਪਸੀਜਬਕੀਨੀ॥
 ਤਲੇਟਨਆਇਨੁਕਲਨੇਲੀਨੀ॥ਅਰਧਾਮੰ
 ਗਕੰਚਨਕਾਭੁਜਾ॥ਪ੍ਰਭਜੀਮੈਸੀਕੀਨੀਦੁਆ॥
 ਮ੍ਰਿਤਲੇਕਮੈਕੀਨੇਦਾਨਾ॥ਸਟਰਗਲੇਕਮੈਭੁ
 ਯੋਬਖਾਂਨਾ॥ਮੁਰਪੁਰਸਾਹਿਤਕੁਡੰਬਸਿਧਾਯੋ
 ਸਾਤਕਾਮੈਸਾਜੰਗਰਠਾਯੋ॥੨੨॥ ਇਹਿਗਾ॥
 ਜੈਸਾਫਲਸਾਂਤਕਾਮਿਲਯੋਤੈਸਾਅਵਤ੍ਰੇਹਿ
 ਖੀਰਦੋਆਵੇਵਛਰੇਮਾਗਿਆਈਜੇਮੋਹੀ॥
 ੨੩॥ ਏਪਈ॥ ਤਬੈਰੁਕਲਮੁਖਬਚਨਉ
 ਚਾਗਾਮਮਦੇਹਕੁਜੇਨਕੰਚਨਸਾਗਾ॥ਅਧਾਨ
 ਵਤਨਾਮਧਾਵੁਸੀ॥ਸਕਲਲੇਕਕੀਪਰਹੋਹ
 ਸੀ॥ਤੁਮਹੋਪੁਰਖਪਰਮਉਪਕਾਰੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ
 ਰਿਸਨਬਿਨੋਹਮਾਗੀ॥ਜਾਏਦਾਨਾਮਭੈਪਦਈ
 ਜੈ॥ਸਕਲਦੇਹਕੰਚਨਕੇਕੀਜੈ॥੨੪॥ ਇਹਿ
 ਗਾ॥ਮਦਰਜੰਗਹੋਇਜਗਤਮੈਦੇਹਪਖਰੋਜਾ
 ਏ॥ਇਉਉਹਸਮਸਰਜਾਨੀਓਪਈਅਟਕ

ਠਤਾਹਿ॥ ੨੫॥ ਚੈਪਈ॥ ਜਬਇਹਬਚਨਸ੍ਰ
 ਵਣਸੁਨਲੀਨਾ॥ ਹਰਖਚਿਤਨੁਕੁਲਮਨਭੀ
 ਨਾ॥ ਜਿਤਜਗਸੁਨੈਤਿਤੀਉਠਧਾਵੈ॥ ਏਹਸ
 ਪੂਰਨਕਹੰਨਪਾਵੈ॥ ਸਤਿਜੁਗੜੇਤਾਵੈਨੋਗਏ॥
 ਜਗਮਨੇਕਾਤਿਨੋਮੇਰਏ॥ ਤਿਹਪਾਛੇਤੇਦੁ
 ਆਪਰਆਇਆ॥ ਤਿਸਮੇਂਪਾਂਡਵਜਗਰ
 ਚਾਇਆ॥ ੨੬॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਜੁਪਿਸਟ
 ਰਭਾਖੇਕ੍ਰਿਸਨਜੀਜਗਹੋਤਜਗਮਾਂਹੀ॥ ਜੁਗ
 ਸਪੁਰਨੋਹਾਇਕੀਪ੍ਰਤਗਯਾਕਿਵਹੀਪਾਹੀ॥
 ੨੭॥ ਚੈਪਈ॥ ਧਰਮਪੁਤ੍ਰਜੁਪਿਸਟਰਭਾਖੀ॥
 ਕ੍ਰਿਸਨਏਵਸੁਨਮਨਮੇਂਗਾਖੀ॥ ਬਹੁਤਭਲ
 ਪ੍ਰਤਗਯਾਈਨੀ॥ ਜਾਮੇਸਕਲਲੋਕਸੁਨ
 ਲੀਨੀ॥ ਤੁਮਪਾਂਡਵਨਿਜਭਗਤਹਮਾਗੇ॥ ਖੰ
 ਰਤਕਰੇਨਬਚਨਤੁਮਾਗੇ॥ ਮਾਂਗਪ੍ਰਤਗਯਾਜੇ
 ਮਨਮਾਂਨੈ॥ ਹਮਤੁਮਸਕਲਲੋਕਹੀਜਾਂਨੈ॥
 ੨੮॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਤਹਿਘੰਟਾਲੇਵਾਂਧੀਮੇ
 ਪਹੁਚਨਸਾਕੈਕੋਇਆ॥ ਮਾਧੇਘੰਟਾਬਾਜਹੀ

ਤਬ ਜੰਗ ਸੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥ ੨੮ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ਯਹਿ
 ਬਿਧ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦੇਵ ਮੁਖ ਭਾਖਿ ॥ ਤਹਿ ਬਿਧ ਪਾਂਡੁ
 ਵਧੰਟਾ ਭਾਖਿ ॥ ਇਉਂ ਜਗ ਸੁਨ ਯੋ ਸਕ ਲਨਹਿ
 ਦਾਹਿ ਇਸ ਗਾਇਤੁ ਮਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਸੁਨ ਚਿਤ
 ਵਤ ਨਿਸਚੈ ਉਨ ਜਾਈ ॥ ਯੋ ॥ ਜਾ ਪਾਂਡੁ ਬਕੇ ਦਰਸ
 ਪਈ ॥ ਯੋ ॥ ਕਿਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ ਪਾਂਟਾ ਵਾਜੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਿ
 ਰਵਾਹੇ ਸਭ ਕੈ ਕਾਜੈ ॥ ੩੦ ॥ ਏਹਿ ਗਾ ॥ ਜੁਧਿਸ
 ਟਰ ਲਿਖੀ ਪਤੀ ॥ ਆਉਤ ਕਿਤ ਦਈ ਪੱਠਾਇ ॥
 ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਪ ਗਧਾਰੀ ਓ ਦਰਸਨ ਦੀਜੈ ॥ ਆਇ ॥
 ੩੧ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ਪਾਂਡੁ ਵਧਿ ਬਾਲਿਖੀ ਸਭ ਸਾਗੀ ॥
 ਮਿਲਾ ਆਏ ਸਾਧੂ ॥ ਧਰਿ ਬਾਗੀ ॥ ਗਿਣਤੀ ਜੀ
 ਉਕੇ ਉਨ ਹਿਰਯੋ ॥ ਤਬੈ ਜੁਧਿਸ ਟਰ ਮੁਖ ਤੇ ਕ
 ਯੋ ॥ ਕਹੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਕਹਾਂ ਕਰਾਹੀ ॥ ਚਰਚਾ ਚਲ
 ਜਗਤ ਕੇ ਮਾਂਗੀ ॥ ਪਾਂਟਾ ਬਜੈ ਨਹੀ ਲਜਾ ਆਵੈ ॥
 ਜੇ ਕੀ ਆਸੋ ਬਿਥਾ ਜਾਵੈ ॥ ੩੨ ॥ ਏਹਿ ਗਾ ॥
 ਕ੍ਰਿਸਨ ਯਜਾਨ ਪਰ ਦੇਖੇ ਉਦੈ ॥ ਅਸਤ ਕੇ ਮਾਂਗ ॥
 ਚਨ ਕਰਖੀ ਸੁਰਗ ਹਿਰਾਯੋ ਸੋ ਤੋ ਆਇਯੋ ਨਾ

੩੩॥ ਚੈਪਈ॥ ਕਿਸਨੁ ਯਿਸਟਰ ਭੀਮ
 ਬੁਲਾਇਓ॥ ਬਰਨ ਚਿਹਨਾ ਮਰਨ ਗਰ ਬਤਾਇ
 ਓ॥ ਭੁਜਾਯੈ ਪਰਿਕਰ ਤੇ ਹੀਨੀ॥ ਸਾਚੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
 ਸਾਨੀ ਈਨੀ॥ ਮੇਰ ਗਲੇ ਮੇਂ ਬਾਧੇ ਡੋਲਾ॥ ਸੁ
 ਚੀ ਸੰਗ ਬਹੁ ਚਨ ਤਗਲੇ ਲਾ॥ ਡੋਲ ਭਰੇ ਤਬ
 ਕਰਤਿ ਮਹਾਗਾ॥ ਨਹਿ ਤੇ ਬੂਤ ਰਖੇ ਨਿਰਧਾਗਾ॥
 ੩੪॥ ਚੈਹਿਗਾ॥ ਭੀਮ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭ
 ਯੇ ਸੁਖੇ ਕੀਨ ਮਸਕਾਗਾ॥ ਰਾਜਾ ਤੇ ਬੁਲਾ ਬ
 ਹੀ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਧਾ ਪਗਧਾਗਾ॥ ੩੫॥ ਚੈਪਈ॥
 ਤਬ ਰਿਖ ਸੁਖ ਤੇ ਪੁਛੀ ਬਾਤਾ॥ ਕਵਨ ਜੋਗ
 ਜਾਨੁ ਤੇ ਬੁਲਾਤਾ॥ ਮਜੀ ਜਿਯਿਸਟਰ ਹੋ ਪਰ
 ਮੰਗਾ॥ ਪ੍ਰੀਛਾ ਬਾਂਧ ਕੀ ਓਹੋ ਜੋਗਾ॥ ਫੁਨ ਪੁ
 ਛਿਯੇ ਵਾਕ ਹੁਰੇ ਟੂਤਾ॥ ਜੁਯਿਸਟਰ ਹੋ ਵਹੁ ਕਾ
 ਕੇ ਪੁਤਾ॥ ਬਹੁਰ ਭੀਮ ਗਾਜਾ ਪਹਿ ਮਾਇਯੋ॥
 ਚਨ ਕਰੁ ਯਾ ਸੁਭਾਖ ਸਨਾਇਓ॥ ੩੬॥ ਜੁ
 ਯਿਸਟਰ ਵਾਚਾ॥ ਚੈਹਿਗਾ॥ ਹਿੰਸੁ ਪੁਤ੍ਰ
 ਹੋ ਪਰ ਮਕੇ ਪਰ ਮਸਾਤਿ ਕੋ ਮਾਹਿ॥ ਸਾਤਿ ਹੋ

ਸੁਤਸੀਤੋਖਕੋਦੀਜੇਉਤ੍ਤਾਂਗਿ॥ ੩੭॥ ਏ
 ਪਈ॥ ॥ ਆਇਭੀਮਟਿਰਬੰਦਨਠਾਂਨਾ॥
 ਰਾਜਾਉਤ੍ਤਕੀਓਬਖਾਨਾ॥ ਬਹੁਸੀਤੋਖਕੋਲਾ
 ਗੈਨਾਤਾ॥ ਮੇਸੀਤੋਖਆਪਨਹੀਜਾਤਾ॥ ਫੁਨ
 ਆਇਭੀਮਗਜਾਕੋਪਾਗਿ॥ ਬਹੁਸੀਤੋਖਆ
 ਵੁਨਕੋਨਾਗਿ॥ ਕਹੋਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੀਕਹਾਂਕਰੀਜੈ॥
 ਕੈਨਭਾਂਤਰਿਖਕੋਮਾਨੀਜੈ॥ ੩੮॥ ਏਹਿ
 ਗਾ॥ ਸੂਚੀਸੀਗਕੁਨਕੋਢਨੇਤ੍ਰਿਪਤਉਸੀਕੇ
 ਮਾਂਹੀ॥ ਯਾਹੀਪੇਸੀਤੋਖਕੋਚਲਾਮਾਵੁਨਕੋ
 ਨਾਗਿ॥ ੩੯॥ ਏਪਈ॥ ਭੀਮਸੈਨਉਠਕੀਜੈ
 ਪਾਈ॥ ਅਨਪੁਛਕੋਲਿਜਾਉਉਠਾਈ॥ ਆ
 ਗਿਆਮਾਂਨਭੀਮਉਠਪਾਯੋ॥ ਜਹਿਬਿਪਕ
 ਯੋਤਹੀ॥ ਬਿਪਲਾਯੋ॥ ਰਾਜਾਉਠਕਰਿਚਰ
 ਨਪਖਾਗੇ॥ ਹਮਰੈਪ੍ਰਭਜੀਦ੍ਰੁਸਤਿਹਾਰੇ॥ ਜ
 ਬੈਰਖੀਸ੍ਵਰਭੋਜਨਪਾਯੋ॥ ਮਧਮਘਟੈਸਬ
 ਦਸੁਨਾਯੋ॥ ੪੦॥ ਏਹਿਗਾ॥ ॥ ਮਾਧਸਮੇ
 ਮਖਜੋਰਕੈਜਗਤਕਰਤਪੈਬਾਤਾ॥ ਸੁਧਸਬ

ਦਬਾਤਿਓਨਹੀਮਨਮੈਂਰਹੀਭਰਾਂਤਾ॥੪੨॥ਚੈ
 ਪਈ॥ ਧਰਮਪੁਤ੍ਰਜਾਪਿਸਟਰਬੋਲਾ॥ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
 ਜੀਘੰਟਾਬਾਜਯੋਬੋਲਾ॥ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਦੇਵਫੁਨਮੁ
 ਖੇਸੁਨਾਇਯੋ॥ਬਿਦਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਇਓਕਿਨੁ
 ਪਾਯੋ॥ਦਾਸੀਸੁਤਵਹਾਬਿਦਰਕਹਾਏ॥ਜਗ
 ਭੰਗਦਾਸੀਸੁਤਮਾਏ॥ਪਾਂਡਵਮਨਮੈਸੰਕਾ
 ਧਾਰੀ॥ਘੰਟਾਸਬਦਭਯੋਨਹਿਸਾਰੀ॥੪੩॥
 ਏਹਿਗਾਤਬਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਦੇਵਮੁਖਤੇਕਹਯੋਸੁਨ
 ਪਾਂਡਵਮਮਦਾਸਾ॥ਜਾਇਲਿਜਾਏਬਿਦਰ
 ਕੇਤਬਪੁਰਨਹੈਵੇ॥ਮਾਸਾ॥੪੩॥ਚੈਪਈ॥
 ਪਾਂਡਵਤਬੈਬਿਦਰਪੈਆਏ॥ਬਿਨੋਬੋਲਮੁ
 ਖਬੈਦੇਪਾਇ॥ਬਿਨੋਹਮਾਰੀਪੁਰਸੁਨੀਜੈ॥ਕ
 ਰਿਸ਼ੀਪਾਮੁਹਿਪਾਵਨਕੀਜੈ॥ਬਿਦਰਤਬੈਗੀ
 ਓਠਕਾਰਿਚਲਾ॥ਜੇਪੁਰੁਕਰੈਸੇਈਕਛੁਭੂਲ
 ਬਿਦਰਭਗਤਹਰਿਕੇਰੰਗਰਾਤੇ॥ਚਲੇਜਗ
 ਮੈਨਾਂਮਧਿਮਾਤੇ॥੪੪॥ਏਹਿਗਾਤਬੈ
 ਬਿਦਰਪਾਰਿਤੇਚਲਯੋਘੰਟਾਬਾਜਯੋਮ

੦॥

੧੫
 ਪਗਸਬਦਸਨੇਤੈਈਲੇਕਮੇਜੈਸੇਸ
 ਬਦਉਚਾਗ। ੪੫॥ ਚੋਪਈ। ਸਨਕੈਕਾਰ
 ਨੁਕਲਉਠਧਾਇਓ। ਏਏਦੁਬਕੀਮਲ
 ਮਲਨਾਇਓ। ਜਬਦੇਹੀਕੀਓਗਨਿਹਾਗੇ।
 ਵਹੀਰੰਗਮੇਰਨਹਿਧਾਗੇ। ਓਤਭਾਮਾਇ
 ਓਸਭਾਮਭਾਗ। ਬਾਰਬਾਰੇਲੈਧਿਧਕਾਰ।
 ਰਾਜਾਪੁਛੈਯਹਿਕਿਆਭਾਏ। ਪਰੇਪ੍ਰਮਾਨ
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੀਸਾਏ। ੪੬॥ ਦਿਹਿਗਾਰਾਜਾ
 ਸਭਚਕੁਤਭਏਨਿਰਖਨੁਕਲਕੀਓਗਾਧਾਂ
 ਰਵਸੀਏਕ੍ਰਿਸ਼ਨਤੇਇਹਕੀਭਾਏਚੋਗ। ੪੭
 ॥ ਚੋਪਈ। ਤਬਬੇਲੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੁਰ
 ਰੀ। ਸਭਸੁਖਸੁਖਭਾਖਤਹੈਸਾਰੀ। ਵਹਿ
 ਭੇਜੰਗਕਰਤਹੈਲੋਗਾ। ਸਤੁਆਸਮਸਰ
 ਹੋਮਾਨਹੋਗਾ। ਜਗਤੇਪ੍ਰਾਂਤਬਕੀਏਬਸੇ
 ਧਾਸਾਂਤਕਕੇਜੰਗਾਮਮਿਤਮਲੇਖਾ। ਤ੍ਰਿ
 ਦੁਤੇਮੇਰਮੇਰਤੇਗਈ। ਏਵੀਦਾਸਕ੍ਰਿਤੇ
 ਜੋਭਾਈ। ੪੮॥ ॐ॥ ਇਤਸ੍ਰੀਹੰਸ

ਪਗਾਂਏ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਸੰਥਾਏ ਤਿਤੀਓ ਧਿਆ
 ਇਸ ਮਾਪਤੀ॥ ੩॥ ॥੦॥ ॥ ਦੋਹਿਰਾ॥ ਭਗਤ
 ਵਛਲਾ ਪੁਰਨਾ ਮਹੈ ਧਿਆਇ ਮਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ॥
 ਕੁਥ ਪੁਰਾਗੀ ਬਿਦੈ ਸੁਤਿ ਸਿੰਘ ਤਕੀ ਸਾਖਾ॥
 ੧॥ ਚੈਪਈ॥ ਮੋਹ ਬਚਨ ਕਰਹੇ ਸਤ ਭਾਖਾ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਬਿਨੁ ਰੂਪ ਕੀ ਸਾਖਾ॥ ਬਾਚਾਟ ਲੈ
 ਸਾਨਿ ਸਚੇ ਗਲੇ॥ ਨਰਕ ਜਾਇ ਬੇਬਾਚਾ ਹ
 ਲੇ॥ ਮਵ ਪਵਾਪਤ ਸਹੀਧ ਗਿਆਉ॥ ਜ
 ਉਨ ਗਿਆਉ ਤੇ ਬਚਨ ਹਰਾਉ॥ ਮਥ ਪ੍ਰ
 ਤੀਤ ਕਰੇ ਮਨ ਧਾਗਾ॥ ਕਰੇ ਸਤ ਬਚਨ ਨਹਿ
 ਹਾਗ॥ ੨॥ ਦੋਹਿਰਾ॥ ਹਮ ਤਿਆਮ
 ਤਿਹ ਠੀਹੈ ਸੁਬਦ ਸੰਗ ਹੋ ਮੇਏਗਾ ਮਰੇ
 ਤੇ ਭੈਨ ਕਰੇ ਸਤਿ ਮਾਹਮ ਹੀਏਗਾ॥ ੩॥
 ਚੈਪਈ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਿੰਘ ਭਯੋਇ
 ਮਾਲਾ॥ ਜਾਹਿਗਉ ਮਾਈ ਓਤ ਤਕਾਲਾ
 ਮਵ ਪਥਾਪਤੁ ਠੀਨਹਿ ਕਰੇ॥ ਬਚਨ ਭਾਖ
 ਤੇ ਬਹੁਤਾ ਡਰੇ॥ ਮਵ ਤਜਾਵਤ ਹੋਤਾ ਮਵ

ਗਾਚਲੀ ਉਠਾਇ ਬਚਨ ਕਾ ਭਾਗ ਚਾਰ ਜਾਂ ਮ
 ਜੀ ਓਲੀ ਓਓ ਧਾਗ ਪਤੀ ਆਵੇ ਗੇ ਬਚਨ ਹ
 ਮਾਗਾ ੪॥ ਦਿਹਿਗਾ ॥ ਗਾਉ ਬਚਨ ਲਗਾ ਸਿੰ
 ਘ ਕੇ ਚਲੀ ਮਰਨ ਪਰ ਚੀਤਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਸੋਈ
 ਕੀਜੀ ਏਰੇ ਪਰ ਮਕੀਰੀਤਾ ॥ ੫॥ ਚਿਪਈ ॥
 ਗਾਉ ਮਾਂਸ ਕਲ ਸਬੇ ਰੇ ਗਈ ਬਹੁਲ ਕੋ ਨਿਸ
 ਬਨ ਮੇਭਈ ॥ ਗਤੁ ਮਲੀ ਨ ਛੀਨ ਮਨ ਆਵੈ ॥
 ਜਲ ਚੁਲੀ ਮਾਂ ਨੈ ਨ ਭਰਾ ਆਵੈ ॥ ਭੁਗਮ ਗਲੇ
 ਵੇ ਉਭੇ ਸਵਾਸਾ ਮਨ ਧਾਰੀ ਮਰੇ ਕੀ ਮਾਸਾ ॥ ਜੈ
 ਸੇਭ ਮਾਰੀ ਰੀਠ ਹਿਰਾਵੈ ॥ ਬਿਲਖ ਬਚਨ ਸ
 ਬ ਅੰਗ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ੬॥ ਦਿਹਿਗਾ ॥ ਆਪੋ ਮ
 ਪਨੀ ਮਾਤ ਕੇ ਬਛਗ ਮਿਲ ਸਭਾ ਜਾਇ ॥ ਪੰਥਾਨ
 ਹਰੇ ਬਾਪਰ ਬਹੁਲਾ ਜਾਂ ਕੀ ਮਾਇ ॥ ੭॥ ਚਿਪਈ ॥
 ਬਛਗ ਪੁਛਤ ਗਾਉ ਮਾਂ ਸਾਗੀ ॥ ਤਮਾ ਮਾਈ ਕਿ
 ਤਮਾ ਤਹ ਮਾਰੀ ॥ ਮ ਤੇ ਕਹੇ ਬਾਜਾਤੀ ਬੇਗਾ ਮਾ
 ਤਾ ਜੀ ਮਾਈ ਓਸ ਵੇਗਾ ਸਮਝਾ ਬਿਚਾਰ ਲੀ
 ਓਮਨ ਮਾਂ ਹੀ ॥ ਬਹੁਲਾ ਕੇ ਮਕੁਸਲ ਸੰਨਾਹੀ ॥

ਗਉਆਂ ਬਢਰੇ ਕੇ ਸਮਝਾਵੈ। ਕੇਤਕ ਗਉਆਂ
 ਪਾਛੇ ਆਵੈ॥ ੮॥ ਏਹਿ ਗਾ॥ ਜਬ ਪੁਛੈ
 ਤਬ ਜੋ ਕਹੈ ਆਵਤੈ ਮਤ ਧੀਗ ਬਹੁਲਤ
 ਮਰੇ ਕਾਰਣ ਸੀਏ ਜੋ ਬਖੀਗ॥ ੯॥ ਏਧ
 ਈ॥ ਕਿਨੇ ਕਯੋ ਦੁਹਿ ਬਹੁਲਾ ਆਈ॥ ਬ
 ਢਰੇ ਕਯੋ ਕਹਾਂ ਮੇਰੀ ਆਈ॥ ਏਤੀ ਬੇਰ ਕਹਾਂ
 ਤੁੰ ਕਹੀ॥ ਇਉ ਲੇਭੀ ਕੇ ਕਿਨ ਹੁੰਗਹੀ॥ ਕੇਤੁ
 ਗਿਅਨ ਵੇਤ ਬੀ ਮੇਰੀ॥ ਕਿਤੁ ਦੂਤ ਜਮੇ
 ਨੇ ਜੋਹੀ॥ ਸਾਂਤਿ ਕਹੇਰੀ ਮੇਰੀ॥ ਮਾਤਾ॥ ਓ
 ਪਜੀਏ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਾਂਤਾ॥ ੧੦॥ ਏਹਿ ਗਾ॥
 ਓਹ ਨਹੀ ਤੁਮਰੀ ਚਸਦਾ ਜੈ ਸੇਬਦ ਨਗਈ॥
 ਜਿਹ ਰਖਤੁ ਮਿਲੇ ਬੀ ਸੇਤੋ ਹਿਰਖ ਨਹੀ॥
 ੧੧॥ ਓਪਈ॥ ਰਿਮਹਰਖ ਨੈਨੇ ਜਲ ਭਰੈ॥
 ਸੁਸਾਵਾ ਸਮੇਹਾ ਹਾਕਰੈ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਬਿਖਾਭਈ
 ਅਤ ਭਾਰੀ॥ ਸਾਂਤਿ ਭਾਖਈ ਤੇ ਮਹਿਤਾਰੀ॥ ਭ
 ਓਤੇ ਤੁਮ ਕੋ ਆਵੈ ਸੁਸਾ॥ ਬਚਨ ਹਮਾ ਰਾਮਾਂ
 ਨਿਸਾਚਾ॥ ਜਬ ਲਗਮੁ ਖੋਨ ਕਰੇ ਬਖਾਂਗਾ॥ ਤ

ਤਬਲਗਦੁਪਕਰੇਨਹਿਪਾਂਨਾ॥੧੨॥ ਏਹਿ
 ਰਾ॥ ਖੀਰਪੀਉਸਤਬਾਬਰਕਹਾਂਪਰੀਪੁਛ
 ਤੇਹਿ॥ ਚਾਰਪਹਿਰਨਿਸਾਮਾਜਕੀਪਾਹਨਤੁਮ
 ਰੀਮੇਹਿ॥੧੩॥ ਚਿਪਈ॥ ਯਹੀਸਮਤੁ
 ਮੁਤੁਸੀਸਾਪਕਯੋ॥ ਜਬਕਾਤੁਮਰਾਦਰਸਕੁ
 ਇਤੀਬੇਰਤੁਹਬਨਮੇਲਾਈ॥ ਕੁਸ ਹੀਮੇ
 ਪੈਨਪੁਛਾਈ॥ ਗਊਮਾਂਭੇਦਈਓਨਹਿਸਾ
 ਗਾ॥ ਏਠਾਗਏਤੇਖਹਮਾਗਾ॥ ਅੰਤਸਮੇਮਾ
 ਏਥੇਪੁਨਾ॥ ਚਿਤਾਛੋਤਾਮੇਬਹੁਬਿਲਖਾਂਨਾ॥
 ੧੪॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਤੇਹਕਯੋਮੇਪਾਹੁਨੀਇਹ
 ਕਾਰਨਹੈਕਿਆਇ॥ ਪ੍ਰਾਤਸਿਪਾਗੀਕੁਸਲਸੇਮ
 ਬਕਿਆਪਰੀਬਲਾਇ॥੧੫॥ ਚਿਪਈ॥ ਤੁ
 ਮਸੁਨਸੁਤਬਿਤੰਤਹਮਾਗਾ॥ ਜੇਕਛਹੋਇਸਹੋ
 ਵਨਹਾਗਾ॥ ਜੇਮਹਿਯਗਦੁਪਾਲੇਹੈਸਦਾਸਾ॥
 ਨਿਤਪ੍ਰਿਤਪਟੈਬਦੈਨਹੀਮਾਸਾ॥ ਮਾਵਾਗ
 ਵਨਸਕਲਸੰਸਾਗਾ॥ ਜੇਉਪਜੇਸੇਬਿਰਸਨ
 ਹਾਗਾ॥ ਰਿਦਸਨਬੰਧਾਮਾਇਬਿਧਜੁਗੀ॥ ਮ

੧੭

ਬਵਾਨੀਕੀ ਅਬਵਾਬਰੀ॥੧੬॥ ਏਹਿਗਾ
 ਮਾਜਾਘਾਸਪਾਇਓਮਾਧਕਾਮਾਛੀਠਵਰਾਮ
 ਨੂਪਾਰਸਲੇਭੀਓਰਤੀਗਈਜਗਾਂਮ੍ਰਿਗਨ
 ਕੇਭੂਪਾ॥੧੭॥ ਚੈਪਈ॥ ਸਿੰਘਨਿਰਖਚ
 ਕੁਤਭਈ॥ ਤਨਮਨਕੀਸਕੀਲੀਸੁਪਗ
 ਗਈ॥ ਤਬਮੁਖਤੇਬੇਲੋਮ੍ਰਿਗਗਾਜਾ॥ ਅ
 ਵਰੋਤਿਓਚਕੇਕਾਹਿਕਾਜਾ॥ ਅਵਰੋਠੇਰਤ
 ਮਾਘਾਸਨਪਾਇਓਮੇਜਾਨਯੇਤੁਹਕਾਲਲਿ
 ਮਾਇਓਮੇਹਮਾਜਥਾਰਿਸਚਾਕੀਨਾ॥
 ਪ੍ਰਭਮਹਾਰਗ੍ਰਹਬੈਠੇਦੀਨਾ॥੧੮॥ ਏਹਿਗਾ
 ਬਿਨਤੀਕੀਏਨਛੂਟੀਏਜੁਪਕਰੇਬਲਨਾਗਾ॥
 ਦੀਨਤਿਸੇਮਹਾਰਪ੍ਰਭਬਿਨਉਦਮਗ੍ਰਹਮਾਂਗਾ॥
 ੧੯॥ ਚੈਪਈ॥ ਅਪਨੀਬ੍ਰਿਥਾਮੇਹਬਿ
 ਸਰਾਂਨੀ॥ ਤਮਗੀਆਇਰਿਏਮੇਠਾਨੀ॥ ਤਬ
 ਮਾਧਕਾਸਿੰਘਸੈਗੇਸਟਭਈ॥ ਜੇਉਰਈ
 ਸੇਉਰਕਗਈ॥ ਅੰਤਸਮੇਕੀਭਾਖਸੁਨਾਉ
 ਕਿਹਕਾਰਲੁਵਿਸਖਾਰਕਰਾਉ॥ ਮਾਜਖਰਿ

ਤੁਮਕੇਮੰਗਲੀਨਾ। ਏਹਨਮਿਤੰਸਿੰਘਕੇਕੀ ੧੮
 ਨਾ। ੨੦॥ ਏਹਿਗਾਮਾਈਬਚਨਕਾਰਿ
 ਸਿੰਘਸੇਦੁਪਾਪਿਆਵਨਤੇਹਿ। ਰਸਤਤੁਮ
 ਗੀਭਾਵਨੀਦਸਨਈਜੈਮੋਹਿ॥ ੨੧॥ ਚੋਪਈ
 ਮਹਾਂਸਿੰਘਮਾਤਾਤੁਮਮੇਰੀ। ਸਿੰਘਦੁਆਰ
 ਮੁਖਤੇਛੋਰੀ। ਮਥਰਬਨਜਾਤਹੈਬਾਕੇਧਾਮਾ।
 ਕੇਤਕਾਇਨਗੁਰਕਾਰਿਬਿਸਰਾਂਮਾ। ਓਹਜਮ
 ਰੂਪਮਹਾਂਨਿਰਦਈ। ਛੁਨਕਤਜਾਤਮੁਕਤਿ
 ਮਥਰਈ। ਭੁਲੀਹਿਗੀਤਿਨਕੇਬਾਤਾ। ਮ
 ਵਰਜੀਓਕੀਓਤਿਨਘਾਤਾ॥ ੨੨॥ ਏਹਿ
 ਗਾਇਸਜੀਵਨਕੇਕਾਰਨੇਕੀਜੇਮਨਕਉ
 ਪਾਇ। ਜਨਮਤੁਮਗਾਏਵਤਾਮਸਰਾਮਰਬ
 ਨਹੀਲਾਇ॥ ੨੩॥ ਚੋਪਈ॥ ਦੁਰਲਭ
 ਜਗਮੇਜੀਵਨਮਾਹੀ। ਸਮਝਬਿਚਾਰਦੇਖ
 ਮਨਮਾਂਹੀ। ਜਿਨਜਾਨੇਜੀਵਨਕਾਮਰਮਾਂ।
 ਜੀਵਨਸਮਤੁਲਾਮਦਰਨਧਰਮਾਂ। ਜੀਵਕੀ
 ਉਸਤਤਬੇਦਬਖਾਨੈ। ਜੀਵਕੀਉਸਤਤਜੀ

ਵਤ ਜਾਨੈ॥ ਜੇਕੋ ਅਪਨਾ ਆਪਾ ਖੋਵੈ॥ ਨਰਕ ਜਾ
 ਇਧਾ ਪਿਸੇ ਹੋਵੈ॥ ੨੪॥ ਏਹਿ ਗਾ ਬਚਨ ਭੰਗ
 ਤਬਰੀ ਜੀ॥ ਮੈ ਜੇ ਬਿਰਗ ਹਿਨਾ ਹੋਇ॥ ਅਲਪ
 ਜੀਵ ਕੇ ਕਾਰੇ ਬਚਨ ਨ ਚਲੀਏ ਖੋਇ॥ ੨੫॥
 ਚੋਪਈ॥ ਬਚਨ ਟਲੈ ਜੀਵਨ ਕਹਿ ਕਾਮਾਂ ਬ
 ਚਨ ਟਲੈ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਿਗਨਾ ਮਾਂ ਬਚਨ ਟਲੈ ਤੇ
 ਬਚਨ ਕੋਈ॥ ਬਚਨ ਟਲੈ ਤੇ ਅਪਜ ਸੋਹਈ॥
 ਬਚਨ ਟਲੈ ਭਰਮੇ ਚੋਗਾ ਸੀ॥ ਬਚਨ ਟਲੈ ਨਰਕ
 ਮੈ ਜਾਸੀ॥ ਬਚਨ ਟਲੈ ਜਮ ਕੇ ਮੁਹ ਤਾਜਾ॥ ਬਚ
 ਨ ਟਲੈ ਬਿਨ ਸੇ ਸਭ ਕਾਜਾ॥ ੨੬॥ ਏਹਿ ਗਾ॥
 ਸੋਈ ਬਚਨ ਮਹਾ ਸਿੰਘ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੂਰਤ ਜਾ
 ਓ॥ ਬਚਨ ਜੋ ਪ੍ਰਿਤ ਪਾਲੇ ਨਹੀ ਸਰਪਰ ਨਰਕ
 ਸਿਧਾ ਓ॥ ੨੭॥ ਚੋਪਈ॥ ਕਹਮਾਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸੇ
 ਬੈਨਾ॥ ਮਿਲ ਨਗਈ ਨਗਰੀ ਕੀ ਪੈਨਾ॥ ਕਹੁ ਬ
 ਹੁਲਾਹਮ ਸੁਨੀਹੈ ਬਾਤਾ॥ ਤੂੰ ਕਹਤੀਹਿ ਓਜਾ ਓ
 ਪ੍ਰਭਾਤਾ॥ ਇਤਨੀ ਸੁਨ ਬਛਗਾ ਓਠ ਬੋਲਾ॥ ਰੀ
 ਮਈ॥ ਯਾਤੁ ਮਰੀ ਮਤ ਭੋਲਾ॥ ਯੈ ਆਪਨੇ ਕੀਆ

ਪੇਕਰੇਗਾ ਬਿਨਾ ਮਾਈ ਮਰ ਬੇਤੰ ਚਹੇ ॥ ੨੮ ॥
 ਦੇਹਿਗਾ ॥ ਛੁਟਾ ਮਾਈ ਹੋ ਸਿੰਘ ਤੇ ਛੁਨ ਕਹਿ
 ਤੀ ਹੋ ਜਾਓ ॥ ਮਾਤੁ ਮਘਾਤੀ ਹੋ ਤੇ ਹਮ ਕਾਰ
 ਨ ਸਮਝਾਓ ॥ ੨੯ ॥ ਚੇਪਈ ॥ ਗਓ ਮਾਂ
 ਕਹਿ ਸੁਨ ਬਹੁਲਾ ਗਨੀ ॥ ਇਹ ਹਮ ਪਾਛੇ ਕਰੀ
 ਨ ਸੁਨੀ ॥ ਤੈ ਪੇਖੇ ਹੋਓ ਨਹੀ ਪੇਖੇ ॥ ਅਬ
 ਧਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ਅਜਹੁ ਬਸੇ ਖੋ ॥ ਅਬ ਪਘਟੀ
 ਬਿਨ ਕੇ ਸੇ ਮਰੀਏ ॥ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਕਿਆ ਭਰਮ
 ਨ ਕਰੀਏ ॥ ੩੦ ॥ ਦੇਹਿਗਾ ॥ ਸਿੰਘ ਨਿਰਖਕ
 ਰਿਓ ਠਚਲੈ ਤਾਂ ਕੀ ਬਾਤਾ ਦੇਇ ॥ ਇਕੇ ਤਾਂ ਨੇ
 ਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਇਕੇ ਅਘਾਇਆ ਹੋਇ ॥ ੩੧ ॥ ਚੁ
 ਪਈ ॥ ਮਮ ਸਿੰਘ ਦਇਆ ਸੇ ਕਹਾਂ ਪ੍ਰਯਾਨਾ ॥
 ਤਿਆਗੇ ਰਹ ਰਖਾ ਮਾਇ ਓਭੁਜਨਾ ॥ ਤਾਂ ਹੀ ਸਿੰ
 ਘ ਛੁਨ ਕਵਨ ਬਖਸੇ ॥ ਜੇਵਹਿ ਪਰਮਾ ਅਧ
 ਰਮ ਪਛਾਨੇ ॥ ਨਾਵਹਿ ਸਿੰਘ ਨਬ ਚਨ ਤੁਮਾਰਾ ॥
 ਬਹੁਲਾ ਸੁਨ ਲੈ ਸਬ ਦਹਮਾਰਾ ॥ ਜੇ ਤੇ ਸਿੰਘ
 ਕੋ ਤੇ ਕਹਾਂ ॥ ਅਸਰ ਬਚਨ ਪਰ ਕਤੁ ਵਹਿਗਾ ॥

੩੨॥ ਏਹਿਗਾਧਾਪੀਕੇਮੁਖਤੇਬੇਚੇਸੇਤੇਧਰ
ਮਸਮਾਨਾ॥ ਜੀਵਰਖਾਜਿਉਕਰੈਤਿਉਭਾਖੇ
ਬੇਦਪੁਰਾਨਾ॥ ੩੩॥ ਓਪਈ॥ ਜੀਵਪਾਵਿ
੩ਰਹੇਬਪਾਮਾਗੇ॥ ਏਹਪਾਵਿ੩ਹਰੀਗੁਨਗਾ
ਹਿ॥ ਚਰਨਪਾਵਿ੩ਕਰਿਤੀਰਖਗਵਨਾ॥

ਜੁਕਰਨਾ॥ ਸੁਵਨਪਾਵਿ੩ਸਨੇ
ਹਰਿਕਥਾ॥ ਭਨੇਸੁਨੇਸਭੁਜਥਾ॥

੩੪॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਰਸਨਾਤਬੈਪਾਵਿ੩ਹੇ
ਇਬਚਨਕਰੇਮੁਖਸਾਚਾ॥ ਮਨੁਆਤਬੈਪ
ਇ੩ਹੇਇਮਲਖਪੁਰਖਸਿਉਰਾਚਾ॥ ੩੫॥

ਓਪਈ॥ ਚਰਚਾਚਲੀਭੂਪਕੇਦਾਮਾਗੇ॥ ਨ
ਗਰਲੇਕਸੁਨਾਮਾਏਸਾਗੇ॥ ਸੁਵਨਸੁਨੇਸੇਈ
ਉਠਧਾਵੈ॥ ਦਾਮਾਰੇਭੀ੩ਵਾਰਨਪਾਵੈ॥ ਰਾਜਾ
ਕਰੈਗਉਜੋਪ੍ਰਸਨਾ॥ ਉਹਬਹੁਲਾਸਿਧਰਮ
ਕੇਦਸਨਾ॥ ਓਸੇਪ੍ਰਹਾਰਬਚਾਵੈਤੇਹੀ॥ ਮੁਹ
ਕੇਮਹਾਂਗਜਕੀਏਹੀ॥ ੩੬॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਜੇਰ
ਜਾਖਧਾਰਥੀਕਾਲੀਜੈਛੀ॥ ਨਾਮਾਗਾਉ

ਹਉਰੁਪੁਰਬਛਾਡਕੈਭਾਲੈਦਸਹੁਦਾਮਾਗ॥੩
 ੨॥ ਚੈਪਈ॥ ਏਵਤਕੋਰਾਕਸਕਰੇਹਾਗ॥
 ਉਸੇਵਚਾਵੇਪਾਰਿਉਪਕਾਗ॥ਸਿੰਘਾਮਸਰਤੁਦੇ
 ਵਤਾਮਾਹੀਜੋਅਨਸੁਨਿਆਨਹਿਸੁਨਾਹੀ॥
 ਬਿਨਾਸੁਨੇਤੇਰੇਸਕੇਈ॥ਸੁਨਨਹਿਕੀਜੈਬਿਆ
 ਪੈਸੇਈ॥ਅਬਤੁਮਾਅਪਨਾਮਾਪਉਭਾਗੇਨ
 ਗਗਾਇਕਛਸੇਕਨਧਾਗੇ॥੩੮॥ ਏਹਿਗਾ
 ਜਬਸਾਗਹਿਮੇਗਬਿਆਸਹਾਇ॥
 ਪ੍ਰਾਨਪਯਾਰੇਕਾਰਿਰਖੇਤਬਧਰਮਹਮਾਰੇਜਾਇ॥
 ੩੯॥ ਚੈਪਈ॥ ਗਉਦਾਭ॥ ਇਕਸੁ
 ਨਕਥਾਕੁਪੇਤਕਪੇਤੀ॥ ਪ੍ਰਤਿਮਾ
 ਪਸਮੇਰੇਤੀ॥ਤਹਿਦਸਟਜੀਉਫੰਧਕਾਇ
 ਕਾਮਾਇਯੋ॥ਉਨਕਪੇਤਕੋਕਾਪੁਲਾਇਯੋ॥
 ਉਸੀਸਮੇਆਂਧੀਉਠਾਮਾਈ॥ਹੇਨਹਾਗਬਿ
 ਧਾਮਾਂਨਬਨਾਈ॥ਉਨਕਪੇਤੀਪਿੰਜਰੇਡੁਗੀ॥
 ਕਹੇਕਪੇਤਕਹਾਂਮਮਾਧੀਅਚੀ॥੪੦॥ਏਹਿਗਾ
 ਕਪੇਤਕਰਤਬਿਰਲਾਪਾਮਤਹਾਗੁਨਵੰਤੀ

ਨਾਗਤੇਸਮਸਤਿਬੰਤੀਨਹੀਂਤੀਨਲੋਕਮੇ
 ਨਾਗ। ੪੧॥ ਚਿਪਈ॥ ਜੈਸੀਗੰਮਏਤਕੇ
 ਸੀਆਥਿਛਰਤਗੰਮਥਿਯੋਗੀਥੀਆਜੈ
 ਸਪਿਧਰਬਤੀਸਿਵਸੰਗਾਜਾਂਬੇਸੀਸਾਥਿਰਾਜ
 ਤਰੀਗਾਜੈਸੀਇੰਦ੍ਰਨਕੋਇੰਦ੍ਰਨੀ। ਜੈਸੀਬ੍ਰ
 ਹਮਾਂਕੇਬ੍ਰਹਮਾਂਦੀ॥ ਤੂੰਕਵਨਕਰਮੇਤਭੁਈ
 ਕਪੋਤੀ॥ ਨਹੀਂਦੇਵਦੇਵਗਣਹੋਤੀ॥ ੪੨॥
 ਦੇਹਿਗਾ॥ ਟਿਪਕਕੋਨਿਸਤਹਿਪਰੀਆਂਧੀ
 ਆਇਗਈ॥ ਕਪੋਤੀਕਹਿਤਕਪੋਤਕੋਪਰ
 ਬਸਾਆਇਭੁਈ॥ ੪੩॥ ਚਿਪਈ॥ ਤੇਸੇ
 ਪੁਰਖਜਗਤਮੇਥੇਗੇ। ਕਾਹੁੰਭਾਗਾਉਦੇਭਏ
 ਮੇਰੇ। ਰਾਨਤੁਮਾਅਧਕਰਸਨਮੁਹੀਥੇਗੀ।
 ਮਿਲਨਦੁਹੇਲਾਥਿਛਰੇਭੁਗੀ। ਕਵਲਗਜੀ
 ਵਨਹੋਇਥੀਆਗੇ। ਜੇਬਨਕੁੰਟੇਪ੍ਰਾਨਹਮਾ
 ਗੇ। ਇਹਸੰਸਾਰਨਦੀਨਾਉਸੰਜੋਗਾ। ਬਿਸ
 ਤਰਮੁਆਥਿਗੁਬਿਓਗਾ॥ ੪੪॥ ਦੇਹਿਗਾ॥
 ਮਿਲਨਮਿਲਾਵਨਾਥਿਛਰਨਾਇਹਸਭਹੇ

ਵਨਹਾਂਗਾ ਫਰਕ ਨਹੀ ਕਛੁ ਯਾਹਿ ਮੈਂ ਤੁਮ ਦੇ
 ਖੋਸਮ ਝਾਬਿ ਚਾਗਾ ॥੪੫॥ ਚੈਪਈ ॥ ਇਹ ਬੰ
 ਪਕ ਬੈਰਾ ਮਹੇਦਾ ਮਾਰੇ ਕਛੁ ਉਦਮ ਕੀਜੈ
 ਇਸਹਾਰੇ ਜੇਕਾ ਹੂੰ ਕੇ ਪਾਹੁ ਨਾ ਮਾਵੈ ਜੇਕ
 ਛੁ ਮਿਲੇ ਸੋਈ ਕਛੁ ਘਾਵੈ ॥ ਉਸ ਕੇ ਗੁਹ ਉਪਰ
 ਬਿਸਖਾਸਾ ਜਿਸ ਕੇ ਗੁਹ ਤਿਸਹੀ ਕੀਆ
 ਸਾਗਿਰੁ ਪਗਿਰੁ ਹਤੇ ਭੇਜਨ ਦੀਜੈ ॥ ਜਾਇ
 ਕਿਸੀ ਉਪਦੇਸ ਕਰੀਜੈ ॥੧੬॥ ਏਹਿ ਰਾਗ ॥
 ਤਬ ਕਪੋਤੁ ਮਖਤੋ ਕਹੈ ਨਹ ਕਪੋਤੀ ਨਾਗ ॥
 ਤੁਮ ਤੇ ਭੀਨ ਸੇਕਹਾਂ ਹੋਹ ਮਰੇ ਮਾਝੁ ਭੰਡਾਗਾ ॥੪
 ੭॥ ਚੈਪਈ ॥ ਕਛੁ ਸੰਚਾਹ ਮਰੇ ਨਹੀ ਕੋਹ
 ਪੰਛੀ ਗਾਂ ਨਹੀ ਮਾਂ ਸੇਦਹਾ ਨਹੀ ਕਛੁ ਵਸ
 ਤਨਹੀ ਭੁਜਹਾਥਾ ਕੁਨ ਕੇ ਚੁਨੇ ਚੰਚਕੇ ਸਾਖ
 ਮਮਾ ਬਿਚਾਰ ਕੀਓ ਮਨ ਮਾਂਹਟੀ ॥ ਮਥਾ ਮਹਾਰ
 ਜੁ ਕੁਨੇ ਕਾਨਾਹੀ ॥ ਮਗਨ ਮਾਂਹਿ ਹੋਮ ਤੋਹਿ ਪ੍ਰ
 ਨਾ ਮਕੇ ਤੇ ਭੁਖਾ ਮਕੇ ਮਘਾਨਾ ॥੪੮॥ ਏ
 ਹਿ ਰਾਗ ॥ **ਅਖਾਨਾ** ॥ ਕਪੋਤ ਬਿਛ ਤੇ ਕੁਦੇ

ਸੁ

੦॥

੦

ਪਰਿਯੋਮਗਨਮਝਾਗਪ੍ਰਾਨਦੀਏਹੈਆਪਨੇਕਾਰ
 ਨਪਰਿਉਪਕਾਰ॥੪੮॥ ਚਿਪਈ॥ ਫੰਪਕਨਿਰ
 ਖਕਪੋਤਕੀਓਗਾ॥ਧ੍ਰਿਗਹੈਜਨਮਜਗਤਮੇਮੇਗਾ॥
 ਪ੍ਰਸਾਦਾਥਇਨਸਰਬੰਸਈਆਮੇਗਾਜਨਮ
 ਅਕਾਰਥਈਆਉਪਜਬਰਾਗਦੁਆਮਨਾਮ
 ਈ॥ਪੋਤੀਪਿੰਜਰਤੇਮਕਤਾਈ॥ਪਿੰਜਰਖੋਲਸ
 ਕਲਖਗਤਿਅਗੇ॥ਅਬਜੀਵਨਮਾਗੇਇਸਤੇ
 ਆਗੇ॥੫੦॥ ਏਹਿਗਾ॥ਬੰਧਕਬੁਝੇਬਿਰਕਤੀ
 ਤਜਕੁਟੰਬਕੀਆਸਾ॥ਅਬਰਹਜਾਨਾਨਾਂਕਰੇ
 ਸਦਾਰਹੰਬਨਥਾਸਾ॥੫੧॥ ਏਹਿਗਾ॥ਬੰਧਕ
 ਰਿਏਤਪਸਾਧਗੀ॥ਕੰਦਮੂਲਫਲਕਰੇਅਗਾ
 ਗੀ॥ਉਸੀਦੁਮਤਲੇਬਾਂਧੀਕੁਟੀਆ॥ਅਸਥ
 ਲਨੀਕਾਬਨੀਉਪਟੀਆ॥ਅਬਸਰਨਪਰੇਤੁ
 ਮਰੀਮਹਾਂਗਾਜਾ॥ਬਿਪ੍ਰੀਤਬੁੱਧਾਬਿਨਸੇਸਕੁਕ
 ਜਾ॥ਬੰਧਕਹਰਿਕਾਧਾਨਲਗਾਇਓ॥ਨਿਜ
 ਸਰੂਪਕੇਬੀਚਸਮਾਇਓ॥੫੨॥ ਏਹਿਗਾ॥
 ਕੋਪਤੀਮਨਮੈਂਕਹਯੇਮੇਰੇਭਰਤਾਤਜੇਪ੍ਰਾਨ॥

ਪਾਤਿਬ੍ਰਤ ਕੇ ਪਰਮ ਕੀਰਾਖੀ ਚਾਹੀਏ ਮਾਂਗ ॥ ੫੩ ॥ ੨੨
 ਚੋਪਈ ॥ ਧੀਨ ਧੀਨ ਪੀਆ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਉਸਤ
 ਤ ਕਵਲ ਗਰਹੇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਉਸਤ ਤ ਕੀਏ ਬਿਲਮ
 ਹੋ ਜਾਈ ॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੇਕੋ ਬਾਸ ਨਾਈ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਕਿ
 ਨ ਸਵਾਸ ਜੇ ਲੀਨੇ ॥ ਸੋ ਉਸਵਾਸ ਨਿਰਾ ਰਖ ਕੀਨੇ ॥ ਉ
 ਉਸੀ ਅਗਨ ਮੇਂ ਸੜ ਕੁਈ ਸਤੀ ॥ ਧੀਨ ਧੀਨ ਕਪੋਤੀ
 ਉਤਮ ਮਤੀ ॥ ੫੪ ॥ ਏਹਿ ਗਾ ॥ ਪਰਸਵਾਰ ਥਕੇ
 ਕਾਰਨੇ ਦੇ ਨੇਤ ਜੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਸਪਤ ਪੁਰੀ ਕੋ ਭੇਦ ਕੈ ॥ ਮਾਜ
 ਗਏ ਬੇਵਾਨ ॥ ੫੫ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਪਰਮ ਗਾਇਕੇ
 ਮਾਗਿ ਮਾਮਾਈ ॥ ਦੀਜੈ ਉਨੈ ਬੇਵਾਨ ਪਠਾਈ ॥
 ਮ੍ਰਿਤ ਲੋਕ ਜੇ ਕੀਜੈ ਦਾਂਤਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਮੇਹੋਤ ਬ
 ਖਾਂਤਾ ॥ ਸਹਸਰ ਮਠਾਗਾਂ ਮਵਧਾਈ ਜੈ ॥ ਇਬ
 ਬਰਖ ਕੇ ਲੇਖਾਰੀ ਜੈ ॥ ਸੀਲ ਸੁਸੀਲਾ ਬਿਬਾਂਤ
 ਲਾਯਾਈ ॥ ਮਾਗਿ ਮਾਰਿ ਮਹਾਂ ਗਾਜ ਪਠਾਈ ॥ ੫
 ਈ ॥ ਏਹਿ ਗਾ ॥ ਮਾਇ ਚਿਤ ਠਾਏ ਭਏ ਉੜੇ ਦੇਵ
 ਬਿਵਾਂਤਾ ॥ ਜਿਉ ਮਾਗਿ ਮਾਮਹਾਂ ਗਾਜ ਕੀ ਤਿਉ
 ਮੁਖ ਕੀ ਮਾਬ ਖਾਂਤਾ ॥ ੫੬ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਚਲੇ ਕਪੋ

ਤਸਵਰਗਸੁਖਪਾਵੋ। ਚਟੁਬਿਬਾਂਸੁਰਪੁਰੈਸਿ
 ਧਾਵੋ। ਇਬਬਰਖਸੁਖਭੋਗੇਤਹਾਂ। ਬਹੁਮਾਨੰਦ
 ਮੰਗਲਹੈਜਹਾਂ। ਮਾਗਿਆਹਮੇਕਰੀਮਹਾਰਾਜ ॥੧॥
 ਤੰਤਛਿਨਹਮਾਏਤੁਮਕਾਜਾ। ਜਿਉਮਾਗਿਆ
 ਤੁਮਗੀ। ਮਬਹੋਇ। ਸੋਹਮਕਰੇਕਰੇਤੁਮਜੇਇ। ੫
 ੮॥ ਇਹਿਗਾਕਹੈਕਪੇਤਕਪੇਤਨੀਚਲਇੰਦ੍ਰ
 ਪੁਰੀਕੋਜਾਗੇ। ਛਨਉੜਈਓਕਪੇਤਨੀਪੀ। ਮਾ
 ਸਮਝਦੇਖਮਨਮਾਂਗੇ। ੫੯। ਚੈਪਈ। ਜਾਨਮਿ
 ਤਹਮਈਏਪਰਾਂਗਾ। ਤਾਂਕੇਛਾਡੁਲਈਏਇਹੁਠਾ
 ਨਾ। ਇਹਸਮਝਨਮੈਂਕਵਨਭਲਾਈ। ਅਧਨੇਬ
 ਪਸਬਕੇਉਉਠਾਈ। ਪ੍ਰਿਥਮੇਬੰਧਕਚਲੇਤੁਜਾ
 ਹੀ। ਨਹਿਤੋਭਲੇਇਸੀਜਗਮਾਂਗੀ। ਉੜਏਹ
 ਗਏਕੇਈਨਾ। ਨਿਰਤਕਾਰਤਬਹੀਤਿਹਕੀਨਾ।
 ੬੦। ਇਹਿਗਾਮਿਰਤਲੇਕਤੇਸੁਰਗਕੋਛਿਨ
 ਮੇਪਹੁਚੇਜਾਈ। ਦੁਹਿਬੰਧਕਾਮਾਵੈਨਹੀਪ੍ਰਭਤੁ
 ਮਰੀ। ਮਾਗਿਆਕੀਆਇ। ੬੧। ਚੈਪਈ। ਤੀ
 ਨੇਕਾਰੀਲਿਮਾਵੈਸੀਗਾ। ਬਹੁਸੁਰਪੁਰਮਾਵ

੦॥

ਹਿਬੇਗਨਿਸੰਗਾਫੁਨਆਈਗਨਆਗਿਆ
 ਕਾਰੀ। ਕੋਊਲੈਚਲੇਇਛਤੁਮਾਗੀ। ਚਲਬੰ
 ਧਕਤੁਮਸੁਰਪੁਰਮਾਂਗੀ। ਤੁਮਬਿਨਹਮਜਾਵੁ
 ਨਕੇਨਾਗੀ। ਤਬਬੰਧਕਮਖਉੜਈਨਾ। ਸੁਨੇ
 ਗਨੇਤੁਮਸਰਪੁਬੀਨਾ। ਈ॥ ੨॥ ਏਹਿਗਾ।
 ਸਹਿਸਾਅਠਾਗਾ। ਮਾਰਜਾਸਖਮੈਂਤੁਛਸਮਾਂਗਾ।
 ਹਮਾਇੰਦੁਪੁਰੀਜਾਤੇਨਹੀਤੁਮਲੇਜਾਵੇਬੇਬਾਂਗਾ।
 ਈ॥ ੩॥ ਏਹਿਗਾ। ਪੁਨਆਗਿਆਸਿਵਪੁਰਕੀ
 ਆਈ। ਬਤੀਸਹੰਸਗਮਬਧਾਲਿਖਾਈ। ਸਿ
 ਵਪੁਰਕੀਬੰਧਕਨਹਿਮਾਂਨੈ। ਮ੍ਰਿਤਲੇਕਕੇਸ
 ਮਨਹੀਜਾਂਨੈ। ਫੁਨਬ੍ਰਹਮਲੇਕਕੀਆਗਿਆ
 ਕੀਨੀ। ਮਠਤਾਲੀਸਹੰਸਗਮਾਰਬਲਾਈ
 ਨੀ। ਮ੍ਰਿਤਲੇਕਕੀਤਜੇਆਸਾ। ਕਰੇਨਬ੍ਰਹ
 ਮਲੇਕਮੇਬਾਸਾ। ਈ॥ ੪॥ ਏਹਿਗਾ। ਬ੍ਰਹਮਲੇ
 ਕਨਹੀਆਏਰੇਸ੍ਵਰਗਲੇਕਨਹਿਜਾਂਉ। ਮ
 ਰਤਾਲੀਤਹਿਰੇਵਰੀ। ਮਾਰਵਲਾਮਧਕਾਰੀ
 ਪਾਉ। ਈ॥ ੫॥ ਏਪਈ। ਸ੍ਵਰਗਲੇਕਕੀਭ

ਈਰਵਾਰੀ॥ ਅਬ ਕਹੁ ਭਗਤਿ ਕਿ ਇੰਛੁ ਤੁਮਾਰੀ॥
 ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਮੇਥ ਸੇ ਸੁਕਰ ਮੀ॥ ਮਾਤੋ ਲੋਕ ਮੇਥ
 ਰੋਜੁ ਪਰਮੀ॥ ਉਨ ਕੀ ਕਿਆ ਉਪਮਾਂ ਮੁਖ ਭਰੀ॥
 ਤਾਂ ਕੀ ਮਾਹਿਮਾਂ ਜਾਤ ਨਗਨੀ॥ ਅਨ ਕਭਾਂਤ ਸੁਖ
 ਕੀ ਨਿਪ ਥਾਰੀ॥ ਚਲ ਮਨ ਸਾ ਪੂਰਨ ਭਈ ਤੁਮ
 ਰੀ॥ ੬੬॥ ਏਹਿ ਗਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਮਹਾ ਸਿਵ
 ਪੁਰੀ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਨਹਿ ਜਾਂ ਉ॥ ਜਿਤ ਜਮ ਕਾਲ
 ਬਿਅਪਾਰੈ ਤਾਂ ਕਾਲੇ ਹਨ ਨਾਉ॥ ੬੭॥ ਏਪਈ ॥
 ਫੁਨ ਮਾਗਿਆ ਕੀਨੀ ਅਬ ਨਾਸੀ॥ ਵਾਂਕੀ ਕਾ
 ਟ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਫਾਂਸੀ॥ ਜੜ ਬੈਵਾਂ ਨ ਬੈਕੁੰਰ
 ਸਿਧਾਗੇ॥ ਸੁਰਨਰ ਗਣ ਬਿਸਮੇ ਭਏ ਸਾਗੇ॥ ਜਿ
 ਹ ਪੁਰਜਾਇ ਸੇ ਮਾਗੇ ਲਈ॥ ਦਰਸ ਪਰਸ ਪਰ
 ਮਾਗੇ ਏਈ॥ ਕਪੋਤ ਕਪੋਤੀ ਬੰਧ ਕਤਾਗੇ॥ ਏਵੀ
 ਦਾਸ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਗੇ॥ ੬੮॥ ॐ॥ ॥ ਇ
 ਤ ਸ੍ਰੀ ਹੰਸ ਪੁਰਾਣੇ ਸਿੰਘ ਗਉ ਸੀਥਾ ਏ ਚੜ੍ਹ
 ਬੋਧਿ ਮਾਇ॥ ੬੯॥ ॐ॥ ਏਹਿ ਗਾ॥ ਬੰਧ ਕ
 ਰਿਖ ਗਾਮੀ ਗਨ ਕੇ ਦੁਸਟ ਚਿਤ ਮਨ ਮਾਂਗੀ॥ ਉ

ਨਪਾਛੇ ਬਹੁਭੀਤ ਕਿਯੋ ਜੋਸਾਤਿ ਤਾਗੇ ਨਾਹਿ॥
 ੧॥ ਏਧਈ॥ ਜੀਵਕੇਲੇ ਭਬਰਨ ਨਹਿ ਖੋਵੋ॥ ਮਰ
 ਨਾ ਮੰਤਾ ਮਮਰਨ ਹੀ ਹੋਵੋ॥ ਬੀਤੀ ਅਵਧ ਤੁਛ
 ਅਬਰਹੀ॥ ਜੇ ਸੀਆਇ ਬਨੀ ਸੋ ਸਹੀ॥ ਬਛਰਾ
 ਯਹੀ ਕਰਮ ਕਾਹੀ ਨਾ॥ ਅਬ ਜੇ ਕਹੂੰ ਕੋ ਕੁਯੋ ਅਧੀ
 ਨਾ॥ ਯਾ ਕੀ ਪ੍ਰਿਤ ਪਾਲਾ ਕਰੀ ਜੇ ਨੀਕੀ॥ ਮਨ ਮੇਂ
 ਦੁਆਸ ਮਝ ਕੈ ਜੀ ਕੀ॥ ੨॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਪੁਰ
 ਖਨਰ ਸਭ ਨਗਰ ਕੇ ਰੋਰੇ ਬਿਖਾਰੈ॥ ਬਹੁ ਲਾਹ
 ਠਤਾਗੇ ਨਹੀ ਫੁਨ ਫੁਨ ਸਿਖਾਏ॥ ੩॥ ਏ
 ਪਈ॥ ਤੁਮ ਤਿਆ ਪਰਖ ਸੁਨ ਤੇ ਹੋ ਸਾਰੇ॥
 ਮਨ ਮੇਂ ਗਾਏ ਬਚਨ ਹਮੇਰੇ॥ ਯਾ ਮਨਾ ਬਕੀ ਚਿੰ
 ਤਾ ਕੀ॥ ਗਉਰਾ ਸਤੁ ਮਸਗਲੇ ਪਰੀ॥
 ਉਹ ਕਹੀ ਓ ਬਛਰੇ ਕੋ ਦਾਨਾ॥ ਅਸ ਮੇਧ ਨਹੀ ਓ
 ਸੇ ਸਮਾਂ ਨਾ॥ ਚਰਨੇ ਚਲੇ ਜੇ ਦੇਵੈ ਗੁਆ॥ ਸੇਊ
 ਪਾਇ ਬੈਠੇ ਵਾਸਾ॥ ੪॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਅਬ
 ਰਦਾਂ ਨ ਕੀ ਸੀਖਾਈ ਨੀ ਬੇਦ ਬਤਾਇ॥ ਗਉ
 ਗੁਆ ਸਕੀ ਸੀਖਾ ਮੇਧੈ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ॥ ੫॥

ਚੰਪਈ॥ ਜਾਮਨਾ ਬਕੀ ਮਧਕ ਬਸੇ ਖਾਤਮ
 ਜਨ ਸੁਨੇ ਜਾਨ ਕੇਰੇ ਖਾਕ ਛੁ ਸਤ ਕੇਹੇ ਤਕ ਹੀ ਨ
 ਹਿਮੇ ਹੀ॥ ਮੇਰੇ ਮਹਾਂ ਗੁਜਰੀ ਏਹੀ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਕ
 ਹੋ ਸੁਪਰ ਉਪਕਾਗਾ॥ ਸੰਤਿ ਦੁਕ ਜਨੇ ਨਿਰਧਾਗਾ॥
 ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਤਪਾਲਾ ਤਮ ਕਰੀ ਓ॥ ਦੁਖ ਦੁਖ ਦਾ ਨ ਜ
 ਕੇ ਜਲ ਪਰੀ ਓ॥ ੬॥ ਏਹਿ ਗਾ॥ ਸਭੀ ਰਿਏ ਮ
 ਹਿ ਮਾਂ ਤੇ ਬਹੁਲਾ ਬਚਨ ਕਰੇ ਏ॥ ਹੋ ਬਹੁਲਾ ਪਰ
 ਸੁਦਾਰ ਬੀ॥ ਸਹਮ ਸਭ ਹੀ ਸੀ ਸਪਰੇ ਏ॥ ੭॥ ਏ
 ਪਈ॥ ਫੁਨ ਗਉ ਮਨ ਸੇ ਬਿਨ ਤੀ ਕਰੇ॥ ਏਨ
 ਬਚਨ ਕਰਿ ਚਰਨੀ ਪਰੇ॥ ਜਾ ਬਛਰੇ ਕੀ ਚਿੰਤਾ
 ਕਰਨੀ॥ ਭਾਲ ਚਲੀ ਹੋ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨੀ॥ ਜਬ
 ਲਗ ਚਰੇ ਨ ਤਿਨਾ ਮਰਦਾਨਾ॥ ਤਬ ਲਗ ਦੁਗ
 ਪਕਗਈ ਓਪਾਂਗਾ॥ ਮਧਨੈ ਬਰਨ ਕੀ ਪੈ ਜਰ
 ਖੀਜੇ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਨ ਮੇਰਾ ਗਣ ਨਗਨੀਜੇ॥ ੮॥
 ਏਹਿ ਗਾ॥ ਗਉ ਮਨ ਕੇ ਬਹੁਲਾ ਭੁਨੇ ਜਾ ਹਿ ਬ
 ਛਗਾ ਤੁਮਰੀ ਓਟਾ॥ ਜੇ ਸੇ ਏਹ ਜੀ ਉਪੋ ਘੋ ਤੇ
 ਸੇ ਪੋਟੇ ਕੋਟਾ॥ ੯॥ ਏਪਈ॥ ਜਾਗੁਤ ਜਾਕ

ਤੈਂ ਨਾ ਬਿਹਾਂ ਨੀ। ਬਹੁਲਾ ਨਿਕ ਸਨਗਰ ਤੇ ਠਾ
 ਨੀ। ਜੇ ਪ੍ਰਬੋਧ ਰਹੇ ਅਨਗਰੇ। ਧਰਮ ਬਿਚਾਰ
 ਚਲੀ ਪਨਾ ਆਗੈ। ਜਿਹ ਅਸਕਲ ਬੋਲੇ ਸੈ ਕਾ
 ਰਾ। ਧਨ ਪਤ ਬਹੁਲਾ ਬਚਨ ਤੁਮਾਰਾ। ਆਗੈ ਬ
 ਹੁਲਾ ਪਾਛੇ ਗੁਆਗਾ। ਤਿਹ ਪਾਛੇ ਤੇ ਲੋਕਾ ਮ
 ਪਾਗਾ। ੧੦॥ ਏਹਿ ਰਾ। ਤਬ ਬਹੁਲਾ ਠਾਂ
 ਢੀ ਭਈ ਸੁਨੇ ਪੰਚ ਪਾਨਾ। ਤੁਮ ਇਤਹੀ ਠਾਂ
 ਢੇਰ ਹੋ ਮੋਹੁਈ ਜੈ ਜਾਨਾ। ੧੧॥ ਓਪਈ।
 ਤੁਮ ਹਿਤ ਕਰਿ ਚਲ ਤੇਰ ਸੰਗਾ। ਵਾਂਕੇ ਮਨ ਮੈਂ
 ਪ੍ਰਤਹੈ ਭੰਗਾ। ਸਿੰਘਾ ਸਤਹੈ ਵਤ ਚੇਰਾ। ਗੁ
 ਨ ਤੇ ਅੰਗ ਫੁਹੇ ਤਹੈ ਮੋਗਾ। ਜੇ ਮਮਧਰਮ ਰਾ
 ਖਾ ਚਹੀਏ। ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਇਤ ਠਾਂ ਢੇਰ ਪਈਏ।
 ਤੁਮ ਚਲ ਤੇਹੋ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਈ। ਸਿੰਘ ਜਾਨੇ
 ਗਏ ਜਲਿ ਆਈ। ੧੨॥ ਏਹਿ ਰਾ। ਸਿੰ
 ਘਾ ਆਵੈ ਪਰਗ ਵਤੀ ਕੇਤੀ ਮਾਹ ਮਗੇ। ਤਬ ਹ
 ਮਰੇਹੀ ਸੀ। ਸਪਾਰਿ ਅਨਹੋਤੀ ਬੋਝ ਪਰੇ। ੧੩
 ਓਪਈ। ਬਹੁਲਾ ਕਹੈ ਸੁਨੇ ਨਰਨਾ ਹੂਆ ਮ

ਗੋਕੋਤੁਮਧੋਰਨਪਾਉ॥ ਤਬੀਲੋਕਮਨਕਰਤਬਿ
 ਚਾਗਾਇਨਨਿਸੇਚਮਰਨਾਂਮਨਪਾਗਾ॥ ਖੰਡਤ
 ਬਚਨਕੋਰਨਹੀਅਪਨਾ॥ ਜੀਵਨਕਰਿਜਾਨਯੋ
 ਸਪਨਾ॥ ਸਪਨੇਉਪਰਬਚਨਜੋਏਵੈ॥ ਨਿਸ
 ਚੇਨਰਕਪਾਪਤਿਹੋਵੈ॥ ਲੋਕਪ੍ਰਲੋਕਹੈਧਰਮਸ
 ਗਈ॥ ਧਰਮਮਿਤ੍ਰਹੋਰਸਭਬੈਗਈ॥ ੧੪॥
 ਏਹਿਗਾ॥ ਧਰਮਮਿਤ੍ਰਜਿਨਗਾਖਾਤਿਹਮ
 ਬਕਵਨਕੀਕਾਂਨਾ॥ ਧਰਮਗਾਖਤੇਮਕਾਤਿਹੋਇ
 ਅਵਰਨਧਰਮਸਮਾਨਾ॥ ੧੫॥ ਏਪਈ॥
 ਲੀ॥ ਸੋਇਮੀਤਬਹੁਲਾਰਖਚੀ॥ ਬਚਨਕੀਆ
 ਤਿਸਤੇਨਹੀਟਲੀ॥ ਸਕਲਲੋਕਤੇਬਿਦਿਆ
 ਪਾਈ॥ ਜਾਹਿਬਹੁਲਾਤੁਮਧਰਮਸਗਈ॥
 ਚਾਰਜੀਵਉਹਠਉਰਬਠਾਏ॥ ਏਏਕੋਤਕਹੋ
 ਕਿਆਇ॥ ਜਾਹਿਤੁਮਬਾਤਨਿਰਖਤੇਗਹੀਓ॥
 ਓਟਗਾਖਝਮਕੀਤੁਮਬਹੀਓ॥ ੧੬॥ ਏਹਿ
 ਗਾ॥ ਬਹੁਲਾਮਾਗੇਸਿੰਘਕੇਠਾਢੀਜਾਇਭ
 ਈ॥ ਸਿੰਘਨਿਰਖਉਪਜੀਦੁਆਦੁਰਮਤਉ

ਠਜੁਗਈ॥ ੧੭॥ ਏਪਈ॥ ਬਹੁਲਾਬਚਨ
 ਪੂਰਨਹੈਕੀਨਾ॥ ਉਲਟਸਿੰਘਹੋਰਹੋਮਧੀਨਾ॥
 ਪਨਪਨਬਹੁਲਾਬਚਨਤੁਮਾਗਾਜਿਸਮੁਖਕਾ
 ਤੁਮਬਚਨਨਹਾਗਾਜਿਸਜੀਵਨਤੇਕਛੁਨਹੀ
 ਨੀਕਾ॥ ਸੇਜੀਵਨਤੈਜਾਨੇਫੀਕਾ॥ ਮੇਹਿਕੁਰੇ
 ਸਾਨਹਿਥਾਐਸਾ॥ ਬਹੁਲਾਤੈਕੀਨੇਹੈਜੈਸਾ॥
 ੧੮॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਜਾਹਬਹੁਲਾਘਰਿਮਾਪ
 ਏਂਮੇਈਨੇਪਰਮਦੁਆਗਾ॥ ਬਛੁਰਾਪਛਿਰੇਮ
 ਰੈਕਰਿਕਿਪਾਪਗਧਗ॥ ੧੯॥ ਏਪਈ॥ ਸੇ
 ਕਮਨਹੋਇਗਾਪਨੀਤੁਮਾਗੇ॥ ਹਾਹਕਰਿਕਰੈ
 ਨਸਾਗੇ॥ ਦੁਚਸੁਦਾਬਾਭਈਤੁਮਾਗੀ॥ ਤੁਮਭ
 ਈਪਰਮਕੀਮਾਓਹਮਾਗੀ॥ ਜਬਹੁਰਿਹਿਰੇ
 ਦੁਆਬਸਾਈ॥ ਦੁਰਮਤਗਈਸੁਮਤਜਾਮਾ
 ਈ॥ ਇਹਕੀਰਤਲੈਚਾਲੇਪਵਨਾ॥ ਭੁਜੇ
 ਜੈਕਾਰਚੈਹੀਭਵਨਾ॥ ੨੦॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਬ
 ਚਨਰਾਖੇਗੋਖਰੀ॥ ਮਰਗਾਖੇਸਿੰਘਸੀਤੇ
 ਖਾਨਾਗਾਇਣ॥ ਸੁਖਤੇਕਹੋਜਾਕੇਕੀਜੈਸੇ

५॥२१॥ ਚੈਪਈ॥ ਪ੍ਰਭੁਗਉਸਿੰਘਪਰਿਭਏ
 ਦੁਆਲਾ॥ ਬਿਬਾਂਨਪਠਾਇਈਏਤਤਕਾਲਾਉ
 ਹਬਿਬਾਂਨ॥ ਛੇਨਿਰਪਥਾ॥ ਮਾਂਕੋਟਭਾਂਨਉ
 ਜਿਮਾਗਾ॥ ਮਾਏਬਜੰਤਬਹੁਤਸੰਗੀਤਾ॥ ਸਪ
 ਤਮੁਰੀਹੈਰਾਗਰਾਨੀਤਾ॥ ਸਕਲਾਬਿਬਾਂਨਦੁਮਨ
 ਬਨਛਾਇ॥ ਮਾਸਮਝੁਮੇਸਿੰਘਰਾਜਾਉਰਾਮ
 ਇਮਾ॥ २२॥ ਇਹਿਗਾ॥ ਦੁਮਦੁਮਬਨਘੋਰ
 ਪਕੇਸਿੰਘਅਰਨਕੀਏਨੈਨਾ॥ ਗਾਂਬਹੁਲਾਪ
 ਰਪੰਚਨੀਚਾੜਲਿਆਈਸੈਨਾ॥ २३॥ ਚੈਪ
 ਈ॥ ਤੇਹਿਮੋਹਿਮਾਤਾਕਰਿਬੋਲੀ॥ ਤੁਮਰੀ
 ਚੁਕਭਈਕਛੁਬੋਲੀ॥ ਅਪਨਾਕਰਮਾਮਾਪਹੀ
 ਲਾਗੇ॥ ਕਿਉਨਮਰੇਕੁਲਕਰਮਤਾਗੇ॥ ਦੇਖੋ
 ਦੁਆਜੇਗਾਬਲਗਾਏ॥ ਦੁਆਪ੍ਰਸਾਦਮਰਨਮੁ
 ਹੁਆਏ॥ ਜੇਤੁਮਰੀਸੈਮਾਰਿਗਾਮਾਪਾਉ॥ ਇਨ
 ਕਾਮਪਨੇਗਾਬਦਿਖਾਉ॥ २੪॥ ਇਹਿਗਾ॥
 ਜਿਨਕੀਤੁਮਕੁਮਨਾਕਰੇਉਨਕਾਕੇਉਨਾਗੇ॥
 ਬਿਮਾਜਾਨੇਗਾਜਾਕਵਨਹੈ॥ ਮਾਇਉ॥ ਤ੍ਰਿਓਬ

ਨਮਾਂਗਿ॥ ੨੫॥ ਚਿਪਈ॥ ਭਬਬਹੁਲਾਪੁ
ਛੋਤੁਮਕਵਨਾ॥ ਕਹਿਤੇਆਏਕਹਿਕੋਗਵ
ਨਾ॥ ਭਬਸੁਸੀਲਮੁਖਬਚਨਸਨਾਏ॥ ਹਮਤੁ
ਮਰੇਸਿੰਘਪਾਹਨਆਏ॥ ਮਾਗਿਅਕਰਿਮਹਾਂ
ਰਾਜਪਠਾਏ॥ ਸੁਰਗਲੇਕਕੇਤੁਮੇਬੁਲਾਏ॥
ਏਹਕਲੇਵਰਪੁਰਾਂਤਨਕੁਯੋ॥ ਅਵਰਕਲੇਵ
ਰਪਹਿਰੇਨਕੋ॥ ੨੬॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਮੇਹਜਨ
ਮਬੀਤੇਸਕਲਤੁਮਰਾਦਰਸਨਕਬੂਨਕੁਯੋ॥
ਮੇਰਾਸਕਤਸੁਨਾਈਏਯਹਿਕਰਨਤੁਮਦੁਸ
ਦੁਯੋ॥ ੨੭॥ ਚਿਪਈ॥ ਤੁਮਅਪਨਕਰਮ
ਆਪਹੀਜਾਨੈ॥ ਜਾਨਤਕੇਕੋਊਕਹਾਂਬਖਾਨੈ॥ ਤੁ
ਮਜਨਮਜਨਮਦੁਕਤਖੇਕੀਨੈ॥ ਜੈਸੇਕੀਨੈ
ਤੈਸੇਚੀਨੈ॥ ਜੈਸੇਕਰੇਤੈਸਾਹੀਪਾਵੈ॥ ਜੈਸੇਕੋ
ਤੈਸਾਲੇਨੈ॥ ਆਵੈ॥ ਏਹਜਨਮਤੈਸੁਕਤਕੀ
ਨਾ॥ ਭਬਹਮਤੁਮਕੋਦਰਸਨਦੀਨਾ॥ ੨੮॥
ਜਨਮਤੁਮਾਗਸਿੰਘਥਾਸਕਤਕਰਮਤੁਮਮਾਂ
ਗਿ॥ ਜੈਸਾਗਕਸਏਕਥਾਕਹੁਹੋਕਥਾਸੁਨਾਹਿ॥

੩੦॥ ਚੋਪਈ॥ ਗਾਕਸਏਕਹੁਤੇਬਲਵਾਂਨਾ॥ ਛੁਟ
 ਸਜੀਵਕਗਤਿਸੀਖਾਂਨਾ॥ ਜੁਵਾਮਵਸਥਾਬੀਤੀ
 ਸਾਗੀ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਜੀਵਕਗਤਿਪ੍ਰਗੀ॥ ਫਿਰਕੁਜੇ
 ਬਿਰਧਏਹਕੁਮਲਾਂਨੀ॥ ਜਾਰਾਮਵਸਥਾਸਿਰ
 ਪਰਿਠਾਂਨੀ॥ ਪੁਨਇਕਧਰਮਕਰਤਸਾਰੁ॥ ਸਾ
 ਖਯਾਗਥਾਦਿਜਤਜਗਮੋ॥ ੩੧॥ ਇਹਿਗਾਤੀ
 ਤਪੁਰਬਸੀਸਾਗੈ॥ ਜੋਕੋਊਫਲਲੇਇ॥ ਜਬਲ
 ਗਵਾਸਸਰੀਰਮੇਖੰਡਤਹੋਨਨਏਇ॥ ੩੨॥ ਚੋ
 ਪਈ॥ ਇਕਏਕਾਦਸੀਬ੍ਰਤਜੇਆਹੀ॥ ਬੋਹ
 ਥਹੈਸੀਸਾਰਕੇਮਾਂਹੀ॥ ਜੋਕੋਊਮਰੂਰੁਭਏਹੈਂਤਾਂ
 ਪਗ॥ ਤੇਪ੍ਰਾਪਤਿਭਏਹੈਂਸਰਪੁਗ॥ ਏਕਾਪਿਤਾ
 ਕਾਖਿਯਾਹੁਬਖਾਂਨਾ॥ ਅਸਮੇਧਨਹਿਉਸੇਸ
 ਮਾਂਨਾ॥ ਸੁਤਕਾਰਨਹਿਤਦਾਂਨਬਸੇਖਾ॥ ਤਾਂਕਾ
 ਗਨਿ॥ ਆਜਾਤਨਹਿਲੇਖਾ॥ ੩੩॥ ਇਹਿਗਾ
 ਜੋਇਨਕੇਖੰਡਨਕਰੈਸਕਲਪਤਤਕੇਮੇਗਾ॥
 ਨਿਸਚੈਨਰਕੇਜਾਇਗਾਇਨਮੇਂਨਾਹੀਫੇਗਾ॥
 ੩੪॥ ਚੋਪਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਣਏਕਮਹਾਂਧਰ

ਮਧਾਗੀ। ਰਿਤ ਬੰਤੀ ਭੁਈ ਤਾਂ ਕੀ ਨਾਗੀ। ਓ
 ਨਸੁ ਸਗਾਇ ਨ ਕੀ ਓ ਪ੍ਰਵੇਸਾ। ਪਿਤਾਗੁ ਹਿਤੇ
 ਪਰੁ ਜੇ ਸੰਏਸਾ। ਓ ਨੇ ਨੇ ਨਗਰ ਨ ਕੇ ਮਾਂਗੀ।
 ਏ ਜੇ ਜਨ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰਾ ਮਾਗੀ। ਚਲੇ ਚਲੇ ਦੂ
 ਤਇ ਕਾ ਮਾਥੀ। ਮਖ ਬ੍ਰਹਮ ਲਕਾਰੇ ਹੁਛਾ
 ਇਓ। ੩੫। ਏ ਹਿਗ। ਗਾਂ ਮਗਾਂ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹੀ
 ਅਰੁ ਪਤੀ। ਮਾਈ ਨੀ ਹਥਾ। ਪਤੀ ਮਾ ਬਾਤ ਬਿ
 ਚਾਰ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਲਚਲੇ ਸਾਥਾ। ੩੬॥ ਏ
 ਹਿਗ। ਤੀ ਨੇ ਕਾਰ ਜਹੇ ਤੇ ਹੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਬੇਦ ਬ
 ਤਾਇ। ਮਾਪ ਫਲਾਹਿ ਭੋਜਨ ਬਿਪਰਤ ਗਤੀ
 ਏ ਜੇ ਜਾਇ। ੩੭॥ ਏ ਪਈ। ਬਿਜਾਹ ਏ ਕਾ
 ਦਸੀ ਏ ਨੇ ਕੀ ਨੇ। ਬੇਦ ਬਚਨ ਸੁਵਦਨ ਸੁਦਲੀ
 ਨੇ। ਬੇਦ ਬਿਪਾਨ ਕਰਮ ਜੇ ਕੀ ਜੇ। ਨਿਸਜਾਮ
 ਤੀ ਕੇ ਰਿਤ ਬਾਈ ਜੇ। ਖਟ ਕਰਮੀ ਸੇ ਦ੍ਰਿੜ ਬ
 ਬੇ ਕੀ। ਚਲਿਓ ਨਗਰ ਕੇ ਏ ਕਾ ਏ ਕੀ। ਸੀਘ੍ਰ
 ਸੀਘ੍ਰ ਮਾਰਗ ਪਗ ਪਗੈ। ਕਬਹੂੰ ਪਹੁੰਚੈ ਓ
 ਤਵ ਨੀ ਕਰੈ। ੩੮। ਏ ਹਿਗ। ਨਿਸਾ ਮੰਧਾ

ਰੀਗਹਬਰਬੋਨੇਮਾਰਗਦੇਜੇਨਾਹਿ॥ ਦੇਖੇਗਾਖਸ
 ਖਰਾਹੈਉਸਹੀਮਾਰਗਮਾਂਹਿ॥ ੩੮॥ ਚਿਪਈ॥
 ਮਹਾਂਮਸੂਲਦੇਹਸੇਮਾਹੀ॥ ਮਾਰੇਪਗਈ
 ਨੇਨਹਿਜਾਈ॥ ਮਾਰੇਕਲਾਹਰੂਪਦਿਸਟਾਈ॥
 ਸਿਸੇਨਦੀਮਾਂਹਿ ਬਹਿਜਾਈ॥ ਚਿਪਜਿਓਸੇ
 ਕਾਮਨੰਦਉਠਗਯੋ॥ ਕੰਪਾਇਮਾਂਨਦਿਜਾਮ
 ਤਸੈਭਯੋ॥ ਏਤਸਮੇਂ ਚਾਤੇਮਗਮਾਂਹੀ॥ ਜਾਂ
 ਕੀਮਨਸਾਭਲੀਤੇਨਾਹੀ॥ ੪੦॥ ਏਹਿਗਾ॥
 ਮਾਗਾਪਾਛਾਭੁਲਗਯੋਬ੍ਰਹਮਦੁਰਘੋਖਲੇ
 ਇ॥ ਮਹਾਂਗਾਜਮਮਾਇਤਸਮੇਂਤੁਝਬਿਨਾਮ
 ਵਰਨਕੋਇ॥ ੪੧॥ ਚਿਪਈ॥ ਤਬਗਾਖਸਸੀ
 ਚਾਕਿਯੋਸਵਾਸਾ॥ ਪੂਰ੍ਵਪੂਰ੍ਵਹੈਹਮਗੀਐਆ
 ਸਾ॥ ਨਿਗਲਿਭਗਯੋਤੇਨਾਹੀ॥ ਇਕਤੋਮਾ
 ਇਓਵਾਦੁਸਮਾਂਹੀ॥ ਟਪਦੇਕਰੋਇਸਕੋਖਾਂ
 ਭੀ॥ ਕਛੁਤੋਹੋਵੇਜਲਕੋਥਾਭੀ॥ ਮੋਹਸਕਤ
 ਨਹੀਇਸਕੋਗੋਰੀ॥ ਗੋਰੀਸਾਇਤਹੀਠਾਛਾ
 ਰੋਰੀ॥ ੪੨॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਚਲਾਆਉਰੇਮਾਂ

ਨਸਾਕਾਰੇ ਰਹੇ ਖਲੇਇ। ਤੁਮਰੀ ਮਨਸਾ
 ਹੋਇਗੀ ਮੇਜਾਵੇ ਪਰਿਕੇਇ। ੮੩॥ ਏਪਈ
 ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਣ ਮਨ ਮਾਂਹਿ ਬਿਚਾਰੇ। ਨਿਸਚੈ
 ਕਾਲ ਮਾਇਯ ਗਯਾ ਕੇ। ਮੇਊਦ ਮਕਛੁਕਿ
 ਯੋ। ਈਹ ਗੁੰਬਿ ਪਰਿਆਖੇਡ ਖਿਤਾ
 ਇਠੀ। ਅਬ ਕਛੁ ਬਸ ਚਲੇਨ ਹਿ ਮੇਗਾ। ਕਛੁ
 ਕਬ ਚਨ ਕਰੀਏ। ਇਕ ਬੇਗਾ। ਅਪਨੀ ਬਿਥਾਕ
 ਹੋਇਸਾ ਮਾਗੇ। ਦੁਆਸ ਮਝੁ ਤੁਯਾਗੇ ਤੇ ਤੁਯਾਗੇ ॥
 ੮੪॥ ਏਹਿਗਾ। ਅਮਾਇਓ ਬ੍ਰਹਮਣ ਸੁ
 ਕਚ ਕਰਿ ਬਾਤ ਕੇ ਊਦ ਮਧਾਗਾ ਸਨ ਮੁਖਾਮ
 ਇਰਾਦਾ ਕੁਯੇ ਊਰ ਮੇ। ਮੰਚਰ ਡਗ। ੮੫॥
 ਏਪਈ। ਮੈਂ ਮਾਂਨ ਸਤ੍ਰਿ ਰਾਖ ਸਰੂਪਾ। ਬਿਨ
 ਸੇਕਾ ਜਹੋਇ ਕਰਿ ਚੁਪਾ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਸੁਨਏ
 ਕਾ ਬਿਨੀਤੀ। ਮੇਰੀ ਤ੍ਰਿਅਾ ਹੋਰਿ ਤਬੀਤੀ। ਏਕਾ
 ਰਜ ਮੇਂ ਰਹੇ ਮੇ ਸਾਗੇ। ਅਬ ਥੀਤੀ ਸਰਕੇ ਪ
 ਗਯਾਗੇ। ਮੇਰੇ ਬਸ ਬਾਸੇ ਮੇਂ ਕਾਰਿਆ। ਇਹ
 ਕਾਰਜ ਤੁਮਰੇ ਬਸ ਪਰਿਆ। ੮੬॥ ਏਹਿ

੨੯

॥

੦

ਗਾਮੇਹਤਜੇਤੁਹਾਮਾਵਹੀਤੀਨਜੀਵਕਾਦਾਂਨਾਹ
 ਮਗਕਹਿਨਾਏਹੁਹੈਮਾਗੇਜਾਨਨਜਾਨਾ॥੪੭॥ ਚਿ
 ਪਈ॥ਮਹਿਦੁਦਸਜੀਵਨਿਤਖਾਤਾ॥ਆਜਕੇ
 ਉਮੇਕੀਓਨਘਾਤਾਮੇਂਜਾਨੇਕਾਤੀਨੇਸਾਗੇਹੀਨ
 ਹੀਰਿਤਵਤਬਚਨਤਿਹਾਗੇ॥ਜਬਤੁਮਨਾਂਮਤਜ
 ਨਕਾਲੀਨਾ॥ਪ੍ਰਾਨਪਰਖਉਦਮਤਬਕੀਨਾ॥ਖੁਧਿ
 ਮਾਮਪਕਾਬਿਅਪੀਪ੍ਰਾਨਾ॥ਮਬਤੁਮਕੇਮੇਂਦੇਹੋਨ
 ਜਾਨਾ॥੪੮॥ ਏਹਿਗਾ॥ਮਸਪ੍ਰਾਨਪਿਮਾਨਾਂਕ
 ਰੇਖੇਂਪੀਰਜਪਕੇਤੁਹਦੇਖਾ॥ਮਬਮੁਤੁਮਨੇਸਮ
 ਟੁਆਮਬਪਭਈਜੁਬਸੇਖਾ॥੪੯॥ ਚਿਪਈ॥
 ਮੇਸਾਕਵਨਜੇਮਬਪਤਾਗੇ॥ਰਿਪਸੇਂਮਿਲੇਮਿ
 ਕੇਸੇਭਾਗੇ॥ਜਗੇਮੇਂਜੀਵਨਮਿਤਮਾਗੀ॥ਰਿਪ
 ਮਰਨੇਜੈਸਾਕੇਉਨਾਹੀ॥ਮਮਖੁਧਾਗਥਾਮਧ
 ਕਪਗਾਂਨਾ॥ਚਿਤਾਚਿਤਵਤਤੁਮਾਮਾਠਾਨਾ॥ਦੁ
 ਮਾਦਸਮਾਂਨਸਾਨਿਨਪ੍ਰਤਖਾਵੇ॥ਤੇਹਤਜੇਫੁਨ
 ਕਹਾਂਮਾਘਾਵੇ॥੫੦॥ ਏਹਿਗਾ॥ਜੇਤੁਮਰੀ
 ਮਵਧਾਘਟੇਦੁਮਾਦਸਭਖਮਰੇ॥ਜੇਤੁਮਾਮ

ਵਧਵਸੇਖਰੈਵੈ ਵਰਤਕੋਗੇ॥੫੧॥ ਓਪਈ॥
 ਹਿਤਜੁਰਕਮੰਗਦਨਰੇਸਾ॥ਇਕਦਿਨਬਨਕੀਨੇ
 ਪ੍ਰਵੇਸਾਜਾਂਕੇਆਗੇਮ੍ਰਿਗਉਠਧਾਵੈ॥ਤਿਹ
 ਪਾਛੇਵਹੁਤੁਰਾਪਸਾਵੈ॥ਮਾਇਆਮ੍ਰਿਗਇਕ
 ਨਿਪਤਿਨਿਹਾਰੇ॥ਬਾਨਲਗਾਇਗਜੇਮ੍ਰਿਗਮ
 ਰੇ॥ਏਕਮੰਸਾਇਕਗਜਾਏਓ॥ਮਵਰਨਾਜੇਪ
 ਪਹੁਚੇਕੋਓ॥੫੨॥ ਦੋਹਿਰਾ॥ ਗਜਾਤ੍ਰਿ
 ਖਾਸੀਤਾਇਓਤ੍ਰਿਗੀਘਾਟਨਿਹਾਰਾਨਿਕਟ
 ਸਰੋਵਰਜਲਭਰੇਦੇਖੇਸੁਰਤਸੰਭਾਰਾ॥੫੩
 ॥ਓਪਈ॥ਉਤਤੇਮਾਇਸਰੋਵਰਤੀਗਕਮ
 ਲਦਲਛਾਏਨਿਰਮਲਨੀਰਾ॥ਰੀਜਤਾਮਲਸ
 ਮਾਮਤਹੀਨੀਕੇ॥ਦੇਖਤਹੀਦੁਖਉਠਗਏਜੀ
 ਕੇ॥ਸੰਘਤਬਨਮਰੁਸੀਤਲਾਛਾਇਆ॥
 ਦੇਖਤਹੀਗਜੇਸੁਖਪਾਇਆ॥ਚਿਤ੍ਰਸਾਲਾਭਿ
 ਵਕੋਦੇਵਾਲਾ॥ਕਾਰਿਨਮਸਕਾਰਨਿਕਸਿਓਰੁ
 ਪਾਲਾ॥੫੪॥ ਦੋਹਿਰਾ॥ ਜਾਵਤਾਇਸਟ
 ਨਮਾਇਓਮਾਵਤਾਇਸਟਪਰਿਓਮਗਾਂਧੁ

ਖਕੇਚਨਪਾਰਿਰਾਜੇਸੀਸਪਰਿਓ॥੫੫॥ ਚੈਪ
 ਈ॥ ਨਮਸਕਾਰਕਰਿਰਾਜਾਠਨਾ॥ ਉਹਰਇਯੋ
 ਮਹਾਂਪੁਰਖਕੇਦਿਆਨਾ॥ ਨਿਰਖਨਿਰਖਨਿਪਕਰੇ
 ਬਿਚਾਰਾ॥ ਇਹੁਆਪਰੇਨਾਰਾਇਣਯੀਮਾਰਾ॥
 ਕੈਤੀਬਿਸਨਕੈਬ੍ਰਹਮਾਂਆਗੀ॥ ਸੰਕਰਮੈਂਸੰਸਾਰ
 ਛੁਟਾਗੀ॥ ਕੈਰਾਜਾਪਰਮਕੈਸਤਿਸੰਤੋਖਾਜੇ
 ਹੋਸੇਈਹੈਨਿਰਦੇਖਾ॥੫੬॥ ਏਹਿਗਾਇ
 ਸਹੀਚਿਤਵਨੀਮਾਂਹਿਨਿਪਤਪਸੀਮਸਕਾ
 ਇਓ॥ ਅਰੇਆਜਾਇਕਾਦਸੀਬ੍ਰਤਹੈਮ੍ਰਿਗ
 ਕਾਰੇਘਾਇਓ॥੫੭॥ ਚੈਪਈ॥ ਅਰੇਸੁ
 ਨਜੇਹੈਬੇਦਪੁਰਾਂਨਾ॥ ਤੇਰੇਪੰਡਤਨਹਿਪ੍ਰਧਾਂ
 ਅਧਕਪਤਤਤੈਂਪਾਪਕਮਾਇਓ॥ ਅਪਨਾਂਅ
 ਪਨਰਕਮੈਂਪਾਇਓ॥ ਅਰਮੀਪਰਮਕੀਓਬ
 ਸੇਖਾ॥ ਜਮਨਰਕਤੈਂਪ੍ਰਛੇਦੇਖਾ॥ ਇਕਾਦਸੀ
 ਇਵਸਜੀਓਹਿਤਕੀਨੋ॥ ਸਹੀਸਘਾਤਪਾ
 ਪਸਿਰਲੀਨਾ॥੫੮॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਹਮਕਬ
 ਹੁੰਸੁਨਜੇਨਹੀਂਇਕਾਦਸੀਹੈਂਜੁਕਿਆਇ॥

੦੧)

ਤੁਮਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਪਰਿਸਾਮਾ ਰਥੀ ਕਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਏਹ ਬਤਾਇ॥ ੫੮॥ ਏਧਈ॥ ਇਕ ਮਨ ਹੋਇ
 ਬਤਾਉ ਤੋਹੀ॥ ਪਰ ਸਾਮਾ ਬਕੋ ਭਾਖੇ ਮੋਹੀ॥
 ਰਾਜਨੀਤ ਪ੍ਰਜਾ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਰਾਜਾ ਮਨੀਤ ਪ੍ਰਜਾ
 ਉਕਤਾਵੈ॥ ਇਕਾਦਸੀ ਕਾ ਪਰਮ ਬਖਾਨੈ॥
 ਸਗਲ ਪਰਮ ਇਨਹੀ ਮੇਂ ਜਾਨੈ॥ ਹਮ ਕਛੁ ਮ
 ਨ ਕੀਉ ਕਤ ਨ ਭਾਖੀ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਸ਼ਨੁ ਮਹਾਂ ਦੇ
 ਵਰੀ ਸਾਖੀ॥ ੬੦॥ ਏਹਿ ਗਾਗਾ ਤੀਸ ਮਕੇ
 ਜਪਨਹੀਰੀ ਗਾਸਮਤੀ ਰਥਨਾਹੀ॥ ਇਕਾਦਸੀ
 ਸਮਬਤ ਹੋਨਹੀ ਏਹੁ ਮੇਖ ਜਗਮਾਹੀ॥ ੬੧॥ ਏ
 ਪਈ॥ ਨਿਸਾਇਨ ਗਲੈ ਭੁਜੇ ਗਾਖੇ॥ ਬਿਧ
 ਪੁਛੈ ਫਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਭਾਖੇ॥ ਕੋਉ ਇਕਾਦਸੀ
 ਮੈਸੀ ਰਹੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਨ ਭੁਵਨ ਲਮੈ ਠਿਰਵਹੇ॥
 ਫੁਨ ਪੈ ਕਰੇ ਏਕਾਦਸੀ ਵਾਗਾ॥ ਸੰਧ ਹੋਇ ਨਰ
 ਦਸਹੀ ਦਾਮਾਗਾ॥ ਦੁਪਦਹੀ ਏਨੇ ਜੋਖਾਇ॥
 ਇਵ ਏਹੁ ਸੁਰਪੁਰੋ ਕ ਜਾਇ॥ ਕੰਦਮਲ ਲੇਜ
 ਲਾਮਾਗਾ॥ ਇਉ ਏਕਾਦਸੀ ਭਉਜ ਲਤਾਗਾ॥

੩੯

੬੨॥ ਇਹਿਗਾ॥ ਸਕਲਪਾਪਸੰਸਾਰਕੇਆ
 ਇਥਸੇਮੰਨਮਾਂਗਿ॥ ਇਕਾਦਸੀਇਨਹਤੁਆਤਿ
 ਸੇਜੋਮਨਜਕੇਖਾਹਿ॥ ੬੩॥ ਚੋਪਈ॥ ਇਕ
 ਦਸੀਇਨਜੇਭਏਮਨਜਾਤਿਹਮਪਨਾਜਨਮ
 ਗਵਾਇਓਵਾਦਾ॥ ਇਕਾਦਸੀਇਨਜੇਹਤਹੇਜੀ
 ਮਾ॥ ਉਨਮਾਂਨਸਜਨਮਕਹੇਕੋਲੀਆ॥ ਇਕ
 ਦਸੀਇਨਪਗਮੰਸਜੇਹਿਰੈ॥ ਸੇਜਨਮਜਨਮ
 ਦ੍ਰਿਦ੍ਰਹਿਮਰੈ॥ ਇਕਾਦਸੀਇਨਮੇਥਨਜੇਕ
 ਰੈ॥ ਆਵੈਜਾਵੈਜਨਮੇਮਰੈ॥ ੬੪॥ ਇਹਿਗਾ॥
 ਪਾਪਪੁਨਿਦੇਨੇਅਧਕਇਕਾਦਸੀਇਨਜੇਹੇ
 ਇ॥ ਇਹਪ੍ਰਮਾਥਸਮਤੁਕੈਪਾਪਨਕਰੀਓਕੇ
 ਇ॥ ੬੫॥ ਚੋਪਈ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਪ੍ਰਦਖਣਾਂ
 ਤੀਰਥਕਰੈ॥ ਲਾਖਵਾਰਤਪਾਸਿਮਾਰੈ॥ ਜੰ
 ਗਹੇਮਪੰਚਪੁਰਬੀਏਨਾ॥ ਇਕਾਦਸੀਕੇਨਹੀ
 ਸਮਾਨਾ॥ ਬਿਸੁਲਵਕਬ੍ਰਹਮੇਮਨਲੀਨੇ॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮੇਦਾਂਨਜਗਤਕੇਕੀਨੇ॥ ਬਿਸੁਲਬ੍ਰਤਇਕਾਦ
 ਸੀ॥ ਮਾਹੀ॥ ਬਹੁਬਾਸੰਸਾਰਸਾਗਰਕੇਮਾਹੀ॥

੬੬॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਰਾਜਾਉਠਠਾਠਾਬੁਯਾ
 ਉਰਮੇਅੰਢਰਤਾਗਾ॥ ਅਨਸਮੇਤੁਕੀਕਛੁਨ
 ਹੀਸਮੇਤੁਕੀਪ੍ਰਿਤਪਾਗਾ॥ ੬੭॥ ਚਿਪਈ॥
 ਸੁਨੇਬਿਨੰਤੀਪੁਰਖਉਦਾਸੀ॥ ਤੁਮਰਾਬਚ
 ਨਭਯੋਕਛੁਬਿਆਸੀ॥ ਨੀਕੇਕਰਿਛੁਨਮੇਹ
 ਸਮਝਾਵਹੁ॥ ਇਕਾਦਸੀਕਿਸਜੁਗਤਰ
 ਖਾਵਹੁ॥ ਸਸਚਨੁਤੇਦਸਹੁਇਨਆਵੈ॥
 ਏਕੇਕਾਲਕੋਓਭੋਜਨਪਾਵੈ॥ ਨਿਰਾਲੇਭਰਹੇ
 ਅਠਜਾਂਮਾਂ॥

੬੮॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਏਵੀਦਾਸਨਿਜਮੰਤ੍ਰਕੋ
 ਭੋਜਨਸੁਖਸੋਖਾਇ॥ ਜੀਏਗਤਮਏਮੁਕ
 ਤਗਾਖੇਸੋਫਲਪਾਇ॥ ੬੯॥ ॐ॥ ॐ॥
 ਇਤਸ੍ਰੀਹੰਸਪੁਰਾਣੇਸਿੰਘਗਉਸੰਬਾਏ
 ਇਕਾਦਸੀਮਹਾਂਤਮੇਪੰਚਮੋਯਯਾਪੁ॥ ੧੫
 ॐ॥ ਚਿਪਈ॥ ਅੰਜਲੀਜਲਗਾਜੇਭਰ
 ਲੀਨਾਂ॥ ਸੰਕਲਪਾਇਕਾਦਸੀਬ੍ਰਤਕਾਈ
 ਨਾ॥ ਮਾਇਨਗਰਮੇਦੀਆਦਿਛੋਗਾਖੰ

ਰਤ ਬਤ ਸੇ ਨਿਪ ਕੇ ਚੇਗਾ ਬਾਲ ਕਛੁਟ ਜੇ ਮ
 ਚਵੈ ਖੀਗਾ ਨਰ ਕਪ ਰੈ ਦੁਖ ਸਹੈ ਸਹੀਗਾ ਪ
 ਸਪੰਛੀ ਮਿਗ ਮਾਂ ਨ ਸਦੇਗਾ ਮਹਾਰ ਮਾਤ ਨਹੀ
 ਕਰੇਨ ਸਨੇਗਾ ॥ ੧॥ ਏਹਿਗਾ ॥ ਰੁਕਮੰਗਦ
 ਬਤ ਪਾਰਿ ਮਾ ਕੀਰਤ ਗਈ ਸੁਰਲੇਕਾ ਮਾਨੀ
 ਦਗਾਇ ਮਾਉ ਠਇ ਦੁਕਾ ਮਨ ਮੈ ਉਪਜਿਓ
 ਸੇਕਾ ॥ ੨॥ ਏਪਈ ॥ ਰੁਕਮੰਗਦ ਮੇਸਾ ਬ
 ਤ ਪਾਗਾ ਏਦੁ ਰਿਏ ਮੇ ਕਰਤ ਬਿਚਾਗਾ ਹਮ
 ਰੇਰਾ ਜਮਿ ਲੋਗ ਤਾਹੀ ॥ ਬਾਧੇ ਬਤ ਇਕਾਦ
 ਸੀ ਜਾਹੀ ॥ ਏ ਉਕਰ ਕੇ ਜਾਤਾ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥
 ਸਭ ਸੁਧ ਅਪਨੇ ਪੁਰਸ ਮਝਾਹੀ ॥ ਕਠਨ ਬ
 ਨੀ ਸੁਨੀ ਓਬੁਧ ਵੰਤਾ ॥ ਮਾਏ ਓਹ ਮਰੇਰਾ ਜ
 ਕੇ ਮੰਤਾ ॥ ੩॥ ਏਹਿਗਾ ॥ ਬੋਲ ਉਰੇ ਸਭ
 ਏਵਤਾ ਗਾਜਾ ਜੀ ਕਾਰਨ ਕਿਮਾਇ ॥ ਏਹੁ ਪ੍ਰ
 ਸਨ ਮੁਝੁ ਭਾਖੀ ਓਕਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਮਝਾਇ ॥
 ੪॥ ਏਪਈ ॥ ਰੁਕਮੰਗਦ ਗਾਇ ਕਾਮ
 ਹੀ ॥ ਬਤ ਇਕਾਦਸੀ ਪਾਕਿ ਤਾਂਹੀ ॥ ਹੋਰ

ਹਿਥਿਭਪੰਛੀ ਮਿਗੁ ਸਾਗੇ ॥ ਮਾਨਸ ਸਕਲ
 ਰੋਹ ਨਿਰਧਾਗੇ ॥ ਹੋ ਕੇ ਉਮ੍ਰਿਤ ਮੰਤ੍ਰ ਲਮੇ ਜਾ
 ਵੇ ॥ ਰੁਕਮੰਗ ਦਕੇ ਬ੍ਰਤ ਛੁਡਾਵੇ ॥ ਬੋਲਿ ਓ
 ਮੁਨ ਆਵੈ ਉਰ ਵਸੀ ॥ ਅਨਕ ਜਤਨ ਕਰਿ
 ਮੋਹਨੀ ਫਸੀ ॥ ੫ ॥ ਏਹਿ ਗਾ ॥ ਚਲੀ ਉ
 ਰ ਵਸੀ ਮੋਹਨੀ ॥ ਸਿਰ ਇੰਦ੍ਰ ਕੋ ਨਿ ਆਇ ॥
 ਰੁਕਮੰਗ ਦਨ ਰੇ ਸਕੇ ਬਾਗ ਮੋ ਉੜੀ ਜਾਇ ॥
 ੬ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਮਾਲੀ ਚਲ ਗਜਾ ਪਰਿ
 ਆਇ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਮੁਖ ਭਾਖ ਸੁਨਾਇ ਆ
 ਮਜੀ ਬਾਗ ਮਾਂਹਿ ਬੈਠੀ ਇਕ ਨਾਰੀ ॥ ਰੂਪ
 ਵੰਤ ਗੁਨ ਕੀ ਨਿਬਾਰੀ ॥ ਬਿਲ ਮਤੁ ਜਾਗ ਦੇਖ
 ਦਕੇ ਆਵੇ ॥ ਹੋ ਅਸ ਚਰਨ ਕਹੀ ਚਲੀ
 ਨਜਾਵੇ ॥ ਸੁਵਨ ਸੁਨਤ ਨ੍ਰਿਪ ਬਿਲ ਮਨ ਲਾ
 ਇਓ ॥ ਦੇਵੀ ਦਾਸ ਪਗਧਿ ਆਵਾ ਪਾਇਓ ॥
 ੭ ॥ ਏਹਿ ਗਾ ॥ ਗਜਾ ਆਇਓ ਬੋਗ ਕਰਿ
 ਮੋਹਨੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਪਰੀ ॥ ਮਾਲੀ ਬਜੇ ਬਧਾਇ
 ਮਾਭਾਖੀ ਬਾਤ ਕਰੀ ॥ ੮ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ੧੩

ਬਗਾਜੇ ਮੁਖ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਕਹਾਂ ਤੇ ਮਾਵਨ
 ਕ੍ਰੋਧੇ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਕਵਨ ਠਵਰ ਕੀ ਮਨ ਸਾਧਾਰੀ ॥
 ਕੈ ਤੂੰ ਪਰਨੀ ਕੈ ਤੂੰ ਕੁਆਰੀ ॥ ਕਵਨ ਬੰਸ ਹੈ ਜਨ
 ਮਤੁ ਮਾਰਾ ॥ ਸਾਂਤਿ ਕਹੇ ਕੁਮਹਰੇ ਹਮਾਰਾ ॥ ਸੁਰ
 ਗਾਧੀ ॥ ਮਾਲ ਬਸੇ ਕਹਿ ਲੇ ਗਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਓ
 ਤੇ ਦੇਹਯੋਗਾ ॥ ੮॥ ਏਹਿ ਗਾ ॥ ਕਹੇ ਕਿਉ
 ਨਾ ਮਬ ਸਾਬਹੀ ਕਹਾਂ ਕਰੇ ਬਿਸਤਾਗਾ ॥ ਮਾ
 ਗਿਆ ਪਾਈ ਇੰਦ੍ਰ ਕੀ ॥ ਆਈ ਕਰਿਨ ਭੁਤਾਗਾ ॥
 ੯॥ ਓਪਈ ॥ ॥ ਏਹੁ ਸੁਨ ਗਾਜਾ ਮਧਕਲ
 ਭਾਨਾ ॥ ਸੁਨਾ ਅਵਲਾ ਮਮਕਰੇ ਬਖਾਨਾ ॥ ਤੁ
 ਮ ਭਰਤਾ ਕੀ ਇਛਾ ਕਰੇ ॥ ਕਹਿਨ ਸਕੇ ਹਮ ਕੋਹੀ
 ਬੋਗੇ ॥ ਜੇ ਤੁਮਰੀ ਮਨ ਸਾਮਨ ਮਾਂਹਿ ॥ ਸੋਈ ਹੋ
 ਇਅ ਵਰ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਕੋਹੋ ਤੁਲਗਨ
 ਸਧਾਵੇ ॥ ਕਰਿ ਵਿਵਾਹ ਮੰਦ੍ਰ ਇਕ ਪਾਵੇ ॥ ੧੧
 ॥ ਏਹਿ ਗਾ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਮੁਖ ਤੇ ਭਾਖਹੀ ਤਤ
 ਫੁਰ ਮੋਹਿ ਕਰੇ ॥ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ਭਾਰਜਾ ਸਤਿ
 ਕਰਿ ਭੁਜਾਂ ਕਹੇ ॥ ੧੨॥ ਓਪਈ ॥ ਕਰਿ

ਬਾਹਤ ਨਿਧਾਮ ਤਬਿਲ ਖਾਇਓ। ਲਗਤ
 ਦੇਖ ਸੁਭਾ ਬਿਯਾਹ ਕਰਾਇਓ। ਇਕ ਮੰਦੁ ਦੁ
 ਨਰ ਬੁਯੋ ਨਿਮਾਗਾ ਪਹਿਰੇ ਚਾਰ ਬਠਾਇ ਦੁ
 ਮਾਗਾ ਰੁਕਮੰਗ ਦੁ ਮੇਹ ਨੀਬ ਸਕੀਨਾ।
 ਰਾਜ ਪਰਮ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇਈ ਨਾ। ਨਿਸਾਇ ਨਭੀਤ
 ਰੇ ਨਰੇ ਸਾ। ਬਾਹਰ ਬੇਲ ਨ ਪਵੈ ਸੰਦੇਸਾ।
 ੧੩॥ ਚੇਹਿਗਾ। ਰਾਜਾ ਮੈਸਾਵ ਸਕੀ
 ਮਾਜਿਓਗਾ ਤੀਓ ਬਸਤ੍ਰੇਗਾ ਜੀਓ ਸੁਆਸ
 ਏਕੇ ਬੁਯੋ ਦੇਖ ਨ ਕੇਦੇਖੇਗ। ੧੪॥ ਚੇਪ
 ਈ। ਜੈਸਾ ਰੂਪ ਮੰਗੇ ਰੂਪਾਲਾ ਮੇਹ ਨੀਰੂ
 ਪ ਕਰੈ ਤਤ ਕਾਲਾ। ਅਨੇ ਕਰੰਗ ਭੂਖਨ ਬ
 ਹੁਚੀਗਾ। ਅਨ ਬਾਂਛ ਤਭੇ ਜਨ ਮਹੁਨੀਗਾ।
 ਇਕ ਪਲਾ ਬਿਛਰਨ ਕੁਯੋ ਦੁਹੇਲਾ। ਮਾਇ
 ਬੀਸ ਮਗ ਕੁਯੋ ਨ ਮੇਲਾ। ਜੇ ਤੇ ਬੇਤੇ ਤੇ ਦੁਖ
 ਦਾਈ। ਮਹੁਨੀ ਮਿਲਾ ਮਾਗੇ ਸੁਖ ਪਾਈ।
 ੧੫॥ ਚੇਹਿਗਾ। ਦਸ ਮੀਇਨ ਦਿਜਨ
 ਗਰੇ ਕੇ ਮਾਇਓ ਓਰਾਜ ਦੁ ਮਾਗਾ ਰਾਜਾ ਮ

ਜਾਦਸਮੀਭਈ॥ ਕਲਾਇਕਾਦਸੀਧਾਗ॥ ੧
 ਈ॥ ਚੋਪਈ॥ ਚੰਦਬਤੀਨੇਪਠਿਓਸੰਏ
 ਸਾਧੰਤਤਹਮਦਰਨਾਹਿਨਰੇਸਾ॥ ਜਿਹਮੰ
 ਦਰਾਜਾਤਹਿਜਾਵੋ॥ ਦਸਮੀਕਾਜਾਧਰਮਸੁ
 ਨਾਵੋ॥ ਪੰਡਤਚਲਯੋਪਹਿਰੂਆਰਾਨਾ॥ ਪਹ
 ਰੂਮਏਪਹਿਮੁਖਕੀਓਬਖਾਂਨਾ॥ ਪਹਿਰੂਏ
 ਮੁਖਊਓਕੀਕਹੀਕੁਖਾ॥ ਰਾਜਾਜੀਏਕਾਦਸੀ
 ਪ੍ਰਕਾਤ॥ ੧੧॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਯਹਿਸੁਨਬੇ
 ਲੀਮੋਹਨੀਕੁਪਤਸੇਰਿਸਕੁਇ॥ ਏਕਾਦ
 ਸੀਕਾਂਕੋਕੋਹਮਕੋਕੁਖਸੁਨਾਇ॥ ੧੨॥
 ਚੋਪਈ॥ ਯਹਿਨਗਰਕੇਪੁਰਖਨਾਗੀ॥
 ਮਾਜਕਰੇਗੇਏਕਾਮਹਾਰੀ॥ ਏਕਾਦਸੀਨਿ
 ਗਲੰਗਮਠਜਾਂਮਾ॥ ਜਿਹੋਕੋਪਕਪਟਾਮਰੁ
 ਕਾਂਮਾ॥ ਮਹਾਂਪੁਰਖਤੇਸੁਨਯੋਸਹਾਂਤਮਾ॥ ਬ
 ਰੋਮਪਕਸੁਖਪਾਇਓਮਾਤਮਾ॥ ਏਕਾਦਸੀ
 ਬ੍ਰਤਸ੍ਰਿਸਟਾਮਾਗੀ॥ ਮਵਰਧਰਮਇਕਸੇਕੇ
 ਸਮਨਾਗੀ॥ ੧੩॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਰਾਜਾਕੋਬ੍ਰ

ਤਏ ਕਹੈ ਕਰੇ ਜੁ ਪਰਮ ਨਿਮਾਉ। ਕਾਂਹੁ ਬਾਟੁ ਭੁਲਾ
 ਇਉਂ ਪਸ਼ੂ ਮਨ ਮਾਰਿ ਓਗਾਂਉ॥ ੨੦॥ ਚੋਪਈ॥
 ਇਕਾਦਸੀ ਗਾਖਿ ਦਾਏ ਮੋਹੀ॥ ਸਤਿ ਕਹੇ ਮਹਾਂ
 ਗਜਕੀਏ ਹੀ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਦਿਨ ਕਾ ਬ੍ਰਤ ਸੰਭਾਰੇ॥
 ਮੋਹ ਕਹਾ ਜੁ ਤੁਮ ਬ੍ਰਤ ਹਾਰੇ॥ ਹਮਰੀ ਵਾਚ ਸੁਣਾ
 ਚਾਭਈ॥ ਤੁਮਰੀ ਵਾਚਾ ਨਹਿ ਫਲ ਭਈ॥ ਇ
 ਕਾਦਸੀ ਤੇ ਜੋ ਭਾਗ ਜਾਤਿ ਹਾਰੀ॥ ਇਕੇ ਗਾਖੇ ਬ੍ਰ
 ਤ ਇਕੇ ਨਾਰੀ॥ ੨੧॥ ਏਹਿ ਗਾ॥ ਰੁਕਮੰਗ
 ਦ ਚੰਕ੍ਰਤ ਕ੍ਰਮੇ ਦੇ ਓ ਕਠਨ ਭਈ ਬਾਤਾ॥ ਇਕ
 ਦਸੀ ਪ੍ਰਮਾਣੇ ਕਹੈ ਇਹ ਪ੍ਰਾਨ ਪੁਰਖ ਲੇਜਾਤਾ॥ ੨
 ੨॥ ਚੋਪਈ॥ ਸਨੇਤ੍ਰਿ ਮਾਮਮ ਬਿਨਤੀ ਕ
 ਰੇ॥ ਤੁਮ ਬਿਛਰਤ ਮੇ ਮਬਹੀ ਮੋਹੇ॥ ਇਕਾਦ
 ਸੀ ਤਜ ਕਰਿ ਪਰਮ ਗਵਾਉ॥ ਗਤ ਨਹੀ ਹੋਇ
 ਅਵਗਤਾ ਜਾਉ॥ ਪਾਪ ਪ੍ਰਾਨ ਸੰਗ ਤੇ ਹਿਰਿ
 ਮਾਲੀ॥ ਤੂੰ ਸੁਨਾ ਮਦਲਾ ਨਿਰਮਲ ਚਾਲੀ॥
 ਤੁਮ ਭੀ ਹੋ ਬ੍ਰਤ ਭੀ ਰੋਹੇ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਮੁ
 ਖ ਕਹੇ॥ ੨੩॥ ਏਹਿ ਗਾ॥

ਨਸੀਤੋਹੋਇਜਾਇ। ਕੱਲਰਕੋਲਾਬਿਗਾ
 ਸਈਭੀਤਠੋਰਤਜਜਾਇ॥ ੨੪॥ ਚਿਪਈ॥
 ਏਹਕਰਮਹੋਵਨਕਾਨਾਹੀ॥ ਸਮਝੁਬਿਚਾਰਦੇਖ
 ਮਨਮਾਂਹੀ॥ ਆਗਿਮਾਭੰਗਕਰੇਨਹਿਮੇਰੀ॥ ਤ
 ਬਨਿਸਚੇਮੈਭਾਰਜੁਤੇਰੀ॥ ਇਕਾਦਸੀਗਥੇਤੇ
 ਮੇਹਿਸਿਧਾਰੇ॥ ਸਾਂਤਿਸਾਂਤਿਕਰਿਬਚਨਉਚਾ
 ਰੇ॥ ਏਉਸੇਨੀਕੀਸੇਤੁਮਕਰੇ॥ ਭਾਵੈਜੀਵਿਭਾ
 ਵੇਮੇਰੇ॥ ੨੫॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਜਿਹਬਿਧਤੁਮਦੇ
 ਵਰਹੋਸੋਬਿਧਭਾਖਸੁਨਾਇ॥ ਸੋਓਬਚਨਬਿਚ
 ਰੀਏਹੋਇਧਰਮਨਿਰਬਾਹਿ॥ ੨੬॥ ਚਿਪਈ॥
 ॥ ਕੈਤੁਮਬਰਤਇਕਾਦਸੀਤਿਆਗੈ॥ ਕੈਤੁੰਸ
 ਤਹਨਹਮਰੇਆਗੈ॥ ਤਭਲਾਇਕੁਕਰਿ
 ਹੇਨਾਹੀ॥ ਧਰਮੰਗਦਕਲੇਹਹਕਾਰੀ॥ ਪਿਤਾ
 ਪੁਤ੍ਰਕੋਬਿਥਾਸੁਨਾਈ॥ ਧਰਮੰਗਦਸੁਨਮ
 ਮਮੈਲਾਈ॥ ਤਾਤਧਰਮਨਜਾਇਤੁਮਾਰਾ॥
 ਬਿਲਮਤਿਆਗਕਟਸੀਸਹਮਾਰਾ॥ ੨੭॥
 ॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਧਰਮਪਿਤਾਕਾਰਾਖੀਤੇਉਸੁ

ਤਪੁਵੰਨਾ। ਬੁਤਗਾਖੇਹਤਮੇਹਕੋਮਨਸੀਕਾਨ
 ਹੀਮਾਂਨ॥ ੨੮॥ ਚੇਪਈ॥ ਪੁਤ੍ਰਾਧਿਤਾਰੀ
 ਮਾਗਿਆਮਾਂਨੀ॥ ਮਬਲਾਟਿਰਟੇਰਤਇਕ
 ਬਾਂਨੀ॥ ਧਿਤਾਤੇਪੁਤ੍ਰਾਧਿਆਗਮਾਤਾ॥ ਮਾਤ
 ਕਹੇਤੇਕੀਜੈ॥ ਪਾਤਾਧਰਮੰਗਦਕੀਮਾਤਬੁ
 ਲਾਈ॥ ਸੁਨਾਂਗਹਿਤਾਗੇਤੁਬਾਮਾਈ॥ ਜੇ
 ਕਛਰਾਜੇਮੁਖਤੇਰਾਖੀ॥ ਸੁਵਣਸੁਨਤਗਨ
 ਸਿਰਗਾਖੀ॥ ੨੯॥ ਦੋਹਿਰਾ॥ ਗਨੀਮੁਖਤੇ
 ਰਾਖੇਰਾਜਨਬਿਲਮਨਲਾਇ॥ ਪੁਤ੍ਰਗਾਖਤੇ
 ਕਿਆਕੋਰੁਪਰਮਤਿਹਾਰੇਜਾਇ॥ ੩੦॥ ਚੇ
 ਪਈ॥ ਇਹਇਕਾਦਸੀਖੰਡਨਕੋਗੇ॥ ਸਕ
 ਲਕਲਿਤਸੰਗਲੇਮੇਗੇ॥ ਇਸੁਗਾਖਜੀਵ
 ਤਸੁਖਪਾਵੇ॥ ਨਰਕਜਾਇਜੇਇਸੁਗਾਵਾਵੇ॥
 ਸੁਤਪੁਰਾਬੁਤਗਾਖੇਰਾਜਾ॥ ਲਕਪੁਲੇਕਸੁ
 ਫਲਸਭਕਾਜਾ॥ ਇਤੀਬੇਰਕੀਉ॥ ਬਿਲਮ
 ਲਗਾਈ॥ ਕਿਆਜਾਨੇਟਿਰਮਾਮਾਨਜਾ
 ਈ॥ ੩੧॥ ਦੋਹਿਰਾ॥ ਗਨੀਰਾਜਾਪੁਤ੍ਰ

ਕੋਨਿਸਚਾਏਕੋਰੀਠਾ। ਡੋਲਾਏਡੋਲੇਨਹੀ
 ਮੈਸੇਮਨਕੇਢੀਠਾ॥ ੩੨॥ ਚਿਪਈ॥ ਤੁਬ
 ਮੇਹਨੀਮਖਬਚਨਉਚਾਰੀ॥ ਯਾਂਕੀਦੇਉ
 ਬਲਾਵੇਨਾਰੀ॥ ਇਹਉਨਕਾਅਬਤੁਮਰਾ
 ਨਾਹੀ॥ ਜੋਵਹਿਕਹੈਤੁਇਸਕੇਪਾਹੀ॥ ਜੋ
 ਉਨਨਕੀਆਗਿਆਸੇਕੀਜੈ॥ ਬਤਰਾਏ
 ਇਨਕੇਵਲਦੀਜੈ॥ ਜਿਉਤਮਕਹੈਤਿਵੇ
 ਹੀਕਰੇ॥ ਮੇਭੀਰਹੇਬਰਤਸਿਰਧਰੇ॥ ੩੩॥
 ਏਹਿਗਾ॥ ਏਰਿਹਿਭੇਜਮੰਗਾਈ॥ ਆਪਰ
 ਮੰਗਦਕੀਨਾਗਾ॥ ਤੁਮਤੇਬਚਨਨਾਹਾਰੀ
 ਓਰਹੀਹਮਰੀਜਿਤਾਮਰਾਹਾ॥ ੩੪॥ ਏ
 ਪਈ॥ ਤੁਮਰਾਸੁਤਹਮਰਾਹੇਭਰਤਾ॥ ਜਿਕ
 ਢੁਕਾਰਜਕਰੇਸੁਕਰਤਾ॥ ਪੁਤ੍ਰਜੁਤੁਮਰੇਕ
 ਰਜਾਮਾਏ॥ ਜੀਵਤਜਸਮੁਏਗਾਤਿਪਾਏ॥
 ਧਰਮਾਬਿਖਾਕੇਸੁਤਉਪਜਾਏ॥ ਧਰਮਜਾਇ
 ਕਹਿਕਾਰਜਲਾਏ॥ ਪੀਨਭਾਗਜਾਂਕੇਮਹਾਂ
 ਰਾਜਾ॥ ਲਾਗੇਸੀਸਾਧਿਤਾਕੇਕਾਜਾ॥ ੨੫॥

ਏਹਿਗਾ॥ ਨਿਹਮਖਬੋਲੀਭਾਗੁਜਾਤਿਹਮ ੩੧
 ਖਸੁਤਫਨਮਾਤਾਧਰਮੰਗਦਮਜਨਕੀਅ॥
 ਜੇਰਕੇਸਬਨਾਤ॥ ੩੬॥ ਚਿਪਈ॥ ਹਾਥ
 ਜੇਰਕਾਰਿਤਾਢਾਕੁਆਆਇਓਧਰਮਖ॥
 ਪਉਠਗਇਆਛੁਰੀਕਾਢਪਗੀਤਿਸ
 ਆਗੇ॥ ਅਵਗਤਰੇਜੋਆਪਤਿਆਗੇ॥
 ਨਿਰਦੈਸੀਸਰਾਯੋਮਹਿਤਾਰੀ॥ ਦੋਨੋਚਰਨ
 ਗਹੇਦੋਨਾਰੀ॥ ਰਾਜੇਸੁਤਕਾਗਲਾਕਟਾਵਾਪ
 ਜੈਸੇਕੋਓਪਸੁਗਿਗਾਵਾ॥ ੩੭॥ ਏਹਿਗਾ॥
 ਜੈਸੇਮੇਹਨੀਭਾਯੋਤਿਹਬਿਧਕਾਰਜਕੀ
 ਓ॥ ਮਹਨੀਉਠਚਲਤੀਰਹੀਧਰਨਪਰੇਪੰ
 ਚਜੀਓ॥ ੩੮॥ ਚਿਪਈ॥ ਤਬਚਰਸੀ
 ਰਘਪਤਜੀਆਏ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਧਰਮੰਗਦ
 ਜੀਵਾਏ॥ ਉਠਰੁਕਮੰਗਦਸੁਹਤਮੰਭਾਰੀ॥
 ਤਿਹਪਾਛੇਉਠਤੀਨੋਨਾਰੀ॥ ਤਬਗਾਜੇਮ
 ਖਬਾਤਉਚਾਰੀ॥ ਉਲਟੇਪੁਰਖਕੁਯੋਹੈਨ
 ਰੀ॥ ਸਮਝਤਨਹਿਨਾਰਾਇਣਆਏ॥ ਮੋ

ਨੀਕੀਆਇਆ ਊਰਭਾਏ॥੩੮॥ ਏਹਿਰਾ॥
 ਨਾਗਾਇਨਮੁਖੇਤਕਯੋਪੀਨਪੰਨਸੁਤਵਾਰਾ॥
 ਰਾਜਾਬਤਤੁਆਗੇਨਹੀਛਲਣਾਆਈ
 ਬੀਨਾਗ॥੪੦॥ ਚੋਪਈ॥ ਬਹਿਊਰਬਸੀ
 ਜੇਇਦੁਪਠਾਈ॥ ਤੁਮਰੇਪਰਮਖੰਡਨਥੀ
 ਆਈ॥ ਪਰਮਹਰਨਕੇਤਸਕਾਰਿਲਾਗਾ॥ ਚਿ
 ਰੰਜੀਵਨਿਸੁਕੇਹੋਇਕੁਰੰ॥ ਭੋਰਭਈਤਸ
 ਕਰਿਉਠਧਾਇਆ॥ ਤੁਮਰਾਪਰਮਸਹਾਈ
 ਆਇਆ॥ ਪਰਮਤੁਲਕਛਾਮਵਰਨਹੋਇ॥
 ਸਾਚੀਸੀਖਸੁਨੇਸਰੁਕੇਇ॥੪੧॥ ਏਹਿ
 ਰਾ॥ ਸ੍ਰੀਭੁਗਵਾਂਨੇਵਾਚਾ॥ ਏਕਮਹੰ
 ਤਤਪਸਿਆਕਰੀਤੀਨਲੋਕਜਿਨਲੀਨਾ॥
 ਮਕਰਮਾਸਸਿਮਰਨਕਕੋਮਰਹਿਮਸਿ
 ਰਪਰਲੀਨਾ॥੪੨॥ ਚੋਪਈ॥ ਰੀਗਾਜ
 ਲਮਧਾਮਾਸਨਕਕੋ॥ ਪਵਨਾਦਸਵੇਦੁ
 ਆਰੇਚਤ੍ਰੋ॥ ਕੇਤਕਾਇਨਬੀਤੇਜਲਮਾਂ
 ਹੀ॥ ਮੰਛਕਛਪਕਟਕਟਖਾਹੀ॥ ਉਤਹੀ

ਫੰਧਕਜਾਲਪਸਾਗਾਤਪਸੀਫਸੋਜਾਲਮਝੁ
 ਗਾਤੋਰੀਤਨਕਬੰਧਕਹਰਿਖਾਓਬਡੇਮਛਜਾ
 ਭੀੜਮਾਇਓ॥ ੪੩॥ ਦਿਹਿਗਾਜਾਲਖੇਂਚਬਾ
 ਹਰਕਛੋਦੇਖੈਮਾਂਤਸਦੇਗਾਕਰਮੀਜੈਮਸ
 ਤਕਪੁਨੈਕਿਆਲੇਜਾਵੇਰੇਗਾ॥ ੪੪॥ ਚਿਪਈ
 ਗਹਿਤੇਚਲੋਸਸਗਨਬਿਚਾਰੀਆਮਾਗੇ
 ਮਿਲੀਗਰਭਨੀਨਾਰੀਜੇਕਛੁਪਾਪਤਿਹੋਇ
 ਸੁਪਾਊ॥ ਮਵਰਕਵਨਕੇਦੇਸਲਗਾਊ॥ ਮਾ
 ਜਕਹੈ॥ ਮਾਇਓਓਪਵਾਸਾਇਹਪਾਪਿਸਟਕ
 ਗਾਂਡੇਫਾਸਾ॥ ਦੂਜੀਵੇਰਲਨਹਿਭਾਗੇ॥ ਕ੍ਰਿਹ
 ਕਾਰਦਾਮਪਦਾਂਬੁਤਹਾਗੇ॥ ੪੫॥ ਦਿਹਿਗਾ॥
 ਤਪਸੀਫੰਧਕਕੋਕਯੋਪੀਰਜਕਾਰਿਕਾਹਲ
 ਤਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲਾਤਮਰੀਹੋਇਗੀਕਰੇਹ
 ਮਾਰੇਲਾਗਾ॥ ੪੬॥ ਚਿਪਈ॥ ਮਝੁਲੇਚਾ
 ਲੇਨਗਰਮਝੁਗਾ॥ ਲਏਮੇਲਕੋਓਸਾਹੁਕਾਗਾ
 ਕੀਚਨਸਮਸਰਦੀਜੇਭੋਲਾਕੋਓਮਝੁਕੋਲੇ
 ਵੇਮੇਲਾ॥ ਤਪਸੀਕਿਆਫੰਧਕਮਨਲੀਨਾ॥

੩੮

ਜਾ

ਇ

ਮਨਮੇਦਾਕਛੁਨਹੀਕੀਨਾਕਰਿਤਪਸੀਕਿਰ
ਸਤੀਗਰੀ॥ ਚਲਫੰਧਕਯਹਿਛਿਤੁਮਾਰੀ॥
੪੭॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਟੰਧਕਤਪਸੀਗਹਿਲੀ
ਓਠਾਛੇਨਗਰਮਝਾਗਾਕੰਚਨਸਮਸਰਦੇਤ
ਹੋਲੇਹੋਕੋਊਸਹੁਕਾਗਾ॥ ੪੮॥ ਚੋਪਈ॥
ਏਕਸਾਹੁਆਤਲਾਰਖਾਇਆ॥ ਕੰਚਨਕੋਲ
ਭੰਡਾਰਮੰਗਾਇਓ॥ ਏਕਓਰਤਪਸੀਬੈਠਾਇ
ਓ॥ ਕੰਚਨਦੂਜੀਓਰਚੜਾਇਓ॥ ਤਪਸੀਸ
ਮਸਰਹੋਤਨਹਿਪਗਾ॥ ਆਏਪੈਰਸਾਹਮਗਰੂ
ਗਾ॥ ਦੇਸਦੇਸਤੋਆਪਨਵੰਤਾ॥ ਰਹੇਚੜਾ
ਉਸਦੁਰਦਾਮਨੰਤਾ॥ ੪੯॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਚ
ਲੀਚਲੀਏਹਬਾਰਤਾਪਦੁਚੀਰਾਜਦੁਆਰਾ॥
ਰਾਜਾਕੋਚਾਂਨਕਲਗੀਦੀਨੋਖੋਲਭੰਡਾਗਾ॥ ੫੦
ਚੋਪਈ॥ ਸਕਲਭੰਡਾਰਭੁਏਹੋਰੀਤੋ॥ ਤਪ
ਸੀਤੁਲਾਨਉਰੇਪ੍ਰਿਥੀਤੋ॥ ਹੋਇਰਹਿਆ
ਰਾਜਾਬਿਸਮਾਇਆ॥ ਵਹਿਦਿਸਾਅਪਨਾਦੂਤ
ਪਠਾਇਆ॥ ਮਵਰਉਪਾਰਕੰਚਨਲਖਾਵੇ॥

ਮਸਹਾਂ ਤੇ ਹੇ ਮਮੰਗਾ ਵੇ। ਨਾਹਿ ਪੁਰਾ ਜੋਇ ਫਿਰ
 ਉਠ ਪਾਵੇ। ਪਚਹਾਰੇ ਕਛੁ ਭੇਦ ਨ ਪਾਵੇ॥ ੫੧॥ ਦੇ
 ਹਿਗਾ॥ ਨਾਰਦਾ ਮਾਘ ਪਤਿ ਭੁਜੇ ਭੇਦ ਬਤਾਇ
 ਓਤਾਂਗਾ। ਤੀਨੋ ਲੋਕ ਕੀ ਲਛਮੀ ਪੂਰੀ ਹੋਗੀ ਨਾ
 ਗਾ॥ ੫੨॥ ਐਪਈ॥ ਕਾਹਿ ਤੇ ਕਪਾਲਾਗਾਊ ਮੰ
 ਗਾਵੇ। ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਤਾਂ ਕਾਮੇ ਲਾਇ ਵਾਵੇ। ਉਸ ਕੇ ਸ
 ਮਸਰ ਹੋਗੀ ਵਹੀ॥ ਕੰਚਨ ਸਮ ਹੋਨੇ ਕੀ ਨਹੀ॥
 ਦਿਲ ਕੇ ਪਾਰ ਤੇ ਕਪਲਾ ਪਾਈ॥ ਸਾਤ ਮੁਹ ਰਘੁ
 ਜਾਇ ਵਾਈ॥ ਸੋ ਸਮਸਰ ਤਪਸੀ ਕੋ ਭਈ॥
 ਮਦਰ ਲਛਮੀ ਲਹਤੀ ਗਈ॥ ੫੩॥ ਇਹਿ
 ਗਾਨਾ ਗਾਇਨ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹੇ ਰੁਕਮੰਗ ਦਸ
 ਤਿਮਾਂਨਾ॥ ਬਿਪਵਤਾਇ ਕਾਦਸੀ ਗਾਖੀ॥ ਮੇਸ
 ਹਸ ਗਾਉਹੈ ਦਾਂਗਾ॥ ੫੪॥ ਐਪਈ॥ ਜੇ ਤੇ
 ਤਮਰੇ ਨਗਰ ਵਾਸੀ॥ ਬਹੁਰਨ ਭਰਮੇ ਗਚ ਉ
 ਰਾਸੀ॥ ਸਕਲ ਨਗਰ ਸੰਗਲੇ ਚਲ ਗਜਾ॥
 ਪੂਰਨ ਭਏ ਤਮਾਰੇ ਕਾਜਾ॥ ਮਮਰੀ ਪੂਰੀ ਤੇ ਉ
 ਰ ਬਿਬਾਨਾ॥ ਮਾਂਨੇ ਚੜ੍ਹੇ ਕੋਟ ਸਸਭਾਂ ਨਾ ਦੇਵੀ
 ਦਾਸ ਇਕਾਦਸੀ ਫਲਾ॥ ਜਿਨ ਰਾਖੀ ਮਮ
 ਰਾਪਰ ਚਲਾ॥ ੫੫॥ ॐ॥ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ

ਸਪੁਰਾਣੇ ਸਿੰਘਗਊ ਸੰਬਾਏ ਏਕਾਦਸੀ ਮਹਾਂ
 ਤਮਾਮ ਮਾਪੁਰ ਸਧਾਰਣੀ ॥੧॥ ੬॥ ਇਹਿਗਾ ॥
 ਬਿਮਲ ਬੁਧ ਮਲੀਨ ਤੇ ਤਪਸੀ ਕਿਉ ਪਦੇਸਾ ॥
 ਅਸੀਖ ਜੀਉ ਲੇਉ ਪਰਿਓਰੁ ਕਮੰਗ ਦਨ ਰੇਸਾ ॥
 ੧॥ ਚੋਪਈ ॥ ਜਮਕੀਘਟਾਂ ਆਉ ਇਕ ਜਾਂ
 ਮਾਂਗਹਿ ਸੰਤੋਖ ਸੁਨੁ ਯੋਹ ਰਿਨਾਂ ਮਾਂਗ ਇਕਾਦ
 ਸੀਕਾ ਫਲ ਤੁਹਿ ਆਵੈ ॥ ਜਨ ਮਮਰਨ ਭੋਜ ਮ
 ਕੋਪਾਵੈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੁਆਰਥ ਕਹੀ ਨ ਬਾਤਾ ॥ ਤੁਮ
 ਰਾਨਾਂ ਮਪਰੇ ਜੀਆ ਦਾਤਾ ॥ ਮੁਣੁ ਅਪਨੇ ਜੀ
 ਵਨ ਕੀ ਨਾਹੀ ॥ ਪਰਤ ਭੰਗੈ ਪੁਰਬੀ ਮਾਂਹੀ ॥ ੨
 ॥ ਇਹਿਗਾ ॥ ਸਚਿਤ ਵਨ ਸਾਗੀਤੀ ਆਕੀ ਚਿਤ
 ਵਤ ਮਮਹੀ ਓਗ ॥ ਤਬ ਲਗਾ ਮਾਸਾਵੀ ਤੇ ਹੋ ਜਬ ਲ
 ਗੇਤ ਨ ਭੋਗ ॥ ੩॥ ਚੋਪਈ ॥ ਮੋਹਿ ਜਾਂਨ ਦੇਵ ਕ
 ਰਿ ਵਧੂ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਹੋਵੇ ਤਿਯ ਆਸੇ ਸਾਚਾ ॥ ਫਨ
 ਆਕਾਰ ਭਕ ਗੰਤਿਗਾ ॥ ਸੁਸਤਿ ਚਿਤ ਹੋ ਕੋਰਾ ਅਹ
 ਰਾ ॥ ਕੋਹੰ ਤੇ ਨਿਸਹੇ ਤੀਹੀ ਆਵੈ ॥ ਕਿਆ ਜੇ ਤੁਮ
 ਰੀਆ ਗਿਆ ਆਪਾਵੈ ॥ ਅਬਹ ਮਰੇ ਨਹੀ ਤੁਮ ਰੇ ਪ੍ਰ
 ਨਾ ॥ ਧਰਮ ਧਾਰਈ ਜੈ ਮੁਹਿ ਜਾਂਨਾ ॥ ਮਾਗਿਆ ਮਾਰ
 ਹੇਇ ਤੇਰਾ ਹਿਫਿਰਾ ਆਉ ॥ ਨਹੀ ਕੋਹੰ ਤੇਇ ਤ ਠਹਿ

ਗਾਉ॥ ੪॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਜੇਤੁਤਨਹੀਹੋਇਆਵ ੪੦
 ਨਾਰਾਨਏਹੁਬਤਾਇ॥ ਮੇਂਅੰਬਲਕਿਸਕਾਰਹੋ
 ਜੇਤੁਆਵਹਨਾਂਗੀ॥ ੫॥ ਚੋਪਈ॥ ਤੀਅਪਨੇ
 ਸ੍ਵਰਬਬਾਤਾਂਕਰੇ॥ ਏਖਤੇਨਿਕਸੇਸੁਖਜਾਪ
 ਰੇ॥ ਗ੍ਰਹਿਕੁਟਿਬਅਰੁਰੁਗਬਲਾਸਾ॥ ਕਵਨਕ
 ਰੇਮਰੇਨਕੀਆਸਾ॥ ਮੇਸਕਵਨਜਗਤਮੇਸਰਾ॥
 ਬਚਨਕਰਮਕਰਨੇਕਾਪੁਰਾ॥ ਇਹਨਹੀਹੋਇਜੁਤ
 ਜੇਅਹਾਗਾਅਪਨਾਤੁਜੋਕਰੋਉਪਕਾਰਾ॥ ੬॥ ਏ
 ਹਿਗਾ॥ ਰੇਤੁਮਤੇਨਹੀਹੋਵਨੀ॥ ਫਿਰਮਾਵੇਕਾਰਿਕ
 ਜਾਅਪਨਾਗਦਿਲਾਇਕੋਕੋਹੋਵੈਹੈਮੁਤਾਜਾ॥ ੭॥
 ਚੋਪਈ॥ ਜਾਂਕੇਅੰਤਸਤਿਪ੍ਰਤੀਤਾ॥ ਮਾਂਨਸੁਤ
 ਸਿਮ੍ਰਤਾਅਰੁਗੀਤਾ॥ ਸੁਕੁਤਰਾਖਜੋਬਚਨੇਟ
 ਲੇ॥ ਵਹਿਜਾਇਨਰਕਨਿਸਚੇਜਾਪਰੇ॥ ਜੇਜੀਓਕ
 ਰੇਬਚਨਾਪ੍ਰਤਪਾਲਾ॥ ਤਾਂਰੇਸੀਸਚਣੇਰੰਗਮਾਲਾ॥
 ਏਵਸੁਹੇਲਾਸੁਰਪੁਰਜਾਵੈ॥ ਜੇਜਨਵਾਚਸੁਵਾਚ
 ਕਰਾਵੈ॥ ੮॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਰਾਖਸੋਕੋਉਪਜੀਦਿਆ
 ਕੀਨੋਪਰਮਕਰਾਗਾ॥ ਬਾਚਾਪੁਰਣਕੀਜੀਓਕੀਜੀਤੇ
 ਕੋਹਾਗਾ॥ ੯॥ ਚੋਪਈ॥ ਬਚਨਮਾਂਨਬ੍ਰਹਮਨਉਰਚ
 ਲਾ॥ ਏਨੇਕਰਿਮਾਨਜੋਹੈਭਲਾ॥ ਰੁਗਮਗਾਇਲਵੈਉ

ਭੇਸਟਾਸਾ ਸੋਕਾ ਆਇਘਟ ਕੀਓ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਜੇ
 ਜਨ ਪੰਥ ਹੋਇ ਰਹੇ ਆਪਾਗਾ ਕੁਝੋ ਅਸਕਤਤ
 ਬਕਰਤ ਬਿਚਾਗਾ ਮਨ ਮਰਨੇ ਕੀਓ ਤਾਭਈ
 ਜੀਵਨ ਕੀ ਆਸਾ ਉਠ ਗਈ ॥੧੦॥ ਏਹਿਗਾ
 ਬਿਲਖ ਬਦਨ ਪੀਆ ਦੇਖੋ ਤੀਮ ਮਨ ਕਰਤ ਬਿ
 ਚਾਗ ਜੇਜਨ ਦੇਇ ਮਗਾ ਆਇਓ ਕੀਨੇ ਨਹੀਂ ਅ
 ਗਾ ॥੧੧॥ ਏਪਈ ॥ ਤਬਤੀ ਆਪੀ ਆਸੈ ਬਿ
 ਨਤੀ ਕੀਨੀ ॥ ਤੁਮਰਾ ਦਰਸ ਦੇਖ ਬਿਗਸੀਨੀ ॥
 ਪੁਛਤੀ ਹੋ ਪਰਿ ਰੋਸਨ ਕੀਜੈ ॥ ਕਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਉਤ੍ਰਮ
 ਹਿਦੀਜੈ ॥ ਅਪਨੇ ਮਨ ਕੀ ਬਿਥਾ ਬਤਾਵੇ ॥ ਕਾਰਿ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਮ ਘਾਵੇ ॥ ਕੁਛ ਤੁਮਰਾ ਮਗਇ ਸਥਿਰਨਾ
 ਹੀ ॥ ਮੁਗਾ ਮਧਕ ਰੋਗ ਅਪਨੇ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥੧੨॥ ਏ
 ਹਿਗਾ ॥ ਜਬਤੁ ਮਾਮਾ ਵਠ ਕਹਿ ਪਟਯੋ ਮਧਕਾ ਮਨੀ
 ਦਭਯੋ ॥ ਅਬ ਦਰਸ ਤੁਹਾਗਾ ਦੇਖਕੇ ਮਾਨੀਦ ਉਠਨ
 ਰਯੋ ॥੧੩॥ ਏਪਈ ॥ ਕਹਾਂ ਕਹੋਂ ਕਹਵੇ ਕੀਨਾਹੀ
 ਜੈ ਸੀ ਮੇਹ ਬਨੀ ਮਗ ਮਾਂਹੀ ॥ ਹੋਂਗਾਰ ਸੇਕਾ ਖਸਨ
 ਓ ॥ ਅਮੀ ਤਸਮੇਂ ਕਿਆ ਕਪਟ ਰਖਾਉ ॥ ਮੈਤੇ ਕਹੋ
 ਤੁਮੇ ਨਹਿ ਕਹਿਨੀ ॥ ਹਮਰੀ ਸਿਖਾ ਮਨ ਮੇਂ ਗਹਿਨੀ ॥
 ਹਸਤ ਆਗ ਕਰੀਓ ਮਤ ਭਾਰੀ ॥ ਦੇਖੀ ਮੀਤ ਹੋਇ

ਮਤਨਾਰੀ ॥੧੪॥ ਦੇਹਿਗਾ ॥ ਭੁਗਮਾ ॥ ਮੁਹਮਾ
 ਰਗਰਾਖਸਮਿਲੇਲਾਗਾਕਰਨਪ੍ਰਗਾਮਮਓ
 ਸਪਹਿਬਿਨਤੀਕਰੀਉਰੇਮੇਅੰਚਰਡਾਗਾ ॥੧੫॥ ਏ
 ਪਈ ॥ ਕਹਿਅਜਾਹੁਰੇਅਬਹੀਆਈਓਹਮਗਾ
 ਅਪਨਾਪਰਮਰਖਾਈਓਮੁਹਿਦੇਜਾਮਈਓਜੀ
 ਦਾਨਾਜਲਗਉਦੇਹੋਤਨਹਿਕੁਠਾ ॥੧੬॥
 ਦੇਹਿਗਾ ॥ ਮਮਤਮਗਸਨਬੰਧਹੈਸਬਲਗਹੇਤ
 ਨਭੋਗਮਨੁਆਡਗਮਗਕਰਤਹੈਜਿਉਗੁਡੀ
 ਆਬਸਭੋਗ ॥੧੭॥ ਏਪਈ ॥ ਜਬਤੀਆਸੁਨੀ
 ਪੀਆਕੀਬਾਂਨੀ ॥ ਅਨੇਸਸਕੁਮਈਬਿਗਸਾਂਨੀ
 ਪੀਆਬੇਨਤੀਇਕਸੁਨਲੀਜੈ ॥ ਚਲੇਬੇਗਤਮ
 ਬਿਲਮਨਕੀਜੈ ॥ ਕੁਲਾਰੀਆਮੁਝਕੋਈਆਭੇ
 ਵਾਬਚਨਬਿਛਪਾਏਕਹਿਸੇਵਾਮੇਂਚਲਤੀਹੈ
 ਸੰਗਤਿਹਾਰੇ ॥ ਅਰਧਸ੍ਰੀਗੀਤਮਰੀਗਾਰੇ ॥੧੮॥
 ਦੇਹਿਗਾ ॥ ਚਲੇਪੀਆਨਿਸਜਾਤਹੈਕਰੋਬਚਾਪ੍ਰਿ
 ਤਪਾਲਾਹੇਵਨਹਾਰਨਮਿਦਤਹੈਜੇਕਛੁਲਿਖਯੋ
 ਭਾਲਾ ॥੧੯॥ ਏਪਈ ॥ ਸੁਨੇਤਿਆਪੀਆਬ
 ਚਨਬਖਾਂਨੇ ॥ ਅਪਨਾਚਾਲਨਕਿਹਮੁਖਆਨੇ ॥

ਤੁਮਰੇਹੈਸੀਤਤਕੀਆਸਾ। ਤੁਮਓਸਉਪਰਰਖੇ
 ਵਿਸਾਸਾ। ਬਾਲਕਉਪਜੁਸੇਸੁਨਾਗੀ। ਸੋਉਕਰ
 ਸੀਗਤਿਜੇਨਿਹਾਗੀ। ਰਾਖਸਮੇਹਕਰੇਗਾਭਛਨਾ
 ਤੇਉਨਰਕਜਾਨਕੇਲਛਨਾ॥ ੨੦॥ ਵੇਹਿਗਾ। ਸੀਤ
 ਤਉਪਜੇਗੀਤੁਏਸੇਮੁਤਕਰੇਉਧਾਗ। ਮੇਹਪ੍ਰੇ
 ਤੇਤੋਨਿਕਾਸਨਾਤੁਪਗਾਮਗੇਨਧਾਗ॥ ੨੧॥ ਓਪ
 ਈ। ਗੇਸੁਕਰਤਹੇਤਹੈਭੋਗਾ। ਖੰਡਤਬਚਨਹੇ
 ਤਹੈਮੇਗਾ। ਮੇਇਕਬਿਰਚਲਤੀਹੈਸੀਗਾ। ਕਹੀ
 ਜਤਹੇਤੁਮਗੀਮਰਧੀਗਾ। ਪੁਰਖਬਿਚਾਰਏ
 ਖਮੇਮਨਮਾਗੀ। ਇਹਨਿਸਚਰਹਿਨਕੀਨਾਗੀ।
 ਤਿਆਪੁਰਖਏਨਉਠਚਲੇ। ਹਰਖਹੋਇਬਚ
 ਨੇਨਹਿਦਲੇ॥ ੨੨॥ ਵੇਹਿਗਾ। ਰਾਖਸਾਮਾਵੁ
 ਤਨਿਰਖਕੈਏਕਪੁਰਖ। ਇਕਨਾਗਾ। ਹਮਰੇਪੂਰੁ
 ਵਨੇਕੀਏਉਹਰਯਜੇਧਰਮਕੋਗਾ॥ ੨੩॥ ਓਪ
 ਈ। ਰਾਖਸਏਖੇਧਰਕੈਪਿਆਨਾ। ਹੋਓਹੀਮੇ
 ਮਬਪਹਿਚਾਨਾ। ਕਿਹਸੁਰਖਸੀਗਤਿਆਸੀ
 ਲਿਆਇਯੋ। ਮਾਹਿਏਕਜੀਵਕਾਬਚਨਕਰਾ
 ਇਯੋ। ਜੇਤਿਆਪਰੇਮਨਮਾਗੀ। ਤਬਹਮਕਾ

ਮਰਨ

ਰਜਦੇ ਨੇ ਨਾਹੀ॥ ਦੁਆ ਮਾਂਤ ਪਦ ਕੀ ਓਪ੍ਰਵੇਸਾ॥
 ਸਭੈ ਜੀਵ ਜਾਂ ਨੇ ਇਕ ਜੈਸਾ॥ ੨੪॥ ਦੋਹਿਰਾ॥
 ਬਹਮਰੇ ਕਾਰਜ ਤੇ ਹੋਏ ਏਏ ਇਨ ਕੀ ਗੀਤਾ॥ ਏਏ
 ਰੇ ਸੰਸਾਰ ਮੇਏ ਇਏ ਰੇ ਇਕ ਚੀਤਾ॥ ੨੫॥ ਚੋਪ
 ਈ॥ ਜਬ ਨ ਜੀ ਕਰਾਖ ਸਾਮਾਰਾ॥ ਤਬ ਤਿ
 ਮਾਪੀਆ ਕਾ ਅੰਦਰ ਰਾਗਾ॥ ਅੰਦਰ ਮਪਨੇ ਗ
 ਰੇ ਮੰਡਾਗਾ॥ ਪੀਆ ਨ ਕਰੀ ਓਤਾ॥ ਗਾਹ ਮਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਿ
 ਥਮੇ ਮੋਹ ਤਾਗੇ ਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਹਮ ਪਾਛੇ ਕਰਿ ਮਪਨ
 ਭਾਂਨਾ॥ ਗਾਖ ਸਨਿ ਰਖ ਰਹਿ ਮਾਥਿ ਸਮਾਇ॥ ਮੁ
 ਹਯਾ ਕੀ ਗਤਿ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ॥ ੨੬॥ ਦੋਹਿਰਾ॥
 ਜਬ ਤਿ ਮਾਪਗਾ॥ ਮਾਗੇ ਪਰੇ ਪੀਆ ਗਹਿਰਾਖੇ ਤਾਂ
 ਹਿ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਮਾਗੇ ਹੀ ਮਰੇ ਇਹ ਹੋਵਨ ਕੀ ਨਾਹੀ॥
 ੨੭॥ ॥ ਗਾਖ ਸਦਾਗਾ॥ ਚੋਪ ਈ॥ ਇਕ ਬ
 ਹਮ ਲਤਿ ਮਾਏ ਉਬਨ ਬਾਸੀ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਂ ਨ ਸਿ
 ਮਤ ਕੀ ਸਾਖੀ॥ ਕੰਦ ਮੂਲ ਫਲ ਕਰੇ ਮਹਾਰਾ॥
 ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਨਿਸ ਦਿਨ ਬਿਓਹਾਗਾ॥ ਮਾਪ ਸੁ
 ਪ੍ਰਿਦ ਤਿ ਮਾਕ ਲਾਹਿਨੀ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਹੀ ਮਾਪ ਰਖ
 ਦਾਹਿਨੀ॥ ਮਾਹਨੀ ਚਨੀ ਰਗਨ ਹੀ ਸੁਪ੍ਰੇ॥ ਕਹਿ

ਮਾਨਸਾਂ ਨੇ ਕਰੈ ਕਿਛੁ ਆਪੇ॥ ੨੮॥ ਦੇਹਿਗਾ॥
 ਦਿਨਾ ਮਸਤਤਤਾਰੇ ਚਣੈ ਗਹਬਰ ਬਨਜੁ ਕੁਜਾਂ
 ਨਾਗਾਖ ਸਭੁ ਤਪਿ ਸਾਚ ਜੀ ਸਿੰਘ ਦੁਸਤ ਬ
 ਲਵਾਂਨਾ॥ ੨੯॥ ਚੋਪਈ॥ ਇਕਾ ਆਇਓ
 ਪੰਥੀ ਦੁਗਧੀ ਆਂਨੀ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਤਪਸੀ ਬ੍ਰਹਮ
 ਰੀਆਂਨੀ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਮਟ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕੁਯੋ॥ ਤ੍ਰਿਅ
 ਭੀਤ ਪੁਰਖ ਕਹੂੰ ਰਯੋ॥ ਓਹ ਬਿਸੁ ਬਿਸੁ ਮੁਖ ਬ
 ਚਨ ਉਚਾਰੈ॥ ਤ੍ਰਿਅ ਭੁਨੇ ਨਹੀਂ ਠਉਰ ਤੁਮਾਰੀ॥
 ਜਬ ਤਪਸੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅੰਸਨ ਕੀਨਾ॥ ਤਬ ਚੰਡੀ ਦੁ
 ਨੁਸਨ ਮੁਖ ਦੀਨਾ॥ ਫੁਨ ਫੁਨ ਦੂਰ ਬਚਨ ਮੁਖ
 ਬੋਲੇ॥ ਏਢੀ ਭਮਾਂ ਭਾਲ ਨਹੀਂ ਪੋਲੇ॥ ਉਨਾ ਮਪ
 ਨਾ ਸਾਬਹੁ ਤਾ ਕਹਾ॥ ਤਪਸੀ ਸੁਨ ਸਨ ਚੁਪ ਕਾਰਿ
 ਰਹਾ॥ ੩੦॥ ਦੇਹਿਗਾ॥ ਕੰਦ ਮੂਲ ਪੁਨਈ ਪਨਾ
 ਲਿਅ ਆਇਓ ਰਹਿ ਕੋਪਨੀ॥ ਅੰਬਿਤ ਨਿਰਖਨ
 ਮਸਕਾਰ ਕਾਰਿ ਮਨ ਮੈ ਕਰਨ ਬਨੀ॥ ੩੧॥ ਚੋਪ
 ਈ॥ ਤ੍ਰਿਅ ਪੀਆ ਸੇ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ॥ ਇਹ
 ਵਨ ਲੇਕ ਜਬੈ ਠਾ ਦੁਆਰਾ॥ ਮੇਅ ਪਨਾ ਸਾਬਹੁ
 ਤਦੁ ਖਰਹੀ॥ ਹੈ ਨਿਲੰਜ ਮਾਂਤਾ ਨਹੀਂ॥ ਜੇਤੁ ਮ

ਇਸਕੋਆਦਰੈਹੈ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਏਕਸੀਦੇਸਾਏ ੪੩
 ਹੈ॥ ਅੰਤਸਮੇਕੀਭਾਖਸੁਨਾਵੈ॥ ਪਤਿਅਏਕਾ
 ਕਿਆਪਤਿਅਏ॥ ੩੨॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਬ੍ਰ
 ਹਮਣਦਾਚੜੀਆਸੈ॥ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀਕੇਸਿਰ
 ਚਾਰੰਤਹੈਤਰਪਤਸਦਾਰਹੈ॥ ਤਸਕਰਿਪਾਵੁ
 ਕਭੁਪਧਰਮਕਾਰਨਸਹੈ॥ ੩੩॥ ਏਪਈ॥
 ਜੋਕਰੰਤਪਰਮਕਾਰਹੈ॥ ਤਸਕਰਿਪਾਵੁਕਨਿਪ
 ਕਿਆਕਰੈ॥ ਜਾਸਿਰੰਤਪਰਮਕਾਨਾਹੀ॥ ਤਾਂ
 ਕਾਦੁਬਤੀਨੇਲਜਾਂਹੀ॥ ਸਤੀਕਹਾਂਜੋਸਤਿਕੇ
 ਤਿਆਰੈ॥ ਸੁਰਕਹਾਂਜੋਰਣਤੇਭਾਰੈ॥ ਸਾਧਕ
 ਹਾਂਜੋਨਹਿਸਿਤਖਾ॥ ਇਨਤੇਟਲੇਹੈਤਹੈਏਕਾ॥
 ੩੪॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਜੋਕਛੁਮਨਕੀਭਾਵਨਾਸਾ
 ਪਮਿਏਫਲਹੋਇ॥ ਜਨਮਮਰਨਭੈਦੁਖਕੋਸ
 ਭਹੀਭਾਰੇਏਇ॥ ੩੫॥ ਏਪਈ॥ ਜਿਸਸਾ
 ਧਰਮਿਕਰੇਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ ਨਿਗਮਕਹੈਤਾਂਕਾਫਲ
 ਮੇਸਾ॥ ਅਠਸਠਤੀਰਖਕਾਫਲਮੇਸਾ॥ ਅ
 ਠਸਠਤੀਰਖਤਾਂਗ੍ਰਹਮਾਂਹੀ॥ ਸੰਤਚਰਨਰਜ
 ਮਸਤਕਲਾਇ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਂਦਸਿਮਤਮਖਭੁ॥

ਖੋ॥ ਭਰਮ ਦਤੇ ਨਿਸਚਲ ਮਨ ਰਾਖੋ॥ ਸਲਤਾ ਮੇਘ
 ਸਾਧ ਦਮ ਚਾਗੇ॥ ਪਰਸਦਾਰ ਥਕੇ ਇਨ ਬਧ ਪਾਰਾ॥
 ੩੬॥ ਏਹਿ ਰਿਗ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਕਲਾ ਮਪਸਦਾਰ ਥੀ
 ਪ੍ਰਸਦਾਰ ਥਕੇ ਚਾਗੇ॥ ਜੋ ਕਰਿ ਹੈ ਪਾਰਿ ਸਦਾਰ ਥੀ ਨ
 ਹਿ ਬੇਟੀ ਬੇਟਾ ਨਾਗ॥ ੩੭॥ ਚੋਪਈ॥ ਅਚਿ
 ਤ ਸਾਧਾ ਮਾਇਆ ਨਿਸਧੇ ਹੀ॥ ਬਚਨ ਪ੍ਰਸਿਧ
 ਸਾਂਤ ਕੀਏ ਹੀ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਹੋਇ ਸੇ ਸੇਵਾ ਕੀ ਜੋ॥ ਅ
 ਸਨ ਬਾਸਨ ਭੋਜਨ ਦੀ ਜੋ॥ ਜੋ ਸੇਭਾਂ ਨ ਪ੍ਰਪਾਏ
 ਓ॥ ਤੈ ਸੇ ਰਿਸ ਸੰਤ ਹੋ ਜੋ॥ ਜੋ ਸੇ ਜਲ ਤੇ ਓ
 ਪ ਜਤ ਰੰਗਾ॥ ਮੇਟ ਤਜਲ ਸੋ ਮਿਲ ਜਲ ਸੀ
 ਗਾ॥ ੩੮॥ ਏਹਿ ਰਿਗ॥ ਭੀੜ ਨ ਭਿਜੇ ਪਖਾਨ
 ਕੋ ਕੋਟ ਬਰਖ ਜਲ ਮਾਂਗੀ॥ ਮ੍ਰਿਦਮ ਦਲ ਸਨ
 ਲਧੇ ਟੀਏ ਸੁਗੰਧ ਤਿ ਮਾਗੇ ਨਾਹਿ॥ ੩੯॥ ਚੋ
 ਪਈ॥ ਸੁਆਨ ਪੁਛ ਸੁਧੀ ਨਹਿ ਹੋਇ॥ ਬਾਂਸ
 ਮੱਧ ਜੇ ਰਾਖੇ ਕੋ॥ ਜਿਨ ਰੰਗ ਪਜੇ ਏਈ ਖਮਤਾਗਾ
 ਤੇ ਖਨ ਹੋਇ ਸੁਭਾ ਓ ਨਿ ਮਾਗਾ॥ ਬੁਝਾਨ ਓਏ ਭ
 ਯੋ ਜਗ ਓ ਜੰਟੀ ਮਾਗਾ॥ ਕਰਮ ਹੀ ਦੁਓ ਲੁਆ ਮਿਧ
 ਯਾਗੇ॥ ਚਾਰ ਮਾਸ ਬਰਖਾ ਓ ਪਜਾਵੈ॥ ਚਾਰ

ਕਏਕ ਬੂਟਨਹੀਪਾਵੈ। ਮਰਕਟਮਦਕਾਗਣਕਿ
 ਆਜਾਨੈ। ਸੋਮੁਖਮੇਲਦਸਨਸੋਭਾਨੈ। ਗਰਧ
 ਪਕੇਤਨਏਦਨਲਾਵੈ। ਕਿਆਸੁਖਕਹਿਕੈਮੁਖੇ
 ਸਨਾਵੈ। ਬਦਤਕਹੀਤੀ। ਆਏਕਨਮਾਨੈ। ਸੁਭਾ
 ਉਅਪਨਾਨਾਹਿਤਜਜਾਨੈ। ਮਹਾਂਓਡੀਅੰਸੈਹਤਿ
 ਆਗੀ। ਫੁਨਾਮਥਿਤਕੇਭਾਖਤਗਾਗੀ॥ ੪੦॥ ਏ
 ਹਿਗਾ। ਆਧਾਭੇਜਨਬਾਂਟਕੇਗਾਯੋਆਪਕੋਨਾ
 ਗਾ। ਆਧਾਈਨੇਪੁਰਖਕੋਏਕਪਾੜਮੇਭਾਗ॥ ੪੧॥
 ਏਪਈ॥ ਨਿਰਕਤਬ੍ਰਹਮਦਸੀਸਧਲਾਇਓ॥
 ਪਾੜਉਠਾਇਅਥਿਤਪਹਿਲਿਆਇਓ॥ ਭੇਜਨ
 ਕਹਿਅਥਿਤਮਧਾਂਗਾ। ਮਰੇਸਤੀਤੁਣਬਿਪਭ
 ਜੇਦਾਨਾ। ਬੈਠਨਭੀੜਏਉਗੀਨਾਹੀ। ਮਤਾਅਬਲ
 ਖਰਬੋਮਨਮਾਂਗੀ। ਓਡੀਸਿਲਏਭੀੜਸੇਈ॥ ਤ
 ਪਸੀਬਪਰਾਬਾਹਰਦਈ॥ ੪੨॥ ਏਹਿਗਾ। ਏ
 ਨੇਬਨਮੇਪਰਗਹੈਓਡੀਨਿਰਦੈਨਾਗਾਂਪਸੀਕਾਓ
 ਓਰਹਕੋਘਨੀਕੀਓਸਿੰਘਪ੍ਰਯਾਗ॥ ੪੩॥ ਏ
 ਪਈ॥ ਭੇਰਭਏਹੋਈਸੰਗਸਤੀ। ਕਹਾਂਕੁਯੋਜੁ
 ਗਈਅਬਗਤੀ। ਧਰਮਾਅਧਰੈਕਸਮਹੋਈ॥ ੪੪॥

੪੫

3

3

ਮ

ਦਈ

ਕਾਹੋਬੋਧਗਮਕਾਰਹੈਕੋਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਣਉਪਾਜਿਓਨਿਪ
ਕੇਰੁਗਾ॥ ਪਲੀਲਛਮੀਸੁੰਦਰਏਗਾ॥ ਮਾਪਨਤਿ
ਮਾਗਾਮਥਿਤਬਚਾਇਓ॥ ਤਬਹੀਤਿਨਗਜੇਗਹਿ
ਪਾਇਓ॥ ੪੪॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਕੁਰਤਾਪਾਤਕਰਾ
ਇਕੋਪਾਛੇਸਤੀਭਈ॥ ਫਲਲਾਗਾਤਿਸਕਰਮਕਾ
ਕੁਕਰਜੇਨਪਈ॥ ੪੫॥ ਏਪਈ॥ ਮਲੀਨਗ
ਲੀਖਿਦਕਮੇਵਾਸਾ॥ ਲਕਟੂਟੀਭੁਖੀਮਗੇਪੇਸ
ਕਿਰਮਪਏਬਕਕਟਕਟਖਾਹੀ॥ ਦੁਗੀਪਲੇਕਮ
ਗਤਜੁਤਜਜਾਹੀ॥ ਗਾਇਗਾਇਦਈਪੁਕਾਰੈ॥
ਕਟੇਜੇਨਨਰਪਾਹਨਮਾਗੇ॥ ਮਪਨੇਪੁਰਬਲੇਪੁਚੀ
ਨਾ॥ ਭੋਗਤਹੈਨਰਮਪਨੇਕੀਨਾ॥ ਦਾਨਇਸਨਾਨ
ਸੀਜਮਜੇਕਰੈ॥ ਮਨਸਾਬਾਚਾਕਰਮਨਪਗੇ॥ ਮਪ
ਨੇਪੀਆਕਾਬਚਨਜੇਖੇਵੈ॥ ਏਓਲੇਕਸੁਖਨ
ਹਿਹੋਵੈ॥ ੪੬॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਉਹਕਹੈਮਾਗੇਮ
ਹਭਖੇਉਹਕਹੈਮਾਗੇਮੇਹਿ॥ ਮਪਨਾਕਾਰਜਕਟੇ
ਜੀਏਬਲਮਨਕੀਜੈਕੋਇ॥ ੪੭॥ ਏਪਈ॥
ਤਬਗਖਸਮੁਖਬਚਨਉਚਾਗਾਪੰਨਪੰਨਇਹੁ
ਭਾਉਤੁਮਾਗਾ॥ ਤੁਮਗੀਬਾਚਸੁਖਾਚਾਭਈ॥

ਫਿਰਗ੍ਰਹਜਾਇਆਗਿਆਈ॥ ਤਤਤਵਿਨ
 ਗਾਖਸਤਜੇਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਸ੍ਵਰਗਪ੍ਰੀਤੇਉਤਗਬਿਵਾ
 ਨਾ॥ ਜੀਵਦੁਆਤੇਇਹਫਲਪਾਇਆ॥ ਚਨ੍ਰਬਿ
 ਕਾਂਸੇਸ੍ਵਰਗਸਿਧਾਇਆ॥ ੪੮॥ ਏਹਿਗਾ॥
 ਮਾਂਸਭਖਤਕਰਗਤਿਆਸਾਰੀਅਬਧਗਈ॥
 ਅੰਤਸਮੇਂਉਪਜੀਦੁਆਗਾਖਸਮੁਕਤਕਈ॥
 ੪੯॥ ਚਿਪਈ॥ ਫੁਕਤਕਰਤਸਗਲਾਅ
 ਘੁਬੀਤੇ॥ ਸੁਕਤਏਕਸਕਲਾਅਘਜੀਤੇ॥ ਸ
 ਹਸ੍ਰਪਟੇਮਲਰਖੀਜੈ॥ ਤਨਕਾਅਗਨਲੇਤਿਨ
 ਕੇਦੀਜੈ॥ ਉਹਤਿਨਅਗਨਕਰੈਸੀਖਾਰੇ॥ ਏਕਪ
 ਰਮਾਅਕੋਟਨਿਵਾਰੇ॥ ਗਾਖਸਸੀਗਤਭਈ
 ਤੁਮਾਰੀ॥ ਤਨਕਦੁਆਘਟਿਭੀਤਪਾਰੀ॥ ੫੦॥
 ਏਹਿਗਾ॥ ਸਕਲਜਨਮਤੁਮਬੀਤਿਐਘਾਤਕ
 ਰੀਤਿਆਜੀਉ॥ ਦੁਆਕਰਿਬਹੁਲਾਤੁਆਗਿਆਬ
 ਤੇਸੁਕ੍ਰਿਤਤੈਕੀਉ॥ ੫੧॥ ਚਿਪਈ॥ ਸੁਕਤ
 ਏਕਸਕਲਾਅਘਮੇਟੇ॥ ਇਤਪ੍ਰਕਾਰਹਮਤੁਮਰੇ
 ਭੇਟੇ॥ ਅਬਸਿਘਕਲੇਵਰਤੁਆਗਕਰੀਜੈ॥
 ਇਵਦੇਹਦੇਵਤਕੀਲੀਜੈ॥ ਚਲਾਬਿਬਾਂਨਸੁ

ਲੇ

ਰਲੇਕਸਿਧਾਇਓਮਾਤਲੇਕਕਾਤਾਗਕਰਾਇ
 ਓਚਲੇਸੁਰਲੇਕਸਿੰਘਤਜਪੁਨਾਮਮਮੇਕ
 ਗਿਬਿਚਾਰਫੁਨਰਾਨਾ॥੫੨॥ ਦਿਹਿਗਾ॥ ਅਮਜੀ
 ਪ੍ਰਿਥਮੇਗਉਉਭਾਰੀਏਪਰਮਾਨਿਆਉਹੈਏਹਾਇ
 ਸੋਕਤਾਗਾਨਜਾਇਹੈਨਿਸਚਾਹਮਰੀਏਹਾ॥੫
 ੩॥ ਚੋਪਈ॥ ਹਠੀਸਿੰਘਉਹੁਗਉਨਤਾ
 ਗਾਇਸੋਕਤਜਪਗਏਉਨਮਾਗਾਸੀਲਸੁ
 ਸੀਲਜਸਿੰਘਪਠਾਏਏਕਛਿਨਮੈਉੜਲੇਆ
 ਏ॥ਸਿੰਘਤੋਮਪਨਾਮਪਉਧਾਗਾਬਹੁਲਾਉ
 ਪਰੀਪੁਰਸਾਰਾਗਜਾਪਰਜਾਗਉਗਾਮਾਗਾਸ
 ਕਲਜੀਵਕੇਭੋਏਧਾਗਾ॥੫੪॥ ਦਿਹਿਗਾ॥ ਖ
 ਗਦ੍ਰਮਤ੍ਰਿਦਮਿਗਬਨਸਭੀਅਮਗਪੁਰਕੀਓ
 ਦਾਸਾਪੁਨਾਮਾਵਾਗਵਨਨੋਹੈਗੀਮਿਟਗਈਜ
 ਮਕੀੜਾਸਾ॥੫੫॥ ਚੋਪਈ॥ ਧੰਨਧੰਨਦੇਜੀ
 ਵਬਿਚਾਰੇ॥ਅਸੰਖਜੀਵੇਲਮੁਕੁਸਿਧਾਗੇ॥ਸੀਤੇ
 ਖਦ੍ਰਾਉਤਮਕਾਰਿਤੁਤਾਪੁਰਮੇਲਦਕੇਸਿਦ
 ਦੁਤਾ॥ਦੇਵਕਥਾਲੇਭਾਖਾਜੇਰੀ॥ਸਾਤਿਗੁਰਤੇ
 ਨਿਰਮਲਮਤਮੇਰੀ॥ਦੁਖਬਰਨਉਸਤਤਮੁਖ

ਭਾਖੀ॥ ਪਰੇਪ੍ਰਮਾਨ ਨਿਗਮ ਕੀ ਸਾਖੀ॥ ਸਿੰਘ ਦੁਆ
 ਪੁਨਗਊ ਕਾ ਵਾਚਾ॥ ਬਰਤ ਭੁਯੋ ਦੇ ਨੇ ਕਾ ਸਾਚਾ॥
 ਜਿਸ ਕੇ ਮਨ ਪ੍ਰਭ ਦੁਆ ਬਸਾਵੇ॥ ਵਾਰਾ ਮਚਲ ਸੇ
 ਮਕਤੀ ਪਾਵੇ॥ ਮੁਖ ਕੇ ਬਚਨ ਸੰਤਿ ਜੋ ਕਰੇ॥ ਦੁਆ
 ਵੰਤ ਭਉ ਸਾਗਰ ਤੇ॥ ਏਵੀ ਦਾਸ ਜਾਇ ਬਾਲਿਗ
 ਰੀ॥ ਮਾਪਤ ਰੇ ਮਦਗਾਂ ਕੇ ਤਾਰੀ॥ ਬਹੁ ਲਾਕ ਬਾ
 ਸੀ ਪੁਰਣ ਰਈ॥ ਪੜ੍ਹੇ ਸੁਣੇ ਤਿਸ ਕੀ ਗਾਤਿ ਸਹੀ॥
 ॥੫੬॥ ਇਹਿਗਾ॥ ਗਊ ਸਿੰਘ ਪੋਥੀ ਲਿਖੀ
 ਕਬਤਾ ਏਵੀ ਦਾਸਾ॥ ਪੜ੍ਹੇ ਸੁਣੇ ਹਿਰਦੇ ਪਰੇ ਬੈਰੇ
 ਰਪਾਵੇ ਬਾਸਾ॥ ੫੭॥ ਇਹਿਗਾ॥ ਗੁਰਬਿਨ
 ਕਥਾ ਕਹਾਂਤੀ॥ ਮਾਂ ਗੁਰਮਿਲ ਬੂਝੁ ਬਿਚਾਰਤ
 ਨ ਪ੍ਰਥ ਬਿਨ ਕਾਚਹੇ ਜਹੁਰੀ ਜਾਨੇ ਸਾਚਾ॥ ੫੮॥
 ॥੦॥ ॥ = ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਹਿੰਸ ਪੁਰਾਣੇ ਸਿੰਘ ਗ
 ਊ ਸੀ ਬਾਏ ਸਪਤ ਮੇਧਿ ਮਾਉ॥ ੧॥ ॥੦॥ ॥ =

ਪੋਥੀ ਲਿਖੀ ਮੁਲ ਪੁਰਾਜਨੇ॥ = ॥ = ॥ = ॥ =
 ॥ = ॥ = ॥ = ॥ = ॥ = ॥ = ॥ = ॥ = ॥ = ॥ =

H

10

10

